

இலங்கையின் அரசியலமைப்பு சபை

வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை

[21 செப்டெம்பர் 2017]

வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால வரைபு அறிக்கை

அறிமுகம்

அரசியலமைப்பு சபையானது பாராளுமன்ற தீர்மானத்தின் பிரகாரம் 2016. மார்ச் மாதம் 09ஆம் திகதி ஏகமனதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அச்சபையானது தனது முதலாவது குழுக் கூட்டத்தை 2016 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 05 ஆம் திகதி கூட்டியிருந்தது.

வழிப்படுத்தற் குழுவானது 12 பிரதான விடயப்பரப்புக்களை இனங்கண்டு அவற்றுள் ஆறு விடயங்கள் 2016 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 05 ஆம் திகதி அரசியலமைப்புச் சபையினால் நியமனம் செய்யப்பட்ட உப குழுவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

குறிப்பிடப்பட்ட ஆறு உப குழுக்களின் அறிக்கைகள் மற்றும் வழிப்படுத்தற் குழுவினால் நியமனம் செய்யப்பட்ட அந்தக் குழுவின் இன்னுமொரு அறிக்கை என்பன முறையே 2016 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 19 ஆம் திகதி மற்றும் டிசெம்பர் மாதம் 10 ஆம் திகதி அரசியலமைப்பு சபையின் முன்னே முன்வைக்கப்பட்டது.

வழிப்படுத்தும் குழுவின் இந்த இடைக்கால அறிக்கையுடன் மிகுதியாகவுள்ள 06 விடயங்களை எந்தவொரு குழுவிற்கும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை. எனினும் அதனது கொள்கைகளும் உருவாக்கங்களும் 2016 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதத்திலிருந்து 2017 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் வரைக்குமான காலப் பகுதியில் 73 தடவைகள் அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழு பிரதிபலித்திருந்தது.

இந்த அறிக்கையில் உள்ளடங்கியுள்ள கொள்கைகள் உருவாக்கங்கள் பற்றி வழிப்படுத்தற் குழுவின் உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் இந்த இடைக்கால அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தற் குழுவின் உறுப்பினர்கள்

கௌரவ. ரணில் விக்கிரமசிங்க - பிரதம அமைச்சர்(தலைவர்).

கௌரவ. நிமால் சிறிபால டி சில்வா.

கௌரவ. ரஹ்மான் ஹக்கீம் .

கௌரவ. லக்ஷ்மன் கிரியல்ல.

கௌரவ. ஏ.டி.சுசில் பிரேம ஜெயந்த.

கௌரவ. றிசாட் பதியுதீன்.

கௌரவ.பாட்டலி சம்பிக்க ரணவக்க

கௌரவ. டி.எம் சுவாமிநாதன்

கௌரவ. மனோகனேசன்

கௌரவ மலிக் சமரவிக்கிரம

கௌரவ. டிலான்பெரேரா

கௌரவ. ராஜவரோதயம் சம்பந்தன்

கௌரவ. தினேஷ் குணவர்த்தன

கௌரவ. டக்ளஸ் தேவானந்தா.

கௌரவ. அநுர திஸ்ஸநாயக்க

கௌரவ. (டாக்டர்) விஜயதாச ராஜபக்ச.

கௌரவ விமல் ரத்நாயக்க

கௌரவ. எம்.ஏ. சுமந்திரன்

கௌரவ பிரசன்ன ரணதுங்க

கௌரவ. கலாநிதி. ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ண.

கௌரவ. டாக்டர். (திருமதி) துஷித்தா விஜேயமான்ன

உள்ளடக்கம்

I.	தற்போதைய அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம்	
	1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றினால் உள்ளடக்கப்படும் விடயங்கள்	01
II.	அதிகாரப்பகிர்வுக் கோட்பாடுகள்	06
III.	அரசு காணி	19
IV.	மாகாண நிரல் விடயங்கள் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றுதல்	30
V.	பிரதான ஆட்புலம்	31
VI.	இரண்டாம் சபை	33
VII.	தேர்தல் முறைமை	35
VIII.	ஆட்சித்துறை	39
IX.	அரசியலமைப்பு பேரவை	43
X.	பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்	43
XI.	பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு	44
XII.	வழிப்படுத்தற்குழு உறுப்பினர்களின் அவதானங்களும் கருத்துக்களும்	46

I. தற்போதைய அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் 1 மற்றும் 2 ஆகியவற்றினால் உள்ளடக்கப்படும் விடயங்கள்:

உறுப்புரைகள் 1 மற்றும் 2:

- இலங்கையின் இறைமை மக்களுக்குரியதாயிருப்பதோடு பாராதீனப்படுத்த முடியாததாகவும் பிரிக்கப்பட முடியாததாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
- இலங்கை பிரிக்கப்படாத மற்றும் பிரிக்கப்பட முடியாத ஒரே நாடாக இருத்தல் வேண்டும்.
- பிரிந்து செல்லுதலை (நாட்டைக் கூறுபோடுதல்) தடுக்கும் பொருட்டு அரசியலமைப்பில் விசேட ஏற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- அதிகூடிய பகிர்வு வழங்கப்படல் வேண்டும்.
- அரசியலமைப்பு இலங்கையின் மீயுயர் சட்டமாயிருத்தல் வேண்டும்.
- அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் அல்லது நீக்கம் அல்லது மாற்றீடு அரசியலமைப்பினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள விதமாக பாராளுமன்றத்தினாலும் இலங்கைப் மக்களாலும் (தேவைப்படுமிடத்து) மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

விடயங்கள்:

சனாதிபதி அவர்கள் அரசியலமைப்புச் சபையைத் தாபிப்பதற்கான தீர்மானம் பற்றி உரையாற்றுகையில் தெற்கில் உள்ள மக்கள் “பெடரல்”(Federal) எனும் பதம் தொடர்பாக அச்சமடைந்திருக்கும் வேளையில் வடக்கில் மக்கள் “யுனிற்றரி”(unitary) எனும் பதம் தொடர்பிலும் அச்சமடைந்திருந்தனர் என கூறினார். அரசியலமைப்பானது மக்கள் அச்சமடைய வேண்டிய ஆவணமொன்று அல்ல. “யுனிற்றரி ஸ்ரேற்” (Unitary state) எனும் ஆங்கிலப் பதத்தின் பண்டைய வரைவிலக்கணம் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வட அயர்லாந்திலும் ஸ்கொட்லாந்திலும்

தற்போது ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்தி செல்லக் கூடியதாயுள்ளது. எனவே, ஆங்கிலப் பதமான “யுனிற்றரி ஸ்ரேற்” (Unitary state) இலங்கைக்குப் பொருத்தமற்றதாயிருக்கும்.

பிரிக்கப்படாத மற்றும் பிரிக்கப்பட முடியாத நாடு என்பதை சிங்களப் பதமான “ஏகிய இராஜ்ஜிய” நன்கு விபரிக்கப்படுகிறது. இது தமிழ் மொழியில் “ஒருமித்த நாடு” என்பதற்கு சமனாகும்.

இத்தகைய சூழமைவுகளில், பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

“ஸ்ரீலங்கா (இலங்கை), அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டவாறு தத்துவங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்புடையதான மத்திய மற்றும் மாகாணங்களின் நிறுவனங்களைக் கொண்டுள்ள சுதந்திரமும் இறைமையும் தன்னாதிக்கமும் கொண்டுள்ள “ஏகிய இராஜ்ஜிய / ஒருமித்த நாடு” எனும் குடியரசாகும்.

இந்த உறுப்புரையின் ஏகிய இராஜ்ஜியம்/ ஒருமித்த நாடு என்பது பிரிக்கப்படாத மற்றும் பிரிக்கப்பட முடியாத நாடு எனும் பொருளாகும். அத்துடன், அரசியலமைப்புக்கான திருத்தம் அல்லது நீக்கம் அல்லது மாற்றீடு அரசியலமைப்பினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள விதமாக பாராளுமன்றத்தினாலும் இலங்கை மக்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 3:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

இலங்கையின் இறைமை மக்களுக்குரியதாகவும் பாராதீனப்படுத்த முடியாததாகவும் இருக்கும், அத்துடன் ஆட்சித் தத்துவங்கள், அடிப்படை உரிமைகள், வாக்குரிமை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும்.

உறுப்புரை 4:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

மக்களின் சட்டமாக்கல், ஆட்சித்துறை, நீதிமுறைத் தத்துவங்கள் அரசியலமைப்பினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளவாறாக பிரயோகிக்கப்படல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 5:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

இலங்கையின் ஆள்புலம், அரசியலமைப்பின் அட்டவணை XXX இல் வழங்கப்பட்டவாறாக மாகாணங்கள் உள்ளடங்கலாக, மற்றும் அதன் ஆள்புல நிலப்பரப்புகள் மற்றும் வான்பரப்பு, அத்துடன் எதிர்காலத்தில் பெறப்படக் கூடியவாறான அத்தகைய மேலதிக ஆள்புலம் உள்ளடங்கலாக, சர்வதேச சட்டத்தின் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டவாறாக அதன் புவியியல் ஆள்புலத்தைக் கொண்டிருக்கும். இலங்கை, அதன் ஆள்புலத்திற்குரிய, சட்டத்தினால், வழக்கத்தினால் மற்றும் பயன்பாட்டினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து உரிமைகளையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

எந்தவொரு மாகாண சபை அல்லது ஏனைய அதிகாரசபை, இலங்கையின் ஆள்புலத்தின் எந்தவொரு பகுதியையும் தனி நாடொன்றாகப் பிரகடனப்படுத்தவோ அல்லது எந்தவொரு மாகாணத்தையோ அல்லது அதன் பகுதியையோ, இலங்கையிலிருந்து விலகித் தனியாவதற்காக ஆதரித்து வாதாடவோ அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவோ கூடாது.

உறுப்புரை 6:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

இலங்கையின் தேசியக்கொடி, இரண்டாம் அட்டவணையில் குறித்து வரையப்பட்டிருக்கும் சிங்கக் கொடியாக இருத்தல் வேண்டும்.

*கொடி தற்போது அங்கீகரிக்கப்படுகின்றவாறு இருத்தல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 7:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

இலங்கையின் தேசிய கீதம் “ஸ்ரீலங்கா மாதா” / “ஸ்ரீ லங்கா தாயே” என்பதாக இருத்தல் வேண்டும்; அதன் சொற்களும் இசையமைப்பும் மூன்றாம் அட்டவணையில் தரப்பட்டவாறாக இருத்தல் வேண்டும்.

*தேசிய கீதம் அரசியலமைப்பின் சிங்கள மற்றும் தமிழ் வடிவங்களில் தற்போது அங்கீகரிக்கப்படுகின்றவாறு இருத்தல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 8:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

இலங்கையின் தேசிய தினம் பெப்ரவரி நான்காம் நாளாக இருத்தல் வேண்டும்.

அத்தியாயம் II / உறுப்புரை 9:

பின்வரும் உருவாக்கம் பரிசீலிக்கப்படலாம்:

- இலங்கையில் பௌத்த மதத்துக்கு முதன்மைத் தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதோடு, அதற்கிணங்க 10 ஆம், 14 (1)(உ) ஆம் உறுப்புரைகளால் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை எல்லா மதங்களுக்கும் காப்புறுதி செய்யும் அதே வேளையில் பௌத்த சாசனத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணிவளர்த்தலும் அரசின் கடமையாக இருத்தல் வேண்டும்.

அல்லது

- இலங்கையில் பௌத்த மதத்துக்கு முதன்மைத் தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். எல்லா மதங்களையும் மற்றும் அதன் நம்பிக்கைகளையும் மரியாதையுடனும் மாண்புடனும் மற்றும் பாரபட்சமின்றியும் நடத்துவதுடன்

அரசியலமைப்பினால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை எல்லா ஆட்களுக்கும் உத்தரவாதமளிக்கும் அதே வேளையில் பௌத்த சாசனத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணிவளர்த்தலும் அரசின் கடமையாக இருத்தல் வேண்டும்.

II. அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடுகள்

1. துணையாக்கக் கோட்பாடு பிரயோகிக்கப்படும்

வழிப்படுத்தற்குழு, உபகுழுக்கள், பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் குழுவினால் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட சமர்ப்பிப்புக்களில் துணையாக்கக் கோட்பாடு பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. (கீழ் மட்டத்தில் கையாளப்பட வேண்டிய எதுவாக இருந்தாலும் அதிகாரமளிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்).

மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் பற்றிய உபகுழுவின் அறிக்கை, உள்ளூர் அதிகார சபைகளுக்கு அதிக தத்துவமும் அதிகாரமும் பகிரப்பட வேண்டுமென்று விதந்துரைக்கிறது.

அரசங்கத்தின் மூன்று மட்டங்களுக்குமிடையில் விடயங்களையும் பணிகளையும் ஒதுக்குவது பற்றி தீர்மானிக்கும் போது குறித்த கோட்பாடு ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும்.

2. மாகாணம் அதிகாரப் பகிர்வின் முதல்நிலை அலகாக இருக்கும்

இதுவும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விதப்புரையாகும். முதலமைச்சர்கள் மாகாண சபைகள் மற்றும் பல்வேறு உபகுழுக்களின் சமர்ப்பிப்புக்கள் இந்த அடிப்படையிலேயே முன்வைத்துள்ளன. அரசியல் கட்சிகளும் இந்த கோட்பாட்டை பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மாகாணம் அதிகாரப் பகிர்வின் முதல்நிலை அலகாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் கருத்தறி குழுவின் அறிக்கையும் மத்திய-சுற்றயல் உறவுகள் தொடர்பான உபகுழு அறிக்கையும் குறிப்பாக விதந்துரைக்கின்றன.

அதிகாரப் பகிர்வின் முதல்நிலை அலகாக மாகாணங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற முன்மொழிவை வழிப்படுத்தும் குழு ஏற்றுக்கொண்டது. அரசியலமைப்பு (அட்டவணையூடாக) புவியியல் பரப்பு/ ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும்

உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள மாவட்டங்கள் அதேபோன்று பிரதான ஆட்புலத்தின் புவியியல் பரப்பு ஆகியவற்றை அடையாளம் காணவேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மாகாணங்களை இணைத்தல் தொடர்பான ஏற்பாடுகளுக்கு வழிப்படுத்தும் குழுவின் மேலதிக பரிசீலனை தேவைப்படுகிறது.

பின்வரும் தெரிவுகள் யோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன:

- இரண்டு அல்லது அதிகமான மாகாணங்கள் தனி அலகை உருவாக்கும் சாத்தியப்பாடு தொடர்பாக அரசியலமைப்பின் தற்போதுள்ள ஏற்பாடுகள் [உறுப்புரை 154அ(3)] உரிய மாகாணங்களின் மக்கள் தீர்ப்பொன்றும் தேவைப்படுத்தப்படும் என்ற மேலதிக தேவையுடன், வைத்திருக்கவும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது.
- இணைப்பிற்கு அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்தலாகாது.
- வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் தனியொரு மாகாணமாக புதிய அரசியலமைப்பு அங்கீகரிக்கும்.

சமூகப் பேரவைகள்

அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலும் வெவ்வேறு புவியியல் பிரதேசங்களிலும், அத்தகைய பிரதேசங்களுள் சிறுபான்மையினராகவுள்ள சமூகங்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தும் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் ஆக்கப்படுதல் வேண்டும்.

2.1 மாகாண சபைகளுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு

அத்தகைய மாகாணங்களின் நிறைவேற்றுப் பகுதிக்குள் வரும் விடயங்கள் தொடர்பாக மாகாணங்களுக்கிடையிலான சாத்தியமான ஒத்துழைப்பு பற்றி தெளிவான குறிப்பீடுகளை அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்க விதந்துரைக்கப்பட்டது.

2.2 பிரிந்து தனியாவதற்கெதிரான காப்பீடுகள்

பிரிந்து தனியாவதற்கெதிரான காப்பீடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு வாசகத்தை (வாசகங்களை) அரசியலமைப்பு உள்ளடக்க வேண்டுமென விதந்துரைக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை அரசு “பிரிக்கப்படாதது மற்றும் பிரிக்கப்பட முடியாதது” என அரசியலமைப்பு குறிப்பிட்டுக் கூறுதல் வேண்டும்.

“எந்தவொரு மாகாண சபை அல்லது ஏனைய அதிகாரசபை, இலங்கையின் ஆள்புலத்தின் எந்தவொரு பகுதியையும் தனி நாடொன்றாகப் பிரகடனப்படுத்தவோ அல்லது எந்தவொரு மாகாணத்தையோ அல்லது அதன் பகுதியையோ, இலங்கையிலிருந்து பிரித்துத் தனியாக்குவதற்காக ஆதரித்து வாதாடவோ அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவோ கூடாது” இந்த அரசியலமைப்பு பொதுமக்களின் பாதுகாப்புடன் போதுமானளவு காப்பீடுகளை வழங்கும். (sussted)யோசனை கோட்பாடுகள் / உருவாக்கங்கள் என்பன இந்த அறிக்கையின் 44 ஆம் பக்கம் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

3. உள்ளூர்திகாரசபைகள்

3.1 மாகாண சபைகளுக்கு கீழ் உள்ளூர் அதிகார சபைகள் 3ம் மட்டமாக இருத்தல்

மாகாண சபைகளின் கீழ் தொழிற்படும் அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது மட்டமொன்றாக உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமெனவும், நிதி போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய ஏற்பாடுகள் உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தொடர்பிலான மாகாண சபைகளின் மேற்பார்வைத் தத்துவங்களைப் பாதிக்காதிருப்பதை உறுதிப்படுவதற்காக ஏற்பாடு ஆக்கப்பட வேண்டுமெனவும், விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய உள்ளூர் அதிகார சபைகள் சட்டவாக்கத் தத்துவத்தைப் பிரயோகிக்காத அதேவேளை சட்டத்தால் விதந்துரைக்கப்பட்டவாறாக அவை மத்திய மற்றும் மாகாணங்கள் ஆகிய

இரண்டினதும் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்களுக்கான அமுலாக்கல் முகவராண்மையொன்றாகக் காணப்படும்.

3.2 உள்ளூர்திகாரசபைகளுடன் தொடர்பான சட்டகச் சட்டவாக்கம்

உள்ளூர்திகாரசபைகளின் யாப்பு, தேர்தல், வடிவம், கட்டமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்கள் தொடர்பாக சட்டகச் சட்டவாக்கம், சீர்மை என்ற விடயங்களை விதிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் விதந்துரைக்கப்பட்டது. எனினும் உள்ளூர்திகார சபைகளை தேசிய நியமம் / சட்டகச் சட்டவாக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தரமுயர்த்தல் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்துக்குள் இருத்தல் வேண்டும். பல்வேறு வகையான உள்ளூர்திகார சபைகள் மற்றும் அவற்றின் வேறுபடும் அதிகாரங்களும் பணிகளும் பற்றிய மூலப்பிரமாணங்கள் தொடர்பாக ஏற்பாடுகளை வழங்குவதற்கு ஒரு சட்டம் சட்டமாக்கப்படலாம்.

சனத்தொகை/நிலப்பரப்பு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்ட, இரண்டு வகையான உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் (உதாரணம். மாநகர சபைகள் மற்றும் பிரதேச சபைகள்) மாத்திரமே இருத்தல் வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்பட்டது. வெவ்வேறு வகைகளிலான உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் தத்துவங்களும் பணிகளும் (அமுலாக்கற் தத்துவங்கள் உள்ளடங்கலாக) வேறுபடும். அத்தகைய வகைப்படுத்தல்/தத்துவங்களின் விபரங்கள் ஆக்கப்படவுள்ள சட்டகச் சட்டவாக்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்படும்.

4. அரசாங்கத்தின் பல்வேறுபட்ட மட்டங்களுக்கான அதிகாரப் பகிர்வு தெளிவாகவும் ஐயமற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும்

4.1 வழிப்படுத்தும் குழு முன்னிலையில் சமர்ப்பிப்புகளை முன்வைத்த முதல் அமைச்சர்கள் மத்தியில் உள்ளடங்கலாக அதிகாரங்கள் தெளிவாகவும் ஐயமின்றியும் பகிரப்பட்டு தற்போதுள்ள ஒருங்கியை நிரல் இல்லாமல்

செய்யப்பட வேண்டுமென்ற பொதுவான இணக்கப்பாடு உள்ளது. பாராளுமன்றத்திற்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையேயான உறவுகள் பற்றிய தற்காலிக உப குழுவின் அறிக்கையிலும் இது ஆலோசிக்கப்பட்டது.

4.2 இரண்டு நிரல்களை அறிமுகப்படுத்துமாறு விதந்துரைக்கிறது, [அதாவது தேசிய நிரல் மற்றும் மாகாண சபை நிரல்] அத்துடன் உள்ளூர் அதிகார சபை நிரல்.

தேசிய நிரலொன்றும் (ஒதுக்கிய நிரல்) மாகாண நிரலொன்றும் இருத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டிருந்தது. ஒருங்கியை நிரலொன்றில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய விடயப்பரப்புக்களைக் குறித்துரைக்கும் ஒருங்கியை நிரலொன்றை வைத்துக்கொள்வது பற்றிய பரிசீலிப்பதற்கும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இலங்கையின் இறைமை, ஆள்புல எல்லை, பாதுகாப்பு/தேசிய பந்தோபஸ்து மற்றும் பொருளாதார ஐக்கியம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவசியமான விடயங்களைத் தேசிய நிரல் உள்ளடக்கும்.

4.3 தேசிய நிரலிலுள்ள தெரிவு செய்யப்பட்ட விடயங்கள் மீதான மாகாணங்களின் தொழிற்பாடுகளின் அமுலாக்கத்தைப் பாராளுமன்றம் சட்டத்தினால் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

4.4 பாராளுமன்றம் அல்லது மாகாண சபைகள், தமது நோக்கெல்லையினுள் வரும் குறித்துரைக்கப்பட்ட தொழிற்பாடுகளின் அமுலாக்கம் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளால் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு சட்டத்தினால்/ நியதிச்சட்டத்தினால் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

5. தேசிய கொள்கை, தேசிய நியமங்கள், சட்டக சட்டவாக்கம்

இரண்டு அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் :

1. 'தேசிய நியமங்களை 'விதித்தலும் 'சட்டகச் சட்டவாக்கத்தை' சட்டமாக்கலும்
2. 'தேசிய கொள்கையை' வகுத்தல்

5.1 தேசிய தரங்கள்/சட்டக சட்டவாக்கம்

குறித்த விடயங்களில், தேசியத் தரங்கள் (உ+ம்: சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வி, சுற்றாடல்) அல்லது சட்டக சட்டவாக்கம் (உ+ம்: உள்ளூர் அதிகாரசபைகளின் யாப்பு, தத்துவங்கள், பணிகள், தேர்தல்கள் மற்றும் மாகாணசபை தேர்தல்கள்) என்பன விதிக்கப்படுவதற்கான தேவை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது.

எனவே, மத்திய அரசாங்கத்தினால் சட்டக சட்டவாக்கம் அல்லது தேசிய தரங்களை சட்டமாக்க முடிவது தொடர்பாக அரசியலமைப்பு குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்களை இனங்கண்டு உள்ளடக்க வேண்டும்.

தேசிய தரங்கள் தொடர்பாக:

- (அ) நாடு பூராகவும் நியாயமான அதிகுறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை பிரசைகளினால் அனுபவித்தல்;
- (ஆ) நாடு பூராகவும் நியாயமான அதிகுறைந்த அரசசேவை வழங்கலின் தரத்தை பிரசைகளினால் அனுபவித்தல்; அல்லது
- (இ) நாடு பூராகவும் நியாயமான அதிகுறைந்த தர சுற்றாடல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை உறுதி செய்வதற்கு தேவைப்படுமிடத்து அத்தகைய அதிகுறைந்த தரங்கள் விதிக்கப்படலாம்.

மேலே குறித்துரைக்கப்பட்ட சூழமைவுகளில், மத்திய அரசாங்கம் சட்ட அதிகாரத்தின் கீழான ஒழுங்குவிதிகளின் மூலமாக தேசியத்தரங்களை விதிக்கலாம். எனினும், அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகள் பாராளுமன்றத்தின் இரண்டு சபைகளினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டாலன்றி அவை செல்லுபடியாகாது. அத்தகைய ஒழுங்குவிதிகளின் பொருண்மை மற்றும் நடவடிக்கைமுறை செல்லுபடியாத தன்மை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தில் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படலாம்.*

* நீதி அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் மத்திய சுற்றயல் உறவுகள் பற்றி உபகுழுவின் அறிக்கைகளை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் பரிந்துரை செய்துள்ளது.

5.2 தேசிய கொள்கை

தேசிய கொள்கை அமைச்சரவையின் விடயமாயிருத்தல் வேண்டுமென வழிப்படுத்தற் குழு அபிப்பிராயப்பட்டது. பின்வரும் விடயங்களும் அவதானிக்கப்பட்டன:

1. தேசிய கொள்கையுடன் தொடர்புறும் பொருண்மைய பிறிதொரு உறுப்புரையை அரசியலமைப்பு கொண்டிருந்தல் வேண்டும். (இது சட்டவாக்க தத்துவங்களுடன் தொடர்புறும்) ஒதுக்கிய நிரலில் உள்ளடக்கப்படல் கூடாது;
2. மாகாணநிரல் கொண்டிருக்கும் விடயங்கள் பற்றிய தேசிய கொள்கை உருவாக்கத்தில் மத்திய அரசாங்கம் மாகாண ஆட்சித்துறையுடனான பங்கேற்புச் செயன்முறையொன்றை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்;
3. சொல்லப்பட்ட அதிகாரப்பகிர்வின் நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பாக மத்திய அரசாங்கம் ஆட்சித்துறை அல்லது நிருவாகத் தத்துவங்களைப்

பொறுப்பேற்கும் தன்மையை மாகாணநிரல் விடயம் பற்றிய தேசிய கொள்கை உருவாக்கம் கொண்டிருத்தல் கூடாது;

4. சொல்லப்பட்ட அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பாக மாகாணம் அதன் ஆட்சித்துறை அல்லது நிருவாகத் தத்துவங்களை (நடைமுறைப்படுத்துகைத் தத்துவங்கள்) தக்கவைத்துக்கொள்ளும்;
5. மத்திய அரசாங்கம் தேசிய கொள்கையை விதிக்கக் கூடியதான சூழமைவுகளை அரசியலமைப்பு வழங்குதல் வேண்டும். ஜேர்மன் அரசியலமைப்பின் 72 ஆம் உறுப்புரையின் பின்வரும் தழுவல் ஆலோசிக்கப்பட்டுள்ளது:

தேசிய கொள்கை எழும் தேவையேற்படின், பகிரப்பட்ட விடயம் பற்றிய தேசிய கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் உருவாக்கலாம். ஏனெனில்:

- i. அத்தகைய விடயம் தனியொரு மாகாணத்தின் சட்டம் அல்லது கொள்கையினால் பயனுறுதி மிக்கதாக மேற்கொள்ளப்படமுடியாது; அல்லது
 - ii. சட்ட அல்லது பொருளாதார ஒருமைப்பாட்டின் பேணுகை, குறிப்பாக மாகாணத்தின் ஆள்புலத்திற்கு அப்பால் சமத்துவமான வாழ்க்கை நிலைமைகளின் பேணுகையை அது இன்றியமையாததாகக்கூகிறது.
6. மாகாண நிரலிலுள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக தேசிய கொள்கை மாகாண சபையினால் சட்டமாக்கப்பட்ட நியதிச்சட்டங்களை அலட்சியம் செய்யமுடியாது.

வழங்கப்பட்ட பகிர்ந்தளிக்கப்படும் விடயத்தில் சட்டம் (அத்தகைய தேசியகொள்கைக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்) தொடர்பாக அரசியலமைப்பு

விதிமுறைகளுக்கு இணங்க மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றும் வெளிப்படையான மாகாணச் சட்டங்கள் அத்தகைய தேசிய சட்டத்திற்கு உட்படும்.

6. உள்ளூராட்சி - தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாகாண நியதிச்சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல்.

மத்திய அரசாங்கம், மாகாணசபைகள் ஆகியவற்றினால் குறித்துரைக்கப்பட்ட சட்டங்கள் தொடர்பாக சில முகவராண்மைப் பணிகளைக் கையாளுவதற்கு அல்லது நடைமுறைப்படுத்தும் முகவராண்மையாக செயற்படுவதற்கு உள்ளூர் அதிகார சபைகள் அரசியலமைப்பு ரீதியாக வலுவூட்டப்படல் வேண்டுமென மத்திய - சுற்றயல் உறவுகள் தொடர்பான (CPR) உபகுழு அறிக்கை விதப்புரை செய்கிறது. உதாரணம் சுற்றுப்புறச் சூழல் சட்டம், கரையோரப் பாதுகாப்பு, சமுர்த்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம், முன்பள்ளி போன்றன. மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிருவாகத் தத்துவங்கள் கையளிக்கப்படுவது போல், மாகாணங்கள் அதே தத்துவங்களை அவசியமானவை எனக்கருத்தும் பட்சத்தில் உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கு நிருவாகத் தத்துவங்களை கையளிப்பதற்கென மாகாணங்களுக்கு அதிகாரமளிக்கப்படல் வேண்டுமென்பது வழிப்படுத்தற் குழுவின் கருத்தாக இருந்தது.

7. ஆளுநர்

ஆளுநர் பெரும்பாலும் ஒரு வைபவ ரீதியான வகிபாகத்தை வகித்து நிறைவேற்று அதிகாரம் அமைச்சர்கள் சபைக்கு உரித்தாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழுவின் முன் சமர்ப்பிப்புக்களை முன்வைத்த பல முதலமைச்சர்கள் கொண்டிருக்க ஆளுநர் பதவியை முற்றாக நீக்க வேண்டுமென்று ஒரு முதலமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டதும் குறிக்கப்படுகிறது.

அரசியலமைப்பினால் அவருக்கு குறிப்பாக அதிகாரமளிக்கப்பட்ட விடயங்களில் தவிர அமைச்சர்கள் சபையின் மதியுரையின் மீது ஆளுநர் தொழிற்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டிருந்தது.

ஆளுநர் சனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டிருந்தது.

7.1 ஆளுநர் அரசியலிருந்து விலகியிருத்தல்

ஆளுநர், பதவியிலிருக்கும்போது கட்சி அரசியலில் ஈடுபடுவதிலிருந்து தடுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டிருந்தது.

8. மாகாண நியதிச்சட்டங்கள் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தினால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படவுள்ளது பற்றிய அரசியலமைப்புத்தன்மை

ஆளுநர் நியதிச்சட்டம் ஒன்றிற்கு இசைவுறவேண்டியது அல்லது அதை மறுபரிசீலனைக்கென திருப்பியனுப்ப வேண்டியது பற்றிய குறித்துரைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியொன்று (உ+ம்: இரண்டு வாரங்கள்) அவருக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். குறித்துரைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏதேனுமொன்று மேற்கொள்ளப்படாவிடின் நியதிச்சட்டம் ஆளுநரின் சம்மதம் பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.

மாகாணசபை அத்தகைய விதப்புரைகளைக் கூட்டிணைத்து அல்லது கூட்டிணைக்காமல் சட்டமாக்குமிடத்து, ஆளுநர் நியதிச்சட்டமொன்றிற்கு சம்மதம் வழங்கவேண்டியது அல்லது அதன் அரசியலமைப்புச் செல்லுபடியாகுந் தன்மை பரிசீலிப்புக்கென அதை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்துவது பற்றிய குறித்துரைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் (உ+ம்: இரண்டு வாரங்கள்) அவர் இசைவுறல் வேண்டும். குறித்துரைத்த

காலப்பகுதியில் ஏதேனுமொன்று மேற்கொள்ளப்படாவிடின், நியதிச்சட்டம் ஆளுநரின் சம்மதம் பெற்றுள்ளதாகக் கருதப்படல் வேண்டும்.

மாகாண நியதிச் சட்டங்கள் நீதித்துறை மீளாய்விற்கு உட்படுத்தப்படுதல் வேண்டுமென்ற கருத்தையும் வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டிருந்தது.

பொது மக்களுக்கு கிடைக்கப்பெறக் கூடிய சகல சட்டங்கள் மற்றும் நியதிச் சட்டங்களின் மத்திய தரவுத்தளமொன்று இருப்பதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு சகல சட்டமாக்கப்பட்ட மாகாண நியதிச் சட்டங்களின் பிரதிகளை ஆளுனர் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பிவைப்பது தேவைப்படுத்தப்படல் வேண்டுமெனவும் விதப்புரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

9. சுயாதீன மாகாண பகிரங்கச்சேவை ஆணைக்குழுக்கள் தாபிக்கப்படவுள்ளன. அத்தகைய ஆணைக்குழுக்களுக்கான நியமனங்கள் அரசியலமைப்பு பேரவையின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்படுத்தப்படவுள்ளது

9.1 மாகாண பகிரங்கச்சேவை ஆணைக்குழு

(அ) மாகாண பகிரங்கச்சேவையின் ஒழுக்காற்று மற்றும் மனிதவள விடயங்களைக் கையாளுவதற்குத் தேவையான அறிவு, அனுபவம் ஆகியவற்றுடனான அதிகளவு ஒருமைப்பாட்டை மாகாண பகிரங்கச்சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) மாகாண சபையின் முதலமைச்சர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித்தலைவர் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து மாகாண பகிரங்கச்சேவை ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்படவுள்ள ஆட்களை பெயர்குறித்து நியமித்தல் வேண்டும். அத்தகைய பெயர்குறித்த நியமனங்களை அரசியலமைப்புப் பேரவை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். அவை

அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன் ஆளுநர் அந்த நியமனங்களை வழங்குதல் வேண்டும்.

(இ) முதலமைச்சரும் எதிர்க்கட்சித்தலைவரும் இணங்க முடியாதவிடத்து முதலமைச்சர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெயர்குறித்த நியமனங்களிலிருந்து அரசியலமைப்புப் பேரவையின் சிபாரிசுகளின்பேரில் நியமனங்கள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

(ஈ) பொருத்தமான ஆட்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கு போதாமல் உள்ளனர் என அரசியலமைப்புப்பேரவை கருதுமிடத்து, முதலமைச்சர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெயர்குறித்த நியமனங்களிலிருந்து பரிசீலனைக்கென பெயர்களை மீள்சமர்ப்பிக்குமாறும் அது அவர்களைக் கோரலாம்.

(உ) முதலமைச்சர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித்தலைவரினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெயர்குறித்த நியமனங்களிலிருந்து அரசியலமைப்புப்பேரவை சிபாரிசுகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். அல்லது அந்த ஆட்கள் நியமனத்திற்குப் பொருத்தமற்றவர்களென அது கருதுமாயின் மாற்று ஆட்களை நியமனத்திற்கு அது சிபாரிசுசெய்தல் வேண்டும். அவை அரசியலமைப்புச் சபையினால் சிபாரிசு செய்யப்பட்டதும் ஆளுநர் அந்த நியமனங்களை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

(ஊ) மாகாண பகிரங்கசேவை ஊழியர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக்கட்டுப்பாடு, பதவியிலிருந்து விலக்குதல் ஆகியன மாகாண பகிரங்கசேவை ஆணைக்குழுவின் விடயங்களாயிருத்தல் வேண்டும்.

(எ) நியமனம், இடமாற்றங்கள், பதவி உயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கடப்பாடு ஆகியன உட்பட, பிரதம செயலாளர், அமைச்சுகளின் செயலாளர்கள்

மற்றும் திணைக்களத் தலைவர்கள் தவிர்ந்த சகல மாகாண பகிரங்கசேவையிலுள்ள ஊழியர்கள் தொடர்பான பகிரங்க ஆளணிக்கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மாகாண பகிரங்கசேவை ஆணைக்குழு பொறுப்புடையதாயிருத்தல் வேண்டும்.

(ஏ) முதலமைச்சரின் இணக்கத்துடன் சனாதிபதியால் பிரதம செயலாளர் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

(ஐ) அமைச்சர்கள் சபையின் சிபாரிசின் பேரில் அமைச்சுகளின் செயலாளர்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படல் வேண்டும். (பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவினால் குறித்துரைக்கப்பட்ட அளவுகோல்களுக்கு உட்பட்டு, மற்றும் உரிய மாகாண சபையின் உயர் பதவிகள் குழுவின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்பட்டு.

(ஓ) அமைச்சர்கள் சபை மாகாண பகிரங்கசேவை ஆணைக்குழுவின் கலந்தாலோசித்து அத்தகைய சிபாரிசுகளை மேற்கொண்டு அமைச்சர்கள் சபையின் சிபாரிசின் பேரில் திணைக்களத் தலைவர்கள் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

10. மத்தியரசுக்கும் மாகாணங்களுக்கிடையேயும் ஒத்துழைப்பை அதிகரிப்பதற்கு, முதலமைச்சர்களின் மாநாடொன்று உருவாக்கப்படவுள்ளது

பொதுவான கரிசனைக்குரிய விடயங்களை கலந்துரையாடுவதற்கும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிப்பதற்கும் அனைத்து மாகாணங்களினதும் பிரதம அமைச்சர் மற்றும் முதலமைச்சர்களை உள்ளடக்கிய முதலமைச்சர்களின் மாநாடொன்று கிரமமான இடைவேளைகளில் கூடுவதற்கு ஆணையளிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதந்துரைக்கப்படுகிறது.

முதலமைச்சரின் மாநாட்டுக்கு பிரதம அமைச்சர் தலைமை தாங்குவார்.

III. அரசு காணி

தேசிய நிரல் – அரசு காணி

1. அரசியலமைப்பினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவாறு அரசு காணி.
2. தேசிய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனியார் ஆதனத்தைக் கோருதல்.
3. நட்டஈட்டு கொடுப்பனவிற்கு மாத்திரம் உட்பட்டதாக, தேசிய நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனியார் ஆதனத்தைச் சுவீகரித்தல்.

மாகாண நிரல் – அரசு காணி

1. அரசியலமைப்பினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவாறும் தேசிய காணி, நீர்ப்பாவனைக் கொள்கையின் பிரகாரமும் அரசுகாணியும் அதன் பயன்பாடு பராதீனப்படுத்துதல் அல்லது கையுதிர்த்தல்.
2. மாகாண நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனியார் ஆதனத்தைக் கோருதல்.
3. நட்டஈட்டுக் கொடுப்பனவிற்கு மாத்திரம் உட்பட்டதாக மாகாண நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயத்தின் நோக்கங்களுக்காக தனியார் ஆதனத்தைச் சுவீகரித்தல்.

பின்னிணைப்பு: அரசு காணி

1. அரசுகாணி அனைத்தும் குடியரசுக்கு உரித்தாதல் வேண்டும்.

“அரசகாணி” என்பது அரசியலமைப்பு ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடுத்து முன்னராக இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசிற்கு உரித்தாக்கப்பட்ட இலங்கையிலுள்ள அனைத்துக் காணிகளுமாகும்.

2. இலங்கையின் சகல காணிகள், சுரங்கங்கள், ஆள்புல நீர்ப்பரப்பினுள் சமுத்திரத்திலுள்ள கனியவளங்கள் மற்றும் ஏனைய பெறுமதியுடைய பொருட்கள், கண்டமேடை தொடர்பான உரிமைகள் மற்றும் பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் தொடர்பான உரிமைகள் ஆகியன தொடர்ந்தும் குடியரசிற்கு உரித்தாதல் வேண்டுமென்துடன் மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் வைக்கப்படல் வேண்டும்.
3. இலங்கையின் ஆள்புல நீர்ப்பரப்புகளின் வரையறைகள். கண்டமேடை, பிரத்தியேகப் பொருளாதார வலயம் (EEZ), ஏனைய கடல்சார்ந்த வலயங்கள் என சட்டத்தினால் காலத்திற்குக்காலம் அவை குறித்துரைக்கப்படல் வேண்டும்.
4. எண்ணெய் நிலங்கள், பெற்றோலியம் மற்றும் பெற்றோலியப் பொருட்கள் அடங்கலாக சுரங்கங்கள் மற்றும் கனியவளங்களின் மேம்பாட்டையும் பாவனையையும் ஒழுங்குபடுத்தி அதன் மீதான வேத்துரிமை/ ஆக்கவுரிமைகளின் சேகரித்தல் மத்திய அரசாங்கத்தின் விடயமாகவும் பணியாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
5. இலங்கையின் ஆள்புல நீர்ப்பரப்பினுள் காணி மீட்டெடுத்தலானது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கிய விடயமாயிருத்தல் வேண்டும். ஏதேனும் மீட்டெடுக்கப்பட்ட காணியானது குடியரசுக்கு உரித்தாக்கல் வேண்டும் என்பதுடன் சட்டத்தினால் குறிப்பிடப்பட்டாலன்றி மத்திய அரசாங்கத்தினால் உபயோகிக்கப்படல் வேண்டும்.
6. அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டவாறு தேசிய காணி ஆணைக்குழுவின் தேசிய காணி மற்றும் நீர்ப்பயன்பாட்டின் பிரகாரம் மத்திய அரசாங்கம் அல்லது

மாகாணங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள அரசகாணிகள் அனைத்தும் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

7. அரசகாணியைப் பராதீனப்படுத்துதல் என்பது குடியரசின் சார்பாகவும் அதன் பெயரிலும் தேசிய காணி ஆணைக்குழுவினால் தீர்மானிக்கப்பட்டவாறு தேசிய காணி மற்றும் நீர்ப்பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
8. தேசிய நிரலில் குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் மற்றும் பணிகள் தொடர்பாக முறையான சட்டச்செயன்முறையின் பிரகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள அல்லது உபயோகிக்கப்படும் அரசகாணியானது மத்திய அரசாங்கம் அதன் நிறுவனங்கள் அல்லது ஏதேனும் பகிரங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகியவற்றால் அரசியலமைப்பின் ஆரம்பத்திலிருந்து பயன்படுத்துவதற்கென தேசிய காணி மற்றும் நீர்ப்பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கு உட்பட்டதாக மத்திய அரசாங்கம் உரித்துடையதாகக்கப்படல் வேண்டும்.
9. மாகாண நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயம் அல்லது பணி பற்றிய நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்படவுள்ள மேலே குறித்துரைக்கப்பட்ட ஏதேனும் காணியை விடுவித்தலுக்கென மாகாண நிருவாகம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேசித்தீர்க்கலாம். அத்தகைய காணியை மத்திய அரசாங்கம் விடுவிப்பதற்கு மறுத்துரைக்குமிடத்து 14, 15, 16 ஆம் பந்திகளிலுள்ள ஏற்பாடுகள் பிரயோகிக்கப்படும்.
10. மத்திய அரசாங்கம் அரசியலமைப்பின் ஆரம்பத்திற்கு முன் பராதீனப்படுத்திய தலைநகர ஆள்புலத்தில் அமைந்துள்ள அரசகாணியின் பயன்பாட்டிற்கு உரித்துடையதாகக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் உரித்தானது. அரசியலமைப்பின் ஆரம்பத்திலிருந்து குடியரசுடன் தொடர்ந்தும் இருத்தல் வேண்டும்.

11. மாகாணத்திலுள்ள எல்லா அனைத்துக் காணியின் பயன்பாட்டிற்கு ஒவ்வொரு மாகாணமும் உரித்துடைய தாக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் அத்தகைய அரசு காணியானது:

(அ) ஏதேனும் காணியில் சட்டரீதியான உடைமை வைத்திருக்கும் அல்லது குடியேறியிருக்கும் ஏதேனும் ஆளினால் அரசியலமைப்பு தொடக்கத்தை உடனடுத்து முன்னராக அனுபவிக்கப்பட்ட உரிமைகள்; அத்துடன்

(ஆ) மாகாண நிரலில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்கான அந்த மாகாணத்தின் மாகாண நிருவாகத்தைக் கையுதிர்ந்தல் பற்றியும் பிரயோகிக்க முடியுமான எழுத்திலான சட்டம் மற்றும் தேசிய காணி மற்றும் நீர்ப் பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கு உட்பட்டு, காணியுரிமைக்காலம், காணியை அறுதி முடித்தலும், பராதீனப்படுத்துதலும், காணிப்பயன்பாடு, காணி நிருணயமும், காணி மேம்பாடும் அடங்கலாக அத்தகைய காணியின் அல்லது காணி மீதான உரிமைகளை பிரயோகிப்பதற்கென பகிரங்க நிருவாகம் உரித்துடையதாக்கப்படுதலும் வேண்டுமென்பது இந்த அத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளாயிருத்தல் என்பவற்றிற்கு உட்படுதல் வேண்டும்.

12. காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் காணிப் பங்குகளின் விநியோகமானது அரசியலமைப்புப் பிரகடனத்திற்கு முன்னர் ஆரம்பித்துள்ளதுடன் பூர்த்தி செய்யப்படாதவைகள் அரசியலமைப்பு ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் அவ்வாறான திட்டங்களுக்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட தெரிவடிப்படைக்கு அமைவானதாக இருக்க வேண்டும்.

13. அரசியலமைப்பு ஆரம்பமான பின்னர் காணிகளில் குடியேற்றல் திட்டங்களில் முன்னுரிமையானது காணியற்ற நபர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறான நபர்களின் மத்தியில், முன்னுரிமையானது:

- (அ) முதலாவதாக, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத்தினைச் சேர்ந்த, சட்டத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட , எந்தவோர் உபபிரிவினையும் சேர்ந்த நபர்களுக்கு
- (ஆ) இரண்டாவதாக, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத்தினைச் சேர்ந்த நபர்களுக்கு
- (இ) மூன்றாவதாக, சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்தினைச் சேர்ந்த நபர்களுக்கு
- (ஈ) நான்காவதாக, ஏனைய நபர்களுக்கு.

14. தேசிய நிரலிலுள்ள விடயமொன்றின் நோக்கத்திற்காக மாகாணமொன்றிலுள்ள அரசகாணி தேவைப்படுகிறது என மத்திய அரசங்கம் திருப்திப்படுமிடத்து மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மாகாண நிருவகத்தின் கலந்தாராய்வின் பின் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அல்லது மத்திய அரசாங்கம் குறித்துரைக்கும் அத்தகைய பகிரங்க அதிகாரசபைக்கு அந்த நோக்கத்திற்கென அத்தகைய காணி நியாயமானமுறையில் தேவைப்படுத்தப்படலாம் என மாகாண நிருவாகத்தைக் கோரலாம் என்பதுடன் மாகாண நிருவாகம் அத்தகைய தேவைப்பாட்டிற்கு இணங்கியொழுதுதல் வேண்டும்.

பிணக்குத் தீர்வு - காணி

15. மாகாணசபையொன்று இணங்கியொழுகாதவிடத்து பிரதம அமைச்சரினால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர், முதலமைச்சரினால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களால் பெயர்குறித்து நியமிக்கப்பட்ட தவிசாளர் ஆகியோரைக்கொண்ட நியாயசபையொன்றின் நடுத்தீர்ப்புக்கென சனாதிபதி இந்த விடயத்தை ஆற்றுப்படுத்துதல் வேண்டும். தவிசாளரின் நியமனத்தில் உடன்பாடில்லாதவிடத்து அரசியலமைப்பு பேரவையினால் தவிசாளர் பெயர்குறித்து நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.
16. அத்தகைய நியாயசபையின் தீர்மானமொன்று அரசாங்கத்தின் உரிமைக்கு உட்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்தினதும் மாகாணசபையினதும் கூட்டிணைவாக இருத்தல் வேண்டும். மாகாணசபை அத்தகைய தீர்மானத்திற்கு எதிராக

அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தில் மனுச்செய்தல் வேண்டும். அத்தகைய தீர்மானத்தை விசாரணை செய்வதற்கு, விளம்புவதற்கு அல்லது பிரச்சினைபற்றி ஏதேனும் வழிமுறையில் அழைப்புவிடுவதற்கு வேறு ஏதேனும் நீதிமன்றம் அல்லது நியாயசபைத் தத்துவத்தை அல்லது நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் கூடாது.

தேசிய பந்தோபஸ்து அல்லது பாதுகாப்பிற்கு தேவைப்படும் காணி

17. சம்பந்தப்பட்ட மாகாணசபை நிருவாகத்துடன் மத்திய அரசாங்கம் கலந்தாலோசனையை மேற்கொண்டபின் மாகாணமொன்றிலுள்ள அரசகாணியானது தேசிய பந்தோபஸ்து அல்லது பாதுகாப்பிற்கு அவசியமாகின்றதென பிரதம அமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் சனாதிபதி திருப்தியடைந்திருக்கையில் பிரதம அமைச்சரின் ஆலோசனையின்பேரில் சனாதிபதி அந்தக் காணியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அல்லது சனாதிபதி குறித்துரைத்தவாறான அத்தகைய பகிரங்க அதிகாரசபைக்கு கிடைக்கப் பெறத்தக்கதாக மேற்கொள்ளுமாறு மாகாண நிருவாகத்திற்கு பணிப்புரை விடுக்கலாம். மேலும் அத்தகைய பணிப்புரையில் அத்தகைய காணியானது அந்த நோக்கத்திற்கு நியாயபூர்வமாக தேவைப்படலாம் என்பதற்கான காரணங்கள் குறித்துரைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.
18. அதன்பின் பிரதம அமைச்சரின் ஆலோசனையின்பேரில் சனாதிபதி அத்தகைய குறித்துரைக்கப்பட்ட காணியளவை பொறுப்பேற்பதற்கு (சுவீகரிப்பதற்கு) மத்திய அரசாங்கத்தின் குறித்துரைக்கப்பட்ட நிறுவனமொன்றிற்கு எழுத்துமூலமாக அதிகாரமளிக்கலாம். மேலும், அதன்பிரகரம் சொல்லப்பட்ட காணி கையாளப்படலாம்.
19. 17 மற்றும் 18ஆம் பந்திகளில் செயலாற்றுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் 14, 15 மற்றும் 16ஆம் பந்திகளிலுள்ள ஏற்பாடுகள் பிரயோகிக்கப்படக்கூடாது.

20. மாகாணசபை, அதிகாரசபை அல்லது சனாதிபதியின் மேற்சொன்ன தீர்மானத்தினால் அல்லது அத்தகைய காணி சுவீகரிப்பினால் துயருறும் ஆள் அத்தகைய தீர்மானம் அல்லது சுவீகரிப்புக்கு எதிராக இடைக்கால அல்லது இறுதியான நிவாரணம் கோரி அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தில் மேன்முறையீடு மேற்கொள்ளலாம். அதன் ஏற்படுகளுக்கு அமைவாக, அத்தகைய தீர்மானம் அல்லது சுவீகரிப்பு பற்றி வேறு ஏதேனும் நீதிமன்றம் அல்லது நியாயசபை விசாரணை மேற்கொள்ளுதல், விளம்புதல், பிரச்சினை பற்றி ஏதேனும் வழிமுறையில் அழைப்புவிடுத்தல் தொடர்பான தத்துவத்தை அல்லது நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் கூடாது.

தேசிய காணி ஆணைக்குழு

21. ஏனைய சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களின் வரிசையில் தேசிய காணி ஆணைக்குழு அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் தாபிக்கப்படல் வேண்டும். அனைத்து பெரும்பான்மை சமூகங்களினது பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்யும் அதேவேளையில் ஒருபுறம் மத்திய அரசாங்கத்தினதும் மறுபுறம் மாகாணங்களினதும் சமமான பிரதிநிதித்துவத்தையும் தேசிய காணி ஆணைக்குழுவின் யாப்பு உறுதிசெய்தல் வேண்டும்.

22. தேசிய காணிப் பயன்பாடு பற்றிய ஏதேனும் கொள்கை உருவாக்கத்தில் மாகாணத்தின் சட்டவாக்க நிறுவனங்களுடனும் மக்களுடனும் விரிவான கலந்தாலோசனை செயன்முறையொன்று தேசிய காணி ஆணைக்குழுவால் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

தேசிய காணி ஆணைக்குழுவின் தத்துவங்களும் பணிகளும்:

23. தேசிய காணி ஆணைக்குழு, பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்ட அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவாறு, பின்வரும் பொறுப்பினைக் கொண்டிருக்கும்:

(அ) பொருத்தமான வனப் போர்வையின் அளவு தொடர்பாகவும், இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தல் தொடர்பாகவும் சுற்றுச் சூழலின் தரம் தொடர்பாகவும் ஏனைய பொருத்தமான விடயங்கள் தொடர்பாகவும் சர்வதேச தராதரங்களைக் கருத்திற்கொண்டு தேசிய காணிப் பாவனை மற்றும் நீர்க் கொள்கையினை உருவாக்கல். (மாகாணங்களுக்கு இடையேயான நீர்ப்பாசனம், நீர் வழங்கல், நீர்மின் கருத்திட்டங்கள் ஆகியவை தொடர்பான கொள்கையை இது உள்ளடக்குதல் வேண்டும்.)

இவ்வாறான கொள்கையினை உருவாக்குகையில், மத்திய அரசாங்கமோ அல்லது மாகாண நிர்வாகமோ தமது சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகளை முன்னெடுக்கக்கூடிய அரசு தந்துணிவு எல்லைக்கு தேசிய காணி மற்றும் நீர் ஆணைக்குழு இடங்கொடுக்க வேண்டும்

(ஆ) தேசிய காணிப் பாவனை, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் நீர்ப்பாவனை வழிகாட்டல்களின் உருவாக்கமானது மேற்குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கு செயலாக்கமளிக்கும்;

இவ்வாறான சகல வழிகாட்டல்களும் பாராளுமன்றத்தினதும் இரண்டாம் சபையினதும் சாதாரண பெரும்பான்மையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே செயற்பட முடியும்.

(இ) அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசிய காணி மற்றும் நீர்ப்பாவனை நீர்நிலைகளின் பாதுகாப்பு வழங்காட்டல்களுக்கு அமைவாக பிரகடனங்களை மேற்கொள்ளல்:

- ஒதுக்கப்பட்ட காடுகளாக, பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளாக, தேசிய பூங்காக்களாக, கட்டாய தேசிய ஒதுக்கங்களாக, இயற்கை ஒதுக்கங்களாக, புகலிடங்களாக மற்றும் தேசிய மரபுரிமை வனப் பிரதேசங்களாகக் குறித்தொதுக்கப்படும் பிரதேசங்கள் தொடர்பில், அவ்வாறான ஏற்கனவே அடையாளம் காணப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளாய்வு செய்வதை பிரகடனங்கள் உள்ளடக்கலாம்.; மற்றும்
- ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் உள்ள வனப் போர்வையின் பொருத்தமான அளவு, திணைநில உயிரினங்கள் மற்றும் தாவரங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண நிர்வாகங்களுக்கு; இவ்வாறான சகல வழிகாட்டல்களும் பாராளுமன்றத்தினதும் இரண்டாம் சபையினதும் சாதாரண பெரும்பான்மையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே செயற்பட முடியும்.

(ஈ) கண்காணிப்பு மற்றும் மீளாய்வு செய்தல், காணி மற்றும் நீர்ப்பாவனை மேற்குறிப்பிட்டவாறு உருவாக்கப்பட்ட வழிகாட்டல்கள் அல்லது மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரகடனங்களுக்கு இயைபுறல்.

24. கொள்கையினையும் வழிகாட்டல்களையும் உருவாக்குகையிலும் பிரகடனங்களை மேற்கொள்ளுகையிலும் மத்திய அரசாங்கம், மாகாண சபைகள் அல்லது அவற்றின் ஏதாவது அதிகார அமைப்புகள் அல்லது அதிகாரி அல்லது நபர் மேற்கொள்ளும் முறையீடுகளை அல்லது விண்ணப்பங்களை தேசிய காணி மற்றும் நீர் ஆணைக்குழு பரிசீலிக்கலாம்.

25. மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மாகாண நிருவாகம் இணங்கியதன் பின் சந்தர்ப்பம் பற்றி விசாரிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் ஆணைக்குழுவினால் உருவாக்கப்பட்ட வழிகாட்டல்கள் அல்லது வெளிப்படுத்தல்களுடன் இணங்கியொழுகாது கலந்தாராய்வில் மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மாகாண நிருவாகம் ஈடுபடுகிறது எனும் அபிப்பிராயத்தை ஆணைக்குழு உருவாக்கி அதை பாராளுமன்றத்தினாலும் இரண்டாவது சபையினாலும் அங்கீகரித்து அந்த விடயத்தை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கு ஆணைக்குழு ஆற்றுப்படுத்தலாம்.
26. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் அதை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் எனும் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்குமிடத்து மத்திய அரசாங்கம் அல்லது மாகாண நிருவாகம் (அல்லது அதன் குறித்துரைக்கப்பட்ட அலுவலர்கள்/அதிகாரிகள்) அத்தகைய வழிகாட்டல்கள் அல்லது வெளிப்படுத்தல்கள் அல்லது அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் பணித்தவாறான அதன் சில பகுதிகள் ஆகியவற்றை இணங்கி ஒழுகக்கூடியவாறு நிரந்தர அல்லது இடைக்கால கட்டளைகளை அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் மேற்கொள்ளலாம்.
27. அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நிரந்தர அல்லது இடைக்கால கட்டளைக்கு எதிராக மாகாண நிருவாகம் செயற்படுமிடத்து குறித்துரைத்த காலப்பகுதிக்கென இணங்கியொழுகுதலை உறுதிசெய்ய வேண்டிய தேவைக்கு ஏற்றவாறு அத்தகைய குறித்துரைக்கப்பட்ட காணி மீதான கட்டுப்பாட்டை மத்திய அரசாங்கம் பிரயோகிக்கத்தக்கவாறு அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் கட்டளையை ஏற்படுத்தலாம்.
28. ஆணைக்குழுவின் வழிகாட்டல்களும் வெளிப்படுத்தல்களும் பாராளுமன்றத்தினாலும் இரண்டாவது சபையினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் அவை இறுதியானதாகவும் நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் தவிர்ந்த வேறு ஏதேனும் நீதிமன்றம் அல்லது நியாயசபையானது அத்தகைய வழிகாட்டல்கள் மற்றும் வெளிப்படுத்தல்களின் செல்லுபடியாகுந்தன்மை பற்றிய ஏதேனும் அடிப்படையில் விசரணை செய்தல், விளம்புதல், பிரச்சினை பற்றி ஏதேனும்

வழிமுறையில் அழைப்புவிடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கான நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் கூடாது.

மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனக்கருத்திட்டங்கள்

29. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களுக்கிடையில் கட்டளையானது செல்லுபடியாகுமிடத்து மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனக் கருத்திட்டங்கள் திட்டங்களாகும்.

30. அரசியலமைப்பை பிரகடனம் செய்வதற்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவுறாத காணி அபிவிருத்தி திட்டங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட காணிப் பகிர்வு அரசியலமைப்பு பிரகடப்படுத்தப்பட முன்னர் அத்தகைய திட்டங்களில் இருந்த மூலப் பிரமாணங்களின் அடிப்படையிலேயே இருத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு பிரகடனம் செய்யப்பட்டதன் பின்னர் காணி வழங்கல் திட்டங்கள்

ஆரம்பிக்கப்பட்டதாயின் சட்டத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு மாவட்டத்தின் (மாவட்டங்களின்) உபபிரிவில் உள்ள காணியற்ற மக்களுக்கு, பிறகு மாவட்டத்தின் (மாவட்டங்களின்) காணியற்ற மக்களுக்கு அதற்குப் பிறகு உரிய மாகாண (மாகாணங்களின்) மக்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

IV. மாகாண நிரல் விடயங்கள் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் சட்டம்

இயற்றுதல்

1. தற்போதைய மத்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து சட்டமியற்றுதலும் (மாகாண நிரல் விடயங்கள் பற்றிய) வலுவில் உள்ளதோடு மாகாணத்தினால் சட்டமாக்கப்பட்ட சட்டத்தினால் திருத்தப்படும் அல்லது நீக்கப்படும் வரை மாகாணங்களுக்கு பிரயோகித்தல் வேண்டும். மேலும் அதற்கிணங்க அத்தகைய சட்டத்தின்கீழ் அமைச்சர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளினால் பிரயோகிக்கப்படக்கூடிய தத்துவங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாகாண அமைச்சர் அல்லது அதிகாரியினால் பிரயோகிக்கப்படக்கூடியது.
2. அத்தகைய சட்டத்திற்கு மாகாணசபைகள் அனைத்தும் இணக்கம் தெரிவிப்பின், மாகாணசபை நிரலிலுள்ள ஏதேனும் விடயம் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் சட்டமாக்கலாம்.

பகிரப்பட்ட அதிகாரங்கள் மகாணங்களில் இருந்து ஒரு தலைப்பட்சமாக பறிக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதற்காக அரசியலமைப்பு ரீதியான போதிய காப்புகளை கடைப்பிடிக்காமல் மத்திய அரசாங்கம் மாகாண சபை நிரலில் உள்ள கருமங்கள் மீதான சட்டவாக்கத்தை அத்தகைய சட்டவாக்கத்துடன் உடன்படாத மாகாண சபை ஏதேனும் தொடர்பாக அமைக்கக் கூடாது.

நானாவித

அரசியலமைப்பு சட்டமாக்கப்பட்டதன் விளைவாக, மாகாண சபைகள் சட்டம் மற்றும் மாகாண சபை தேர்தல்கள் சட்டம் ஆகியன புதிய சட்டவாக்கத்தினால் பொருத்தமான முறையில் திருத்தப்பட அல்லது மாற்றீடு செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும்.

V. பிரதான ஆட்புலம்

தாபித்தல்

1. தேசிய தலைநகரும் மற்றும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் மத்திய நிலையமும் பிரதான ஆட்புலத்துக்குள் கொழும்பு நகரமாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. இலங்கையின் பிரதான ஆட்புலம் கொழும்பு நகரம் உள்ளடங்கலாக அரசியலமைப்பின் XXX அட்டவணையில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள மேல் மாகாணத்துக்குள் அமைந்துள்ள இடப்பரப்பாக இருத்தல் வேண்டும்.

அரசாங்கம்

3. பாராளுமன்ற மற்றும் மாகாண சபைத் தேர்தல் நோக்கத்திற்காக தலைநகர ஆட்சிப் பகுதி மேல்மாகாணத்தின் பகுதியினையும் கொண்டிருக்கலாம்.
4. மேல்மாகாண மாகாண சபையானது தலைநகர ஆட்சிப் பகுதி தொடர்பில் மாகாணப் பட்டியலில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளவாறு அதன் அதிகாரங்களை நிறைவேற்றலாம்.

தலைநகர ஆட்சிப் பகுதி தொடர்பாகக் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்களும் செயற்பாடுகளும், மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளினுள் வருபவையாக தேசியப் பட்டியலில் தனித்துவமாக அங்கீகரிக்கப்படுகையில், அவ்வாறான அதிகாரங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும் என்பதற்கு உட்பட்டதாக. [உதா: சட்டமும் ஒழுங்கும், தலைநகர் ஆட்சிப் பகுதியில் நகரத் திட்டமிடலும் அமுல்படுத்தலும், தலைநகர ஆட்சிப் பகுதியில் பொதுப் பயன்பாடுகள், தலைநகர ஆட்சிப் பகுதியினுள் வரும் வீதிகள் (உள்ளூராட்சி

அதிகார சபைகளினால் பேணப்படும் வீதிகள் நீங்கலாக), தலைநகர ஆட்சிப் பகுதியில் வடிகால்கள் மற்றும் நீர்வழிகள்.]

5. இந்த உறுப்புரையின் கீழ் பாராளுமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட சட்டத்தைத் தவிர மேல் மாகாணசபையின் சட்டங்கள் ஆட்புலத்திற்கு விண்ணப்பிக்கவேண்டும். மாகாணசபை மற்றும் கீழ் பாராளுமன்றச் சட்டத்திற்கும் இடையில் முரண்பாடு ஏற்பட்டால் பாராளுமன்றச் சட்டம் முரண்பாட்டின் அளவுக்கு நிலவும்.
6. பாராளுமன்றச் சட்டத்தினால் வேறுவிதமாக ஏற்பாடு வழங்கப்பட்டுள்ளமை தவிர, சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் அவற்றின் நிலப்பரப்பு நியாயாதிக்கத்தினுள் வரும் தலைநகர ஆட்சிப் பகுதியின் புவியியல் பிரதேசங்கள் தொடர்பில் அவற்றின் அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்கலாம்.

VI. இரண்டாம் சபை

- 1) பெரும்பாலும் மாகாணங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டாம் சபையொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தொருமிப்பு காணப்பட்டது.
- 2) மாகாண சபைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட 45 உறுப்பினர்கள் (ஒரு மாற்றப்படக்கூடிய ஒற்றை வாக்கு அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாகாண சபையும் அத்தகைய மாகாண சபையின் 5 உறுப்பினர்களைப் பெயர் குறித்து நியமித்தல்), மற்றும் மாற்றப்படக்கூடிய ஒற்றை வாக்கு அடிப்படையில் பாராளுமன்றத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 10 உறுப்பினர்கள் ஆகிய 55 உறுப்பினர்களை இரண்டாம் சபை கொண்டிருக்க வேண்டுமெனப் பரிந்துரை செய்யப்பட்டது. அத்தகைய 10 உறுப்பினர்களும் பகிரங்க வாழ்வில் அல்லது உயர் தொழிலில் தமக்கென்று சிறந்த நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்ட கீர்த்தி வாய்ந்த நேர்மையுடைய ஆட்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
- 3) சாதாரண சட்டவாக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும் உரிமையை இரண்டாம் சபை கொண்டிருத்தல் கூடாது, ஆனால், சாதாரண சட்டவாக்கத்தை மீள் பரிசீலனைக்காக பாராளுமன்றத்திற்குத் திரும்பவும் ஆற்றுப்படுத்தலாம். சட்டமூலங்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடம்பெற்ற பின்னர் அவை, இரண்டாம் மதிப்பீட்டிற்கு முன்னதாக, அதன் கருத்துக்களை, எவையேனும் இருப்பின், பெற்றுக்கொள்வதற்காக இரண்டாம் சபைக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- 4) கீழே தரப்பட்டுள்ள சட்டவாக்கத் தத்துவங்களுக்கு மேலதிகமாக, அரசியலமைப்பினால் அல்லது சட்டத்தினால் விதித்துரைக்கப்பட்டவாறு அத்தகைய மேற்பார்வை மற்றும் ஏனைய பணிகளையும் இரண்டாம் சபை பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

5) பாராளுமன்றம் மற்றும் இரண்டாம் சபை ஆகிய இரண்டினாலும், விசேட (2/3) பெரும்பான்மைகளுடன் நிறைவேற்றப்பட்டாலன்றி, எந்தவொரு அரசியலமைப்புத் திருத்தமும் சட்டவாக்கம் செய்யப்படலாகாது.

மக்கள் தீர்ப்பிற்கான தேவைப்பாடு தூண்டப்படின், மக்களால் மக்கள் தீர்ப்பொன்றின் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டாலன்றி திருத்தம் சட்டமாக சட்டவாக்கம் செய்யப்படலாகாது.

6) அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் அடிப்படை உரிமைகள் உள்ளடங்கலாக அரசிலமைப்பு தொடர்பான அடிப்படை அம்சத்தை திருத்தியமைப்பதற்கு நாடி நிற்கும் அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் ,மேலதிக அரசியலமைப்பு பாதுகாப்புக்கள் வழிமுறைகள் நீங்கலாக நிறைவேற்றப்பட முடியாது போகலாம்.

VII. தேர்தல் முறைமை

1. தேர்தல் முறைமை, நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தொகுதி ஆசனங்களையும் கொண்டுள்ள (இவ்வாறு தொகுதிகளுக்கான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் வகைப்பொறுப்புக்கூறலை உறுதிப்படுத்துதல்) அதேவேளை இறுதி முடிவின் விகிதாசாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதை எதிர்பார்க்கும் (ஆசன ஒதுக்கீடு) ஒரு கலப்பு உறுப்பினர் விகிதாசார முறைமையாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. முதலாவது பாராளுமன்ற சபை ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களைக் (உதாரணம் 233) கொண்டுள்ளது.
3. ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஊக்குவிப்பு ஆசனங்கள், நாடளாவிய ரீதியில் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆசனங்களைப் பெறும் கட்சிக்கு ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும்.
4. கீழே தரப்பட்டவாறு 233 ஆசனங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. தொகுதிவாரி அடிப்படையில் 140 (60%) அத்துடன் இறுதி முடிவு விகிதாசாரத்தைப் பிரதிபலிப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படுத்தப்படும் இழப்பீட்டு ஆசனங்களாக 93 (40%). இருக்கும்.
5. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ இழப்பீட்டு ஆசனங்கள் மாகாண மற்றும்/அல்லது தேசிய மட்டங்களில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
6. ஒரு குறித்துரைக்கப்படும் எண்ணிக்கையிலான மேலதிக ஆசனங்கள் குறித்துரைக்கப்படும் காலப்பகுதியொன்றிற்கு, ஆட்களின் இடம்பெயர்வு காரணமாக ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வை இழப்பீடு செய்வதற்காக வடக்கு மாகாணத்திற்கு ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

233 ஆசனங்களின் பகிர்ந்தளிப்பு

7. ஒவ்வொரு ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியினுள்ளும் அதிகூடிய எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளை வெல்லும் வேட்பாளர்களால் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதிகளிலிருந்து தொகுதிவாரி ஆசனங்கள் நிரப்பப்படுகின்றன. குறைந்தளவு பிரதிநிதித்துவத்திற்கு வழிவகுக்காதவாறு, சமூகத்தின் அக்கறையை முடிந்தளவிற்கு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் சிறிய தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்குவதற்கு எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரமளிக்கப்படுதல் வேண்டும். (சோல்பரி அரசியலமைப்பின் பிரிவு 41(4), 1972 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 78(4) ஆகியவற்றையொத்த)

மாற்று நிலை:

தொகுதிவாரி ஆசனங்கள் பின்வருமாறு நிரப்பப்படுகின்றன:

- i. ஒவ்வொரு ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதியினுள்ளும் அதிகூடிய எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளை வெல்லும் இரண்டு வேட்பாளர்களால் ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதிகளால்;
- ii. ஒவ்வொரு இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதியினுள்ளும் அதிகூடிய எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளை வெல்லும் வேட்பாளர்களால், ஒவ்வொன்றும் இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தெரிந்தனுப்புவதற்கு உரித்துடைய இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகளால். வாக்காளர்கள், இரண்டு தொகுதிவாரி வாக்குகளுடனும் ஒரு கட்சிக்கான வாக்குடனும், இன்னமும் ஒரே குடவோலையை மாத்திரமே கொண்டிருப்பர்;
- iii. வேறுவிதத்தில் குறைவாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படக்கூடிய பிரதிநிதித்துவக் குழுக்களை இயலச் செய்வதற்காக, 5 இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகளுக்கு மேலதிகமாக இருத்தல் கூடாது;
- iv. வேறுவிதத்தில் இரண்டு இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகளாக இருக்கும் தொகுதிகளை இணைப்பதன் மூலம் இரட்டை உறுப்பினர் தொகுதிகள்

உருவாக்கப்படலாம். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு வாக்கினதும் பெறுமதியில் நியாயப்படுத்த முடியாத ஏற்றத்தாழ்வு இல்லையென உறுதிப்படுத்தப்படும்.

8. தேசிய மற்றும்/அல்லது மாகாண இழப்பீட்டு ஆசனங்களின் பகிர்ந்தளிப்பிற்கான வெட்டுப் புள்ளி தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

வாக்களிப்பு

9. ஒவ்வொரு வாக்காளரும், இரண்டும் ஒரு தனித் தாளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள, இரண்டு வாக்குகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
10. ஒரு வாக்கு ஒற்றை உறுப்பினர் தொகுதிக்காக அல்லது இருத்தல் வேண்டும், அத்துடன் மற்றைய வாக்கு கட்சிக்கானதாக இருத்தல் வேண்டும். (கையாடலுக்கெதிரான விதிகளை அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு செய்தல் வேண்டும்)
11. பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் (அதன் பட்டியலில் அத்தகைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பாராளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட) அரசியல் கட்சியின் உறுப்பினராக இல்லாதொழியும் சந்தர்ப்பத்தில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆசனங்கள் வெற்றிடமாதல் வேண்டும், அத்துடன்:
- (அ) தொகுதியொன்றினால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் விலக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தில், இடைத் தேர்தலொன்று நடத்தப்படல் வேண்டும்;
- (ஆ) தொகுதியொன்றினால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரின் ஆசனம் இறப்பு, பதவி துறப்பு அல்லது தகுதியின்மை என்பவற்றினால் வெற்றிடமாகும் சந்தர்ப்பத்தில், இடைத் தேர்தலொன்றைத் தேவைப்படுத்தாது, உரிய பட்டியலிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரைக் கட்சி பெயர் குறித்து நியமிக்கலாம்;

- (இ) பட்டியலின் ஊடாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருப்பின், கட்சியானது மாற்றுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவரை அத்தகைய பட்டியலிலிருந்து நியமித்தல் வேண்டும்.
- (ஈ) மேல் நீதிமன்றம், அரசியலமைப்பு பொருள்கோடல் தொடர்பில் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தின் நியாயாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு, உறுப்பினரைப் பெயர் குறித்து நியமித்த அரசியல் கட்சியிலிருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினரொருவர் விலக்கப்பட்டதன் செல்லுபடியைத் தீர்மானிப்பதற்கு பிரத்தியேகமான நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். வேறெந்த நீதிமன்றமும், எந்தவொரு நடவடிக்கைகள் மற்றும் எத்தன்மைத்தான எவ் ஏதுவின் மீதும், அத்தகைய விலக்குதலின் நியாயாதிக்கம் அல்லது சட்டத்தன்மையை தீர்மானிப்பதற்கு நியாயாதிக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல் கூடாதென்பதுடன் எந்தவொரு நீதிமன்றமும் எவ்வித அடிப்படையின் மீதும் அத்தகைய விலக்குதலுக்கு எதிராக உத்தரவொன்றை அல்லது தடுப்பாணையை வழங்கக் கூடாது.

VIII. ஆட்சித்துறை

1. இன்று காணப்படும் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமை நீக்கப்பட வேண்டும் என்னும் பொதுவான கருத்தொருமிப்பு காணப்பட்டது.
2. குறித்துரைக்கப்பட்ட நிலைமைகளில் மாகாண சபைகளுடன் தொடர்புடையவை உள்ளடங்கலான தத்துவங்கள் ஜனாதிபதிக்கு அளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
3. சனாதிபதி நிலையான பதவிக்காலம் ஒன்றுக்கு பாராளுமன்றத்தால் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

பிரதம அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

4. பிரதம அமைச்சரின் நியமனத்திற்கான செயன்முறை தொடர்பாக பின்வரும் தெரிவுகள் பரிசீலிக்கப்பட்டன;

(அ) பிரதம அமைச்சரின் நேரடித் தேர்வு

(ஆ) பிரதம அமைச்சரின் முன் பெயர்குறித்த நியமனம்

(இ) வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் முறைமை

5. தேர்தலுக்கு முன்னர் வேட்பாளர் ஒருவரை முன்பெயர் குறித்து நியமிக்கும் முறையையொன்று வகுத்தமைக்கப்படும் சந்தர்ப்பத்தில்:

- எந்தவோர் அரசியல் கட்சியும் வேட்பாளர் ஒருவரை பிரதம அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக பெயர் குறித்து நியமிக்கலாம்;
- ஓர் அரசியல் கட்சி வேறெந்த அரசியல் கட்சி அல்லது குழுவின் நியமித்தவரைப் பெயர் குறித்து நியமிக்கலாம்.

- ஓர் அரசியல் கட்சி பிரதம அமைச்சருக்கான வேட்பாளர் ஒருவரை பெயர் குறித்து நியமிக்காது விடலாம்.

6. ஓர் உள்ளூர் தேர்தல் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக அல்லது விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவக் கட்சிப் பட்டியலின் கீழ் பாராளுமன்றத்தின் முதலாம் அவைக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஓர் அரசியல் கட்சியினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஒவ்வொருவரும் அந்த அரசியல் கட்சியினால் பிரதம அமைச்சர் வேட்பாளராகப் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஆளுக்கு தமது ஆதரவை முன்கூட்டியே உறுதிசெய்வதாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.
7. ஒரேயொரு உறுப்பினரைக் கொண்ட தேர்தல் தொகுதி ஒன்றில் அல்லது விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறையின் கீழ் சுயேச்சைக் குழுவொன்றின் உறுப்பினர்களாக தேர்தலில் போட்டியிடும் சுயேச்சை வேட்பாளர்களும் பிரதம அமைச்சருக்கான வேட்பாளர் ஒருவருக்கு ஆதரவை முன்கூட்டியே உறுதிப்படுத்தலாம்.
8. தேர்தலின் இறுதியிலும் முடிபுகள் பிரகடனத்திலும் பிரதம அமைச்சருக்கான வேட்பாளர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லாப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களினதும் பெரும்பான்மை ஒன்றின் முன்கூட்டிய உறுதிப்பாடு ஒன்றைப் பெற்றுள்ளாரா இல்லையாவெனத் தேர்தல்கள் திணைக்களம் தீர்மானிக்கும். பிரதம அமைச்சருக்கான வேட்பாளர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எல்லாப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களினதும் பெரும்பான்மை ஒன்றின் முன்கூட்டிய உறுதிப்பாடுகளைப் பெற்றிருப்பாராயின், அவ்வேட்பாளர் பிரதம அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படுவார்.
9. எந்வொரு பிரதம அமைச்சர் வேட்பாளரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து மேற்சொல்லப்பட்ட அடிப்படைகளில் பெரும்பான்மையானதோர் முன்கூட்டிய உறுதிப்பாடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையென தேர்தல் திணைக்களம் தீர்மானித்தால், பிரதம

அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்தல் ஒரே அலுவலாக இருக்கும் விசேட பாராளுமன்ற அமர்வொன்றில் பிரதம அமைச்சர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமை வகுத்தமைக்கப்பட்டாலும் இம்முறைமை ஏற்புடையதாகும்.

அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலரொருவரான பாராளுமன்றச் செயலாளர் நாயகத்தால் தேர்தல் நடத்தப்படும்.

10. “பூரணமான வாக்கு முறைமை” மூலம் தேர்தல் நடத்தப்படும். 50 சதவீதத்திற்கு மேலான அறுதிப் பெரும்பான்மையொன்றைக் கொண்ட வேட்பாளரொருவரை ஈற்றில் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இம்முறைமை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறைமையின் கீழ், வேட்பாளர் எவரும் முதலாவது சுற்றில் அறுதிப் பெரும்பான்மையொன்றைப் பெற்றிருக்காவிட்டால், பின்னர் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையான வாக்குகளைப் பெற்ற வேட்பாளர் அகற்றப்படுவதுடன் மேலும் வாக்கெடுப்பிலிருந்து விலக்கப்படுவார். ஒரு வேட்பாளர் அறுதிப் பெரும்பான்மையொன்றை பெறும் வரையில் விலக்கற் செயன்முறை மற்றும் மீள்-வாக்கெடுப்பு தொடரும்.

11. பின்வரும் நிலைமைகளில் தவிர்த்து, பாராளுமன்றம் முதலாவது 4½ ஆண்டுகளுக்குள் கலைக்கப்படக் கூடாது:

(அ) வாக்களிக்காதோர் உள்ளடங்கலாக உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் இரண்டிற்குக் குறையாதோரால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானமொன்றினால் முன்கூட்டிய கலைப்பினை சபை கோருதல்;

(ஆ) இரண்டு முயற்சிகளின் பின்னர் வருடாந்த ஒதுக்கீடுகள் (வரவுசெலவுத்திட்டம்) சட்டமூலத்திற்கு ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் இயலாதுள்ளமை.

12. பிரதம அமைச்சரொருவரும் அரசாங்கமும், பொதுத் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலோ, அல்லது முடிவற்ற பொதுத் தேர்தலொன்றின் பின்னர் சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலோ, பின்வரும் நிலைமைகள்

தவிர்த்து, அதன் காலப்பகுதியின் முதல் இரண்டு வருடங்களின் போது பதவியிலிருந்து நீக்கப்படக் கூடாது:

(அ) வாக்களிக்காதோர் உள்ளடங்கலாக உறுப்பினர்களின் மூன்றில் இரண்டிற்குக் குறையாதோரால் நிறைவேற்றப்பட்ட வாக்கொன்றினால், அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கையின்மையைக் கொண்டுள்ளதாக சபை வெளிப்படுத்தல்.

(ஆ) மூன்று முயற்சிகளின் பின்னர் வருடாந்த ஒதுக்கீடுகள் (வரவுசெலவுத்திட்டம்) சட்டமூலத்திற்கு ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்ள அரசாங்கம் இயலாதுள்ளமை.

அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதாதல் வேண்டும்.

13. பதவிக்காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், பிரதம அமைச்சரின் மீதும் அரசாங்கத்தின் மீதும் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமொன்று சாதாரண பெரும்பான்மையால் சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டால், பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதாதல் வேண்டும்.
14. பதவிக்காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், வருடாந்த ஒதுக்கீடுகள் (வரவுசெலவுத்திட்டம்) சட்டமூலம் இரண்டு தடவைகள் தோல்வியுற்றிருந்தால், பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதாதல் வேண்டும்.
15. பிரதம அமைச்சர், சபையின் நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, பதவி துறப்பு, நோய். அல்லது வேறு காரணத்தால் பதவி விலகினால், பிரதம அமைச்சருக்கு அடுத்து வருபவரொருவர் பாராளுமன்றத்தின் விசேட அமர்வொன்றில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டும் அத்தகைய தேர்தலுக்கு ஏற்புடையதாதல் வேண்டும். (மேலுள்ளவற்றிற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விதத்தில்)

IX. அரசியலமைப்புப் பேரவை

1. குறித்துரைக்கப்பட்ட உயர் பதவித் தரங்களையுடைய பகிரங்க மற்றும் நீதி அலுவலர்களினதும் அதேபோன்று குறித்துரைக்கப்பட்ட சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களினதும் உறுப்பினர்களின் நியமனம் தொடர்பில் விதப்புரைகளை வழங்குவதற்காக அரசியலமைப்புப் பேரவையொன்று அரசியலமைப்புக்கான 19 ஆம் திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் தாபிக்கப்பட்டுள்ள அடிப்படைகளின் வழியாக தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வழிப்படுத்தும் குழு கொண்டுள்ளது.
2. ஆக்க அமைவு / அரசியலமைப்புப் பேரவையின் உறுப்பினர்களின் விகிதாசாரம் 3 பதவி வழி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் : 7 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லாதோர் என்பதாக இருத்தல் வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்பட்டது.

X. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்காக

50% ற்கு மேற்பட்ட பெண்களின் பிரதிநிதித்துவக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் தேவையை கருத்திற்கொண்டு அனைத்து அரசியலமைப்பு சட்டமியற்றுதல் மற்றும் நியதிச் சட்டங்களில் விசேட ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்க வேண்டியிருக்கும்

XI. பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு

- I. பொதுமக்கள் பாதுகாப்புக்கு, பொது ஒழுங்கைப் பேணுவதற்கு (இயற்கை அனர்த்தம் மற்றும் கொள்ளை நோயைத் தொடர்ந்தான பொது ஒழுங்கைப் பேணுதல் உட்பட) அல்லது சனசமூக மக்களின் வாழ்வுக்கு அவசியமான சேவைகளின், வழங்கல்களின் பேணுகைக்கு இருக்கும் தொழிலாள அபாயத்தை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவர நியாயமான காரணங்கள் இருக்கும் நிலைமையில் பிரதம அமைச்சரின் மதியுரையுடன் சனாதிபதி அவசர கால நிலையைப் பிரகடனம் செய்வார். அவசர காலநிலைமை எவ்வடிப்படையில் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது என்பதை அந்த அவசரகால நிலைப் பிரகடனம் குறிக்கும்.
- II. ஒரு மாகாணத்தின் ஆளுநர் முதலமைச்சரின் மதியுரையின் பேரில், அந்த மாகாணத்தினுள்ளே அவசரகாலநிலைப் பிரகடனம் தேவைப்படும் நிலைமை எழுந்துள்ளது குறுத்து பிரதம அமைச்சருக்கு மதியுரை அளிக்க முடியும்.
- III. அவசரகாலநிலைப் பிரகடனமானது பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்திற்கும், நீதித்தறை மீளாய்வுக்கும் உட்பட்டிருக்கும்.

“XXX ஒரு மாகாண அரசாங்கம் குடியரசின் ஆட்புல எல்லைக்கும் அதன் இறைமைக்கும் தெளிவான ஆபத்தை ஏற்படுத்துகின்ற ஆயுதக் கலவரத்தை அல்லது கிளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கின்ற அல்லது அரசியலமைப்பு மீதான ஒரு சர்வதேச மீறலில் ஈடுபடுகின்ற நிலைமையொன்று தோன்றும்போது பிரதம அமைச்சரின் ஆலோசனையின் மீது சனாதிபதி பிரகடனம் மூலமாக

அ) மாகாண நிருவாகத்தின் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் பணிகளையோ மற்றும் ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள் சபை அல்லது மாகாணத்தின் எந்த அல்லது அதிகாரி ஆகியவர்களுக்குரிய அதிகாரங்களை அல்லது அவர்களால் பிரயோகிக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை சனாதிபதி பொறுப்பேற்கலாம்; மற்றும்

ஆ) இந்த பந்தியின் உட்பந்தி (அ) இன் கீழான அதிகாரங்களின் பயனுறுதிமிக்க பிரயோகிப்புக்கு அவசியமாகும் பட்சத்தில் மாகாண சபையைக் கலைக்கலாம்.

(இ) அந்தப் பிரகடனம் அத்தகைய பிரகடனத்தை செய்வதற்கான காரணங்களை உள்ளடக்க வேண்டும்.

அத்தகைய பிரகடனப்படுத்தலானது பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்துக்கும் நீதிமன்ற மீளாய்வுக்கும் அமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.

XII. வழிப்படுத்தற் குழுவின் உறுப்பினர்களின் அவதானங்களும்

கருத்துக்களும்

கோட்பாடுகள் மற்றும் உருவாக்கங்கள் தொடர்பாக வழிப்படுத்தற் குழுவின் உறுப்பினர்களது கருத்துகளும் அவதானங்களும் இவ் இடைக்கால அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

1அ - 1ஏ எனக் குறியீடு இடப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் எந்தெந்தகௌரவ உறுப்பினர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இலகுவாக, இனங்கான முடியும்.

ஆவணங்களின் இல.	சமர்ப்பிப்புக்கள்.
ஆவணங்கள் - 1அ	கௌரவ. நிமால் சிறிபால டி சில்வா கௌரவ. ஏ.டி. சசில் பிரேம ஜெயந்த. கௌரவ. டிலான் பெரேரா
ஆவணங்கள் - 1ஆ	கௌரவ. திஸ்ஸநாயக்க கௌரவ. விமல் ரட்நாயக்க
ஆவணங்கள் - 1இ	கௌரவ. ராஜவரோதயம் சம்பந்தன் கௌரவ. எம்.ஏ. சுமந்திரன்
ஆவணங்கள் - 1ஈ	கௌரவ. பாட்டாலி சம்பிக்க ரணவக்க
ஆவணங்கள் - 1உ	கௌரவ. தினேஷ் குணவர்த்தன. கௌரவ. பிரசன்ன ரணதுங்க
ஆவணங்கள் - 1ஊ	கௌரவ. றிசாட் பதியுதீன்
ஆவணங்கள் - 1எ	கௌரவ. டக்ளஸ் தேவானந்தா
ஆவணங்கள் - 1ஏ	கௌரவ. (டாக்டர்)ஜெயம்பதி விக்கிரமரட்ண

1அ

[மொழிபெயர்ப்பு]

செயலாளர்,
அரசியலமைப்புச் சபை,
பாராளுமன்றம்,
ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர, கோட்டே.
2017.08.31

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை தொடர்பில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பதில்கள் பற்றிய உத்தேச விடயங்களைச் சமர்ப்பித்தல்

அரசியலமைப்புச் சபையினால் வரைவு செய்யப்பட்டுள்ள வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை தொடர்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியல் அமைப்பொன்றான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பதில்கள் 08 பக்கங்களைக் கொண்ட ஆவணமாக இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பதில்கள் எமக்கு வழங்கப்பட்ட 2017 ஆகஸ்ட் மாதம் 08 ஆம் திகதிய அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தல் குழுவின் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட இடைக்கால அறிக்கை வரைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தயவுடன் கவனத்தில் கொள்ளவும். மேலும் அரசியலமைப்பில் பெண்களின் உரிமைகளை வலுவூட்டுதல் தொடர்பாக இறுதி தினத்தில் வழங்கப்படுகின்ற ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையுமென்பதுடன் எமது சுருக்கமான பதில்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பதில்களை இந்த இடைக்கால அறிக்கை வரைவின் ஒரு பகுதியாக இணைப்பு வடிவில் உட்புகுத்துமாறும் கோருகின்றோம்.

இப்படிக்கு, அன்புடன்,

ஒப்பம் – அமைச்சர் நிமல் சிறிபால டி சில்வா (பா.உ.)

ஒப்பம் – அமைச்சர் சுசில் பிரேமஜயந்த (பா.உ.)

ஒப்பம் – இராஜாங்க அமைச்சர் டிலான் பெரேரா (பா.உ.)

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற குழு அங்கத்தவர்கள்.

**அரசியலமைப்பு சபையின் வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை தொடர்பாக ஸ்ரீ
லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பதிலிறுப்பு தொடர்பான உத்தேச விளக்கமளிப்பு**

வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் முதலாவது பக்கத்தில் முதலாவது பந்தி பின்வருமாறு திருத்தப்படல் வேண்டும். இணக்கம் தெரிவிக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள்/உருவாக்கங்களுக்கு பதிலாக கலந்துரையாடப்பட்ட கோட்பாடுகள் மற்றும் உருவாக்கங்கள் என பதலீடு செய்யப்படுதல் வேண்டும்

மேலும் கோட்பாடுகள்/உருவாக்கங்களுக்கு இணக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்ற வாசகத்தில் இணக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதை நீக்கி கலந்துரையாடப்பட்டது என்ற வாசகம் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.

01 அரசியலமைப்பின் i மற்றும் ii ஆம் அத்தியாயங்களில் உள்வாங்கப்படுகின்ற விடயங்கள்

இடைக்கால அறிக்கை வரைவில் இது தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பதிலிறுப்பு யாதெனில்,

(அ) அரசியலமைப்பின் 1 மற்றும் 2 ஆம் உறுப்புகள் உள்ளவாறே பேணப்பட வேண்டுமென பிரேரிக்கின்றோம், அதாவது,

01 இலங்கை சுதந்திரமும் இறைமையும் தன்னாதிக்கமும் கொண்ட சனநாயக சோஷலிச குடியரசாகும் என்பதோடு, இலங்கை சனநாயக சோஷலிச குடியரசு என அறியப்படுதலும் வேண்டும்.

02 இலங்கை குடியரசு ஒற்றையாட்சி உடைய அரசாகும் - தமிழ் மொழியிலும் ஆங்கில மொழியிலும் ஒற்றையாட்சி என்ற சொல் குறிப்பிடப்படுவதோடு, அதன் பொருள்கோடல் சிங்கள மொழியில் இடப்பட்டதாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

03 ஆம் உறுப்புகள் உள்ளவாறே பேணப்படுதல் வேண்டும். அதாவது,

(இலங்கை குடியரசில் இறைமை மக்களுக்குரியதாகவும் பராதீனப்படுத்த முடியாததாகவும் இருக்கும். இறைமை என்பது ஆட்சித் தத்துவங்கள், அடிப்படை உரிமைகள், வாக்குரிமை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கும்)

4, 5, 6, 8 ஆகிய உறுப்புகள் தற்போதுள்ளவாறு பேணப்படுதல் வேண்டும். தேசிய கீதத்துக்கு ஏற்புடையதாக உள்ள உறுப்புகள் அரசியலமைப்பு 7 ஆக்கத்துக்கான வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு உள்ளடக்கப்படுதல் தொடர்பாக ஆட்சேபனை இல்லை.

அரசியலமைப்பில் பௌத்த மதத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். இன்றளவில் உள்ள 09 ஆம் உறுப்புகள் எவ்வித திருத்தங்களும் இன்றி உள்ளவாறே உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும், அதாவது.

(இலங்கை குடியரசில் பௌத்த மதத்துக்கு முதன்மைத் தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதோடு, அதற்கிணங்க 10 ஆம், 14 (i) (உ) ஆம் உறுப்புகளால் வழங்கப்பட்டுள்ள

உரிமைகளை எல்லா மதங்களுக்கும் காப்புறுதி செய்யும் அதேவேளையில், பௌத்த சாசனத்தை பாதுகாத்தலும் பேணிவளர்த்தலும் அரசின் கடமையாக இருத்தலும் வேண்டும்)

அரசியலமைப்பு ஆக்கத்துக்கான குழு தயாரித்துள்ள வரைவின் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு மாற்று முன்மொழிவுகளுக்கும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி இணக்கம் தெரிவிக்காது.

அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடுகள்

இது தொடர்பாக வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையில் உள்ள உள்ளூர்திகார சபைகளுக்கு மேலும் அதிகாரங்களை அளிப்பது தொடர்பான எண்ணக்கருவிற்கு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி தனது இணக்கத்தை தெரிவிக்கிறது.

01 இனவாரியாக பிரதேச செயலகங்களை தாபிப்பதானது, இனங்களுக்கிடையே பிரிவினைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகுமென்பதாலும், தேசிய மற்றும் மத நல்லிணக்கத்தை பேணுவதற்கு இடையூறாக அமையுமென்பதாலும் அக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்க முடியாது.

02 அதிகாரப் பகிர்வின் பிரதான அலகாக மாகாணம் விளங்குதல் வேண்டும். அதிகாரப் பகிர்விற்போது 13 ஆம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பாக இணக்கப்பாடு உண்டு.

அதிகாரப் பகிர்வின் பிரதான கோட்பாடாக மாகாணம் விளங்குதல் வேண்டுமென்பதை ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது. 02 மாகாணங்களையோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவைகளை இணைத்து மாகாண அலகுகளை உருவாக்குவது தொடர்பான எவ்வித உரிமையும் வழங்கப்பட கூடாதெனவும், இன்றளவில் அரசியலமைப்பிலும் மாகாண சபை சட்டத்திலும் உள்ள அவ்வாறு ஒன்றிணைவதற்கான உறுப்புரைகளை அச்சட்டக் கட்டமைப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமெனவும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி முன்மொழிகிறது. மக்கள் சபைகளை தாபிப்பது தொடர்பான முன்மொழிவை மேலும் கலந்துரையாடி தீர்மானமொன்று எடுக்கப்படல் வேண்டும்.

1. மாகாணங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு

மாகாணங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பு பற்றிய எண்ணக்கருவை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் அதன் மூலம் மாகாணப் பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்தல் அல்லது கூட்டாக தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளலாகாது.

2. பிரிவினைவாத ரீதியில் பிரிவதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு

ஒற்றை ஆட்சி தொடர்பாக தெளிவாக அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டு “பிரியாத மற்றும் பிரிக்க முடியாத” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். ஆனால், ஏதேனுமொரு மாகாண சபை, அதிகாரப் பிரதேசம் அல்லது எவரேனுமொரு ஆள் இலங்கை பூமியின் ஒரு பகுதியை தனி நாடாக பிரகடனப்படுத்தல் அல்லது அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல் கடும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும். இன மற்றும் மத அடிப்படையில்

அடிப்படைவாத கருத்துக்களை தெரிவித்தல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தலை தடுக்கும் சட்ட ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.

வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையின் 3.1, 3.2, 4, 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 5, 5.1 ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக மேலும் விரிவாக கலந்துரையாடி நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

04. அரசின் பல மட்டங்களுக்கிடையிலான அதிகாரப் பகிர்வானது, உறுதியானதும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். இந்த எண்ணக்கருவுடன் இணங்குவதோடு, மேலும் கலந்துரையாடி சுருக்க ஒருங்கியல் நிரலொன்றை பேணுதல் வேண்டும். அதில் குறிப்பிடப்படும் முன்மொழிவுகளுக்கமைய தேசிய நிரல், மாகாண நிரல் மற்றும் உள்ளூராட்சி நிரலொன்றை பேணுதல் தொடர்பாக எமது இணக்கப்பாடு உண்டு.

05 இலங்கையின் இறைமை, ஆட்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் பொருளாதார ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்கு தேவையான விடயங்கள் மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை நாம் அங்கீகரிக்கின்றோம். அது பரந்தளவில் கலந்துரையாடப்பட்டு தயாரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

5.1 தேசிய கொள்கைகள் - சட்டக் கட்டமைப்பு இவை தொடர்பாக வரைவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்ணக்கருவை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள நடைமுறைசாத்திய தன்மை தொடர்பாக மேலும் ஆய்வு செய்வது அவசியமாகும்.

5.1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு நீதிமன்றமானது, உயர் நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்படுகின்ற நீதிபதிகளை கொண்டதொரு நீதிமன்றமாக இருக்க வேண்டுமென முன்மொழிகின்றோம்.

5.2 தேசிய கொள்கை - இது தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை மேலும் கலந்துரையாட வேண்டியது அவசியமாகும். தேசிய கொள்கைகளை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ள அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்படலாகாது. அத்தோடு மாகாண சபைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் மீளப் பெறப்படுதலாகாது. ஜேர்மன் நாட்டு அரசியலமைப்பின் 72 ஆம் உறுப்புரையை சேர்ப்பதில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு உடன்பாடு இல்லை.

வரைவின் தேசிய கொள்கையின் கீழ் 05 (6) ஆம் இலக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களுடன் கொள்கை ரீதியாக உடன்பட முடியும்.

06. உள்ளூராட்சி - தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண பணிகளை செயற்படுத்தல்

இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களுடன் கொள்கை ரீதியாக உடன்பட முடியும்.

07. ஆளுநர்

ஆளுநருக்குரிய அதிகாரங்கள் தொடர்பான விடயத்தை தீர்மானிக்கையில் அவர் மத்திய அரசாங்கத்தின் சனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக செயற்படும் எண்ணக்கருவை கருத்தில் கொண்டு சனாதிபதிக்கு உரித்தாகும் அதிகாரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளையும் கருத்தில் கொண்டு இயற்றப்படுதல் வேண்டும். ஆகவே, இந்த அரசியலமைப்பின் கீழ் நியமனம் பெறுகின்ற சனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் மற்றும் பதவியின் இயல்பை ஆராய்ந்து 13 ஆம் அரசியலமைப்பு

திருத்தம் சவாலுக்குட்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் உயர்நீதிமன்றத்தினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பினை கவனத்தில் எடுத்து மேற்படி அதிகாரங்களை இயற்றுதல் வேண்டும்.

ஆகவே, சனாதிபதி தெரிவு செய்யப்படும் விதம், அவருக்குரிய சிறப்புரிமைகள் போன்ற அனைத்து விடயங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டு ஆளுநருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய அதிகாரங்களை தீர்மானித்தல் வேண்டும்.

மாகாண முதலமைச்சருடன் கலந்துரையாடி சனாதிபதியினால் ஆளுநர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் ஆளுநர் அரசியல் சார்பற்றவராக இருத்தல் வேண்டும் என்ற கோட்பாடுகளுடன் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி இணங்குகிறது.

ஆளுநர் சம்பிரதாயபூர்வ கடமையை மாத்திரம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டுக்கு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி இணங்கவில்லை. மாகாண சபையொன்றின் நிர்வாகம் ஸ்தம்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அல்லது மாகாண சபை ஆளுகை பிரதேசத்தில் சட்டமும் ஒழுங்கும் சீர்குலைந்துள்ள நிலையில், மத்திய அரசாங்கத்தின் சனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக சட்டமும் ஒழுங்கும் மாகாணத்தில் பேணப்படுவது உள்ளிட்ட நிர்வாக மீட்கட்டமைப்புக்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் அதிகாரமும் ஏதேனுமொருவகையில் மாகாண சபையொன்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பிரிந்து செல்லும் வேளையில் இதற்கு எதிராக சனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக செயற்படும் வாய்ப்பும் அரசியலமைப்பின் ஊடாக ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வதிகாரத்தை எவ்வித தடையுமின்றி அமுலாக்குவதற்கு ஆளுநருக்கு அதிகாரமளிக்க வேண்டும். தனி நாடு அல்லது தனி பிராந்தியமாக பிரகடனப்படுத்தி ஒருமைப்பாடு மீறப்படும் வகையில் மாகாண சபையொன்று அல்லது முதலமைச்சர் ஒருவர் செயற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இச்செயற்பாட்டினை நிராகரித்து இதற்கு எதிராக உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய அதிகாரத்தை ஆளுநருக்கு பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஆளுநரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய வேறு அதிகாரங்கள் தொடர்பாக ஒட்டுமொத்த அரசியலமைப்புத் திருத்தம் பற்றி கருத்திற்கொண்டு விரிவாக தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

இதன் விஷேட அதிகாரங்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்கள் தவிர ஆளுநர் அமைச்சரவையின் ஆலோசனையின் படி செயற்பட வேண்டுமென்ற கோட்பாட்டுக்கு இணங்க வேண்டும். மேலும் ஆளுநர் சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது.

ஆளுநர் அரசியல்சார்பற்றவராக இருத்தல், 7.1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எண்ணக்கருவுக்கு இணக்கம் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

08 ஆம் பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மாகாண நியதிச்சட்டங்களின் அரசியலமைப்புக்கு இணங்கியொழும் தன்மை உயர் நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்படும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணக்கருவுக்கு இணக்கம் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வரைவில் 8, 9 மற்றும் 9.1 பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எஞ்சிய விடயங்கள் பற்றி கொள்கை ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். எனினும் முதலமைச்சரை விசாரித்து சனாதிபதியினால் பிரதம செயலாளர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பந்தி 9.1 திருத்தப்பட வேண்டும். 9.1A பந்தி

பின்வருமாறு திருத்தப்பட வேண்டும். மாகாண பகிரங்க சேவைகள் ஆணைக்குழுவின் விதப்புரையின் படி ஆளுநரினால் திணைக்கள தலைவர்கள் நியமிக்கப்படுவர்.

வரைவின் 10 ஆம் பந்தி பற்றி கொள்கை ரீதியான இணக்கப்பாடு உண்டு. இங்கு தலைமையை சனாதிபதி அல்லது பிரதமர் ஏற்க வேண்டும்.

அரசு காணிகள்

வரைவில் தேசிய நிரல் அரசு காணிகள், மாகாண நிரல் அரசு காணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழுள்ள கொள்கைகளுடன் இணங்கலாம். இணைப்பு அரசு காணிகள் 1 தொடக்கம் 14 வரையிலான பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களுக்கு கொள்கையளவில் இணங்க முடிவதுடன் பிணக்குகளை தீர்த்தல் - காணி, 15 ஆவது பந்தியில் நியமிக்கப்படும் இணக்கச் சபையின் தவிசாளர் சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என திருத்தப்பட வேண்டும். 16 ஆவது பந்தியின் படி மேன்முறையீடொன்று உயர் நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்படும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

தேசியப் பாதுகாப்பு அல்லது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு தேவையான காணிகள்

இதற்கேற்ப 17 ஆவது பந்தி பிரதம அமைச்சரின் அறிவுரையின் அடிப்படையில் அல்லது மேற்படி அறிவுரையுடன் அல்லது அறிவுரையின்றி சனாதிபதி திருப்தியடையும் பட்சத்தில் என திருத்தப்பட வேண்டும்.

18 ஆவது பந்தி பிரதம அமைச்சரின் அறிவுரையின் அடிப்படையில் என்பது நீக்கப்பட வேண்டும்.

19 ஆவது பந்திக்கு இணக்கம் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

20 ஆவது பந்தி நீக்கப்பட வேண்டும். தேசிய பாதுகாப்பு அல்லது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான காணிகள் பற்றி மேற்கொள்ளப்படும் நிறைவேற்றுத் தீர்மானங்கள் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சவாலுக்குட்படுத்தப்படக் கூடாதென்பது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கருத்தாகும்.

தேசிய காணி ஆணைக்குழு மற்றும் தேசிய காணி ஆணைக் குழுவின் அதிகாரங்கள்

தேசிய காணி ஆணைக்குழு மற்றும் இதன் அதிகாரங்கள், செயற்பாடுகள் பற்றிய இலக்கம் 21 தொடக்கம் இலக்கம் 30 வரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கொள்கையளவிலான இணக்கப்பாடுகள் இருப்பினும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றி விரிவாக மற்றும் தனித்தனியே கலந்துரையாடப்பட வேண்டும். மாகாணங்களுக்கு இடையிலான நீர்ப்பாசனக் கருத்திட்டங்கள் பற்றி தயாரிக்கப்பட்டுள்ள விதப்புரைகள் பற்றி இணக்கப்பாடு உள்ளது. எனினும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில விடயங்கள் பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டு இணக்கப்பாட்டை எட்ட முடியும். இதனை தவிர பாரிய அளவிலான குடியேற்ற கருத்திட்டங்கள் மற்றும் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகள் பற்றியும் மாகாணங்களுக்கிடையில் கொண்டுள்ள இடைத் தொடர்பை கருத்திற் கொண்டு குடியமர்த்துதல் பற்றிய கொள்கை தயாரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இவை மத்திய அரசாங்கத்துக்கு உட்பட்ட விடயப்பரப்பு என அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

மாகாண நிரல் விடயங்கள் பற்றிய மத்திய சட்டவாக்கம்

இப் பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றி அடிப்படை இணக்கப்பாடு உள்ளது.

தலைநகரத்தின் நிலப்பரப்பு

கொள்கையளவில் இந்த எண்ணக்கருவுடன் இணக்கப்பாடு இருப்பினும் அமுல்படுத்துவதற்காக தொடர்ந்தும் கலந்துரையாடப்பட வேண்டும்.

2ஆவது சபை

இரண்டாவது சபையொன்றை நிறுவுதல் பற்றி கொள்கையளவில் இணக்கப்பாடு உண்டு. 2 ஆவது சபைக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கும் நடைமுறையை மிக சனநாயக ரீதியாக, மக்கள் விருப்பம் புலப்படுமாறு மாகாண சபைகள் மற்றும் பாராளுமன்ற தேர்தல்களில் தெரிவு செய்யும் செயன்முறையே மிக பொருத்தமாகுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கருத்தாகும். இதன் உறுப்பினர்கள் பொது மக்கள் மத்தியில் அல்லது தொழில்வாண்மை ரீதியாக திறமைகளை வெளிப்படுத்திய பிரசித்தமான மற்றும் நேர்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணக்கரு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. 2 ஆவது சபையானது மாகாண சபை மற்றும் பாராளுமன்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்கள் 19 பேரை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் நிலைப்பாடாகும். 2 ஆவது சபையின் உறுப்பினர்களில் இருவரை அமைச்சரவை உறுப்பினர்களாக நியமித்தல் பொருத்தமாகுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் நிலைப்பாடாகும்.

5 ஆவது பந்தியிலுள்ள விஷேட 2/3 பெரும்பான்மையானது பாராளுமன்றத்தினூடாக மாத்திரம் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கு தேவையாகுமென்பது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கருத்தாகும்.

6 ஆவது பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றி கொள்கையளவில் இணக்கப்பாடு உள்ளது.

தேர்தல் முறை

இது பற்றி வரைவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரேரணைகளுக்கு கொள்கையளவில் இணக்கப்பாடு தெரிவிப்பதுடன் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தில் முதலில் தேர்தல் முறைக்குரிய திருத்தத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி கூறியுள்ளது.

இது 19 ஆவது திருத்தத்தை கொண்டுவரும் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு வழங்கப்பட்ட விஷேட உறுதிமொழியாகும். குறிப்பாக ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்துடன் இணைந்தமையானது காலத்தின் தீவிர தேவைப்பாடான தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்கும் பிரேரணையை அமுலாக்கும் அரசியல் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகும். மேலும் அதிமேதகு சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்கும் அடிப்படைத் தேவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

வாக்களித்தல்

இதன் கீழ் 9 மற்றும் 10 ஆம் பந்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 11 ஆவது பந்தியில் (ஆ) பந்தி அதாவது உறுப்பினரொருவரின் மறைவு, இராஜினாமா அல்லது தகைமையிழத்தல் அடிப்படையில் இவ்வறுப்பாண்மை வெற்றிடமாகும் பட்சத்தில் இடைத்தேர்தலொன்றை நடத்த வேண்டுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் நிலைப்பாடாகும். இதன் கீழ் 11 ஆவது பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏனைய விடயங்களுக்கு கொள்கையளவில் இணக்கப்பாடு உள்ளது.

நிறைவேற்றுத்துறை

இன்று காணப்படும் அளவில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி பதவியை முழுமையாக நீக்குவது சமயோசிதமற்றதாகுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கருத்தாகும். விஷேடமாக பெருமளவிலான அதிகாரங்கள் மாகாண சபைகளுக்கு ஒப்படைக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் நாட்டின் இறைமையின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கும் இன்று உலகில் பல நாடுகளில் நிகழும் பயங்காரவாத மற்றும் பிரிவினைவாத செயற்பாடுகள் பற்றி கருத்திற் கொண்டு நாட்டின் ஸ்திரத்தன்மையை பேணுவதற்கும் நாட்டின் ஸ்திரத்தன்மையை பாதுகாப்பதற்குமான அதிகாரங்களைக் கொண்ட எவ்வேனுமொரு சனாதிபதி நேரடியாக தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கருத்தாகும். அப்போது நாட்டின் ஒவ்வொரு இன குழுவுக்கும் குறுகிய இன, மத பேதமின்றி சனாதிபதியொருவரை தெரிவு செய்யும் செயற்பாட்டில் பங்களராகுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதனால் இது தேசிய நல்லிணக்கத்திற்கு நடைமுறைச் சாத்தியமான முறையியலாகும்.

இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் சனாதிபதி அமைச்சரவையின் பிரதானியாக இருக்க வேண்டியதுடன் இவருக்கு கட்டாயம் தேசிய பாதுகாப்பு, முப்படைத் தளபதி, பொலிஸ் பற்றிய அமைச்சுப் பதவிகளை வகிக்கும் சந்தர்ப்பம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வரைவின் 10 ஆவது பந்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயத்திற்கு அதாவது விஷேட சந்தர்ப்பங்கள் தவிர முதல் நான்கரை ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றத்தை கலைக்க முடியாதென்ற எண்ணக்கருவுக்கு இணங்குவதுடன் இதற்கிடையில் பாராளுமன்றத்தை கலைக்க முடியுமாவது எவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் என்பது பற்றி மேலும் கலந்துரையாடப்பட வேண்டும். எனினும் பெரும்பான்மை மக்கள் பிரதிநிதிகளிலான அரசாங்கம் நாட்டை ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தி சனநாயக அரசாங்கமொன்றை ஆட்சியிலிருந்து நீக்கும் சந்தர்ப்பம் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு பெற்றுக்கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றவாறு அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

அரசியலமைப்பில் கட்டாயம் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை 30 இற்கும் இராஜாங்க மற்றும் பிரதி அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை 30 இற்கும் வரையறுக்கப்பட்டு அமைச்சுக்களின் விடயப்பரப்புக்கள் விஞ்ஞான ரீதியில் பகிர்நதளிக்கப்பட்டு அந்த விடயப்பரப்புக்களுடன் அமைச்சர் பதவிகள் அரசியலமைப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமெனவும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி பிரேரிக்கின்றது.

பிரதம அமைச்சரை தெரிவு செய்யும் போது வெஸ்ட்மினிஸ்ட்டர் முறைக்கு அமைவாக தெரிவு செய்யப்பட வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி நம்புகின்றது. இதன் கீழ் பிரதம அமைச்சரை தெரிவு செய்வது பற்றி இதற்கு பொருத்தமற்ற ஏனைய பிரேரணைகளை நீக்க வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தெரிவிக்கின்றது.

அரசியலமைப்பு சபை

அரசியலமைப்பு சபையானது இதுவரை செயற்பட்டவாறு நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்களின் வினைத்திறன், மக்களின் மனப்பாங்குகள் மற்றும் விடயங்களை கருத்திற்கொண்டு அரசியலமைப்பு பேரவையின் கட்டமைப்பு எவ்வாறு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பது பற்றி மீண்டும் ஆராய்ந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி கருதுகின்றது.

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ் நிறுவப்பட்ட அரசியலமைப்பு சபையின் ஊடாக எவ்வளவு தூரம் எதிர்ப்பார்க்கப்பட்ட செயற்பாடுகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பது பற்றி மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும். இதற்கு அமைவாக அரசியலமைப்பு சபையின் கட்டமைப்பை நியமிக்கும் முறையியல் பற்றி புதிதாக சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு

சட்டமும் ஒழுங்கும்

இதற்குரிய பந்தியில் சட்டமும் ஒழுங்கும் பந்தியின் கீழுள்ள 1, 2, 3, 4, 5 பந்திகளுக்கு நாங்கள் கொள்கையளவில் இணங்குகின்றோம். மேற்படி அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றி அடிப்படை இணக்கப்பாடொன்று உள்ளதெனினும் மாகாண பொலிஸ் சேவைக்கு இருக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள் பற்றி மேலும் கலந்துரையாடி இணக்கப்பாட்டுக்கு வர வேண்டும். மாகாண பொலிஸ் மற்றும் பொலிஸ் சேவைக்குரிய அதிகாரங்கள் பற்றி அரசியலமைப்பில் தெளிவாக காட்டப்பட வேண்டும். இதனை நீண்ட கலந்துரையாடலின் பின்னர் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கருத்தாகும்.

மக்கள் பாதுகாப்பு

- I. இதன் கீழ், (1) கீழ் அவசர காலச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் போது சனாதிபதிக்கு பிரதம அமைச்சருக்கு, அறிவுரையுடன் அல்லது இன்றி அவசரகாலத்தை அறிவித்தல் மூலம் பிரகடனம் செய்யும் பூரண அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
- II. இந்த பந்தியில் பிரதம அமைச்சருக்கு என்பது சனாதிபதிக்கு எனத் திருத்தியமைக்கப்படல் வேண்டும். எவ்வாறாயினும், மேற்படி சந்தர்ப்பங்கள் இரண்டிலும் மேற்படி தீர்மானம் நீதிமன்ற மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படக் கூடாது. ஆளுநர் மாகாணத்திற்குள் அவசரகால நிலைமையை பிரகடனம் செய்வதன் மூலம் சனாதிபதிக்கு அறிவுரை வழங்கி அதற்கமைய செயற்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் அவசரகால நிலைமையை பிரகடனம் செய்வதற்கு பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது நடைமுறைச் சாத்தியமானதல்ல என்பதனால் இது அவசியமற்றது என்பது எமது நிலைப்பாடாகும்.
- III. XXX பந்தியின் 1 முதல் 12 வரையான வரிகளிலுள்ள விடயங்களுக்கு இணங்க முடியும் என்பதுடன், எனினும், அதற்கு சனாதிபதி பிரதம அமைச்சரின் அறிவுரையுடன் அல்லது இன்றி அமுல்படுத்தும் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் நிலைப்பாடாகும்.

IV. அவ்வாறான பிரகடனமொன்று பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்திற்கு அல்லது நீதிமன்ற மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படத் தேவையில்லை. எனவே மேற்படி பந்திக்கு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் இணக்கப்பாடு இல்லை.

அரசியலமைப்பில் பெண்கள் உரிமைகளை வலுவூட்டல்

மேலுள்ள விடயம் பற்றி உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் காணப்படுகின்ற பெறுபேறு மற்றும் பின்னணியை மீளாய்வு செய்து அரசியலமைப்பில் பெண்களின் உரிமைகளை வலுவூட்டல் மற்றும் தற்போதுள்ளதைவிட கூடுதலான பிரதிநிதித்துவத்தை பாராளுமன்றத்தில் பெண்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கும் முறையியல் தயாரிக்கப்படல் வேண்டும் என ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி உறுதியாக நம்புகின்றது. மேலும் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களின் உரிமைகளை வலுவூட்டுவதற்குத் தேவையான ஏற்பாடுகளை அரசியலமைப்பில் உட்புகுத்தல் வேண்டும் என்றும், கொள்கை ரீதியாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஏற்றுக் கொள்கின்றது. பரந்ததொரு கலந்துரையாடலின் பின்னர் இந்த முறையியல் தொடர்பான விடயங்களை அரசியலமைப்பில் உட்புகுத்தல் வேண்டும்.

ஒப்பம் – அமைச்சர் நிமல் சிறிபால டி சில்வா (பா.உ.)

ஒப்பம் – அமைச்சர் சுசில் பிரேமஜயந்த (பா.உ.)

ஒப்பம் – இராஜாங்க அமைச்சர் டிலான் பெரேரா (பா.உ.)

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற குழு அங்கத்தவர்கள்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணி - இலங்கை

அரசியலமைப்பு சபையின் வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை வரைவு பற்றிய கருத்துக்களும், திருத்தங்களும்

தற்போது நாட்டில் அமுலில் உள்ள 1978 இல் தயாரிக்கப்பட்டு தற்போது 19 தடவைகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு சனநாயகத்திற்கு பாதிப்பான மற்றும் திரிப்புடுத்தப்பட்ட ஒன்றாக மாறியுள்ளது. எனவே மேற்படி அரசியலமைப்புக்குப் பதிலாக சனநாயக உரிமைகள், மனித உரிமைகள் மற்றும் சகல இனங்களினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் புதிய அரசியலமைப்பொன்று அவசியம் என்று நாமும் நம்புகின்றோம்.

நாட்டின் சகல பிரச்சினைகளையும் உத்தேச புதிய அரசியலமைப்பின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள முடியுமென்று நாம் நினைக்கவில்லை. நாட்டு மக்கள் எதிர்நோக்கியுள்ள ஒட்டுமொத்த நெருக்கடி மற்றும் அதற்கான தீர்வுகள் பற்றியும் அதற்காகத் தயாரிக்க வேண்டிய புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றியும் வித்தியாசமான கருத்தும், வித்தியாசமான நோக்கும் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு உண்டு.

தற்போதுள்ள சமூக, பொருளாதார அமைப்பானது அவ்வாறே உள்ள நிலையில் அந்த அமைப்பில் புதிய அரசியலமைப்பொன்றைத் தயாரிக்கும்போது அதிலுள்ள வரையறைகள் பற்றி எமக்கொரு கருத்துக் காணப்படுகின்றது. மேலும் நாட்டில் எழுந்துள்ள தேசிய சிக்கலை முற்றாகத் தீர்ப்பதற்கு மாகாண சபை முறை தீர்வல்ல என்பதை நாம் காண்கின்றோம். எவ்வாறாயினும் தற்போது மாகாண சபைகள் காணப்படுவது நாட்டில் யதார்த்தமாகியுள்ளதனால் அதனையும் கவனத்தில் கொண்டு சகல மக்களுக்கும் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடன் நாட்டைப் பிரிப்பதைத் தடுப்பதையும் நோக்காகக் கொண்டு எமது திருத்தங்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

எனவே தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பை விடவும் மக்களுக்கு சனநாயக உரிமைகள் கிடைக்கின்ற நிறைவேற்று சனாதிபதி பதவியை இல்லாதொழித்தல், புதிய தேர்தல் முறையை தாபித்தல், மனித உரிமைகளை உறுதி செய்தல், சகல இனக் குழுக்களுக்கும் உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய புதிய அரசியலமைப்பொன்றை தயாரிப்பதற்கான எமது கருத்துக்களையும், பிரேரணைகளையும் இவ்வாறு சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கருத்துக்களும், திருத்தங்களும்

1. நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையை முற்றாக நீக்க வேண்டும். மேலும் அதற்குப் பதிலாக நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையிலான நிறைவேற்று பிரதம அமைச்சர் ஒருவரை உருவாக்கக் கூடாது. மேலுள்ள விடயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் திருத்தங்களை நாம் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
2. இரண்டு மாகாணங்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையை ஒரு அலகாக ஒன்றிணைப்பதற்கு அரசியலமைப்பில் ஏற்பாடுகளை செய்தல் ஆகாது.
3. “அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம்” ஒன்றை தனியாக தாபிப்பதற்குப் பதிலாக தற்போது காணப்படுகின்ற உயர் நீதிமன்றத்தையே விஸ்தரித்து அமுல்படுத்தும் வேலைத்திட்டமொன்றைத் தயாரித்தல்.
4. நிறைவேற்று சனாதிபதி முறையை இல்லாதொழிக்கும் நிலைமையில் மாகாண சபைகளை பேணிவரும் போது ஆளுநரின் அதிகாரங்களை பலவீனப்படுத்தக் கூடாது என்பதுடன், அவற்றை தேவையானளவு மாத்திரம் வலுவூட்டியிருத்தல் வேண்டும்.
5. “மாகாண சபைகள் நிரலில் உள்ள விடயங்கள் பற்றிய மத்திய சட்டவாக்கம்” எனும் தலைப்பின் கீழ் உள்ள “பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை மீளக் கையேற்க” முடியாதவாறு பிரேரிக்கப்பட்டுள்ள பிரிவு மற்றும் “இரண்டாவது சபை” எனும் தலைப்பின் கீழுள்ள 6 ஆம் பிரிவை நீக்க வேண்டும் என்பதுடன் அவசியத்தன்மையின் அடிப்படையில் பொதுவாக அரசியலமைப்பில் அல்லது அதிகாரங்களில் திருத்தங்கள் அல்லது மாற்றங்களைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.
6. பாராளுமன்றத்திற்கு உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்துகொள்வதற்கான தேர்தல் முறையை தயாரிப்பதற்காக தற்போது பிரேரிக்கப்பட்டுள்ள தொகுதிவாரி விகிதாசார கலப்பு முறையைத் தயாரிக்கும் போது அதன் இறுதிப் பெறுபேறு விகிதாசார அடிப்படையிலானதாக இருப்பது உறுதிசெய்யப்படல் வேண்டும் என்பதுடன், அதனை திரிப்புடுத்துகின்றதான வேறு மேலதிக உறுப்பினர் பதவிகளை ஒதுக்கக் கூடாது.
7. பிரதம அமைச்சரைத் தெரிவு செய்யும் போது பிரதம அமைச்சர் பதவிக்கு நியமனம் செய்யப்பட வேண்டியவர் பாராளுமன்ற பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் விருப்பத்தை வென்றுள்ள ஆளாதல் வேண்டும்.
8. “நிறைவேற்று” எனும் தலைப்பின் கீழ் “பிரதம அமைச்சரை தெரிவு செய்தல்” எனும் பகுதிக்குரிய 11, 12, 13 ஆகிய பிரிவுகள் மாற்றப்படல் வேண்டும்.
9. சட்டமும், ஒழுங்கும், மக்கள் பாதுகாப்பு ஆகிய விடயங்களின் போது ஒரு தேசிய பொலிஸ் சேவை இருத்தல் வேண்டும். இதன் போது தேசிய மற்றும் மாகாண மட்டத்தில் பொறுப்பளிக்கப்படுகின்ற பணிகள் மற்றும் அதிகாரங்கள் பற்றி மிக விரிவான கலந்துரையாடலை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஒப்பம் – அநூர திசாநாயக்க பா.உ.

ஒப்பம் – விமல் ரத்நாயக்க பா.உ.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் நிலைப்பாடு

1. இலங்கை மாகாணங்களின்/மாநிலங்களின் ஒன்றியமாக (Union) ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும். இலங்கை ஓர் ஐக்கியமான/பிரிபடாத மற்றும் பிரிக்கமுடியாத நாடு என்னும் சட்டகத்தினுள் சமஷ்டி அரசொன்றாக இருத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கிணங்க, மத்தியம் மாகாணங்களும்/மாநிலங்களும் தமது தகவல் பிரதேசங்களில் பூரமான அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
2. இலங்கை மதச்சார்பற்ற நாடொன்றாக இருத்தல் வேண்டும். பெரும்பான்மைக் கருத்தொருமிப்புப் பெளத்த மதத்திற்கு முதன்மைத் தானம் வழங்கப்படுவதற்கு சார்பாக இருக்குமாயின், அது தொடர்பான நியதிகளும் நிபந்தனைகளும் குறித்துரைக்கப்படுதல் வேண்டும்.
3. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒரு மாகாணமாக/மாநிலமாக அமைதல் வேண்டும். வரலாற்றுரீதியாக, வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் குடியிருப்பதுடன் கூறப்பட்ட இரண்டு மாகாணங்களும் அம்மாகாணங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டமும், குடித்தொகை மாற்றங்களுக்கு மத்தியிலும், இன்றும் பெருமளவில் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களாகவே காணப்படுகின்றன. எவருக்கும் அநீதி இழைக்கப்படாதிருப்பதையும் அனைத்து பிரதேசங்களும் சமமான நடாத்துகையைப் பெற்றுக்கொள்வதையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக போதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும்.
4. மாகாணங்களுக்கு/மாநிலங்களுக்கு குறித்தொதுக்கப்படவுள்ள தத்துவங்களும் பணிகளும்,
 - (i) மங்கள - முணசிங்க தெரிகுழுவின் அறிக்கை,
 - (ii) அரசியலமைப்பு சட்டமூலம், 2000,
 - (iii) சனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவினால் நியமிக்கப்பட்ட பல்லின நிபுணர்கள் குழுவின் அறிக்கை மற்றும் சனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண அவர்களைத் தவிசாளராகக் கொண்டதுமான அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுவின் (APRC) அறிக்கை

ஆகியவற்றின் விதப்புரைகளுக்கு இசைவானதாக இருத்தல் வேண்டும். மேற்படி முன்மொழிவுகள் பற்றிய பரந்த மற்றும் கணிசமானதொரு கருத்தொருமிப்பு கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது.

5. பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு தேவைப்படும் நிதிகளைத் திரட்டுவதற்கு அவசியமான தத்துவங்களை மாகாணம்/மாநிலம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
6. மாகாணம்/மாநிலம் ஒன்றின் ஆளுநர், சனாதிபதியின் பிரதிநிதியாக, மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்கும்/மாநிலங்களுக்கும் இடையில் சீரான தொழில் உறவுமுறையொன்றை உறுதிப்படுத்துவதற்காக செயற்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் மாகாணத்தின்/மாநிலத்தின் நிறைவேற்றுத் தத்துவத்தின் பிரயோகத்தில் தலையிடுவதற்கான தத்துவமெதனையும் கொண்டிருத்தலாகாது. ஆனால், ஆளுநரின் தத்துவங்கள் அரசியலமைப்பில் தெளிவாக வரையறுக்கப்படுதல் வேண்டும்.
7. மாகாணங்களை/மாநிலங்களை சேர்ந்த பிரதிநிதிகளை கொண்ட பிரதிநிதித்துவக் குழுவொன்றாக செனட் (இரண்டாம் சபை) இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மாகாணங்களிலிருந்து/மாநிலங்களிலிருந்து திருப்பி எடுத்துக்கொள்ளல் அல்லது அவற்றைக் குறைப்பதற்கான சாத்தியம் ஆகியவற்றை மேற்பார்வை செய்வதற்கான தத்துவங்கள் இதற்கு அளிக்கப்பட்டிருத்தலும் வேண்டும்.
8. அரசியலமைப்பு மீயுயர் சட்டமாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் அரசியலமைப்புத் தொடர்பான அனைத்து விடயங்களையும் பொருள்கோடல் செய்வதற்கும் அனைத்துப் பிணக்குகளையும் தீர்த்து வைப்பதற்கும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் பொறுப்பாக்கப்படுதலும் வேண்டும்.
9. ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதொரு கருத்தொருமிப்பை அடைவதற்கான நலன்கருதி, இடைக்கால அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள பிரதான கோட்பாடுகள் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்குமாயின், அவற்றுடனான இணக்கத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தயாராக உள்ளது.

(ஒப்பம்)

ஆர். சம்பந்தன், பா.உ. - திருகோணமலை மாவட்டம்

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

(ஒப்பம்)

எம். ஏ. சுமந்திரன், பா.உ. - யாழ்ப்பாண மாவட்டம்

2017, ஆகஸ்ட் 30

ஜாதிக ஹெல உறுமய

இலக்கம் 964/2, பன்னிப்பிட்டி வீதி, பத்தரமுல்லை

அரசியலமைப்பாக்கத்திற்கான வழிப்படுத்தல் குழுவின் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட இடைக்கால அறிக்கை வரைவு 2017 ஆகஸ்ட் 08

ஜாதிக ஹெல உறுமய கட்சியின் அவதானிப்புகள்

அறிமுகம்

புதிய அரசியலமைப்பொன்றினை வகுப்பதன் பொருட்டு எம்மால் இதற்கு முன்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆவணங்களில் உள்ளடங்கியுள்ள விடயங்களின் மீது இவ்வாவணம் அடிப்படையாக அமைகின்றது.

இதற்கு முன்னர் எம்மால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளவாறு புதிய அரசியலமைப்பொன்றினைத் தயாரிக்கும்போது நாம் அதனை இந்நாட்டின் நடைமுறை ரீதியான நிலைமைகளுக்கும் எமது தேசிய கொள்கைகளுக்கும் ஏற்றவாறே மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதனை விடுத்து குறுகியகால ரீதியில் ஏற்படுகின்ற வெளிநாட்டு அழுத்தங்களுக்கு பதிலளிக்கும் ஊடகமாகவும் அரசியல் அமைப்பு வரைஞர்களினால் தனிப்பட்ட ரீதியில் பின்பற்றப்படுகின்ற அரசியல் கருத்தியல்களுக்கு ஏற்றவாறும் அரசியலமைப்பினை வகுப்பதானது நாட்டினை சிக்கல்தன்மைக்கு இட்டுச் செல்வதற்குக் காரணமாக அமையும். நாட்டின் பெரும்பான்மையினரின் கருத்து பிரதிபலிக்கப்படாத அரசியலமைப்பொன்று அங்கீகரிக்கப்படவோ தேவையான நியாயத்தன்மை கிடைக்கப்பெறவோ மாட்டாது. அதேவேளை, நாட்டின் தேசிய அபிலாஷைகளுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் அரசியலமைப்பு ஒத்துப்போகாத பட்சத்தில் அது தேசிய ரீதியான இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதில் குந்தகமாக அமையும். அதன்பிரகாரம் அரசியலமைப்பு வரைஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது யாதெனில், தாம் காலாந்தமாகக் கொண்டுள்ள கருத்தியல்களில் மூழ்கியிருக்காது பொது மக்கள் கருத்தினையும் தேசிய அபிலாஷைகளையும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய திறந்த மனநிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்வதாகும். அப்போதுதான் எமக்குப் பொருத்தமான அரசியலமைப்பொன்றினை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

ஒரு புதிய அரசியலமைப்பானது இரு பிரதான இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதனை குறிக்கோளாகக்கொள்ளுதல் வேண்டும். நிலைபேறானதன்மை மற்றும் சனநாயகம் என்பன அவையாகும். புதிய அரசியலமைப்பொன்றினை வகுத்துக்கொள்வதானது திறந்த மற்றும் தர்க்க ரீதியில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேண்டிய நுணுக்கமான நடவடிக்கையாக அமைய வேண்டியதற்கான காரணம், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தெரிகின்ற மேற்படி இரு இலக்குகளும் அவ்விரு இலக்குகளினதும் நடைமுறை ரீதியான உயிரோட்டப் பண்புகளுக்கு பங்கம் ஏற்படாதவாறு ஒரேதடவையில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளத் தேவையென்பதனாலேயாகும்.

நிலைபேறானதன்மை என்பதன் மூலம் பிரதானமாக அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை, சமூக ஸ்திரத்தன்மை, பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் ரீதியான நிலைபேறானதன்மை ஆகிய நான்கு விடயங்கள் கருதப்படுவதாகக் குறிப்பிட முடியும்.

சனநாயகம் என்பதன் மூலம் மக்கள் இறைமை, மானிட சுதந்திரம், மனித உரிமைகள் மற்றும் நல்லாட்சி ஆகிய விடயங்கள் கருதப்படுவதாகக் குறிப்பிட முடியும்.

1978 அரசியலமைப்பினைத் தயாரிக்கும்போது மேற்படி அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி ஆகிய அந்த யுகத்திற்குப் பொருத்தமானவாறு நிலைபேறானதன்மை என்பதற்கு முதன்மைக் கவனம் செலுத்தப்பட்டதோடு சனநாயகமானது அவ்விலக்கினை அடைந்துகொள்வதற்கான தடையாகவே கருதப்பட்டது. அதன்படி சனநாயகத்தினை அடக்குகின்ற வகையிலான, தான்தோன்றித்தனமானதெனக் கூறக்கூடிய பெரும் அதிகாரத்துடன் கூடிய நிறைவேற்றுத்துறையொன்று உருவாக்கப்பட்டதோடு அதன் காரணமாகவே அன்று தொடக்கம் சனநாயகத்தினையும் சுதந்திரத்தினையும் வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டம் உருப்பெற்றது. அப்போராட்டத்தின் நேரடிப் பெறுபேறாகவும், ஏற்பட்டிருந்த யுத்தத்திற்கு பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வொன்றை எட்டுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியின் பெறுபேறாகவும் ஏற்கனவே கூறப்பட்ட இரண்டு நோக்கங்களுள் சனநாயகத்தின்பால் அதிக கவனம் குவிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்திற்கான முயற்சி உருவானது. அதன் ஒரு நீடிப்பே இன்றும் காணப்படுகின்றது. அதன் பிரகாரம் 1978 அரசியலமைப்பு உருவாக்கம் இடம்பெற்ற சந்தர்ப்பத்தில் காணப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு முற்றுமுழுதாக மாறுபட்ட மறுமுனையிலேயே இன்று நாம் இருக்கின்றோம். இவ்விரு முனைகளும் தவறானவையே. நடுநிலையான இடமே எமக்குத் தேவைப்படுகின்றது. அதாவது நிலைபேறானதன்மை மற்றும் சனநாயகம் என்பவற்றுக்கிடையிலான ஒரு சமநிலையே தேவைப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்பு முன்மொழிவுத் திட்டத்தின் மூலம் மிகவும் பலவீனமான மத்திய அரசாங்கமும் பலம் பொருந்திய மாகாண அரசாங்கங்களும் கொண்டமைந்த சமஷ்டி ஆட்சிமுறை முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் சிறுபான்மையின மக்களின் இன ரீதியான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மிகச் சிறந்த முறையானது மாகாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிலப் பிரதேசத்தின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அதிகாரப்பகிர்வே என இதன் வரைஞர்கள் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே, நுணுக்கமாக விடயங்களை ஆராயும் போது தெரிகின்ற விடயம் யாதெனில் சமஷ்டி முறையொன்று தேவையெனப்படுகின்ற இக்கருத்தானது பெரும்பாலும் அரசியல் கோரிக்கையாகவும் போராட்டச் சுலோகமாகவும் உள்ளதேயொழிய உண்மையான சிக்கல்களுக்காகவும் தேவைகளுக்காகவுமாக பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட தர்க்க ரீதியான தீர்வல்ல என்பதாகும். இலங்கையின் மக்கள் பரம்பல் மற்றும் அமைப்பு என்பவற்றைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது மாகாணம் என்பது ஒருபோதும் தர்க்க ரீதியான அரசியல் அலகு அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது. உதாரணமாக தமிழ் இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் கட்சியொன்றுக்கு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரேயொரு மாகாண சபை வட மாகாணம் மட்டுமேயாகும் என்பதோடு அங்கு நாட்டின் ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களில் 32% வீதமும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களில் 43% வீதமும் மட்டுமே வாழ்கின்றனர். அதன் பிரகாரம் தமிழ் மக்களின் இனரீதியான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதனை நோக்கமாகக் கொண்ட மாகாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிகாரப் பகிர்வின்போது ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களில் 68% வீதமான தமிழ் மக்கள் அத்தீர்விலிருந்து புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

மொழிப் பிரச்சினையினை மாகாணத்தின் அடிப்படையில் அதிகாரத்தை பகிர்ந்து தீர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கப்படுமானால் வட மாகாணத்தைத் தவிர கிழக்கு மாகாணத்திலும் அம்மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இயலுமாக அமையும் பட்சத்தில் அப்போதுகூட ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களில் (இலங்கைத் தமிழர், முஸ்லிம், மலையகத் தமிழர்) 44% வீதம் பேர் மட்டுமே அனுகூலங்களைப் பெறுவர். பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படும் பட்சத்தில் அப்போது ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களில் 32% வீதமானவர்கள் மட்டுமே நன்மை பெறுவர். பொலீஸ் அதிகாரங்களைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சினை இதனைவிடச் சிக்கலானது. இலங்கைக்கு மாகாண சபை முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் முன்மாதிரியாக அமையப்பெற்ற இந்தியாவின் நிலைமையானது முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்தியாவில் ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களில் 92% வீதம் பேர் தமிழ்நாட்டிலேயே வாழ்கின்றனர். புதிய அரசியலமைப்பொன்று வகுக்கப்படும் நிலையில் இத்தகைய நிலைமைகள் மிகவும் ஆழமாக கருத்திற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

அதன் பிரகாரம் இலங்கையின் மக்கள் கட்டமைப்பு மற்றும் பரம்பல் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொள்ளும்போது இன ரீதியான பிரச்சினைகளையும் அபிலாஷைகளையும் தீர்ப்பதில் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைவது மாகாண மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அதிகாரப்பகிர்வல்ல மாறாக தேசிய மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற மறுசீரமைப்புகள் என்பது தெளிவாகின்றது. உதாரணமாக தமிழ் அரசியலில் பிரதான குறைபாடாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்ற மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை அதனை நிச்சியமாக தேசிய மட்டத்திலேயே தீர்க்க முடியும். மதச் சுதந்திரம் உறுதிப்படுத்தப்படுவதும் மாகாண மட்டத்தில் அன்றி தேசிய மட்டத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட முடியும். எனவே நாம் தேசிய மட்டத்தில் மறுசீரமைப்புக்களை ஏற்படுத்தும் திசையை நோக்கியே நகர வேண்டும்.

இவற்றுக்கு மேலதிகமாக நிலமட்ட அரசியல் பங்கேற்பினை உயர்த்துதல் எனும் விடயத்தினை பொறுத்தவரையில் அது தொடர்பாக தேசிய மட்டத்தில் காணப்படுகின்ற தடைகள் அந்த வகையிலேயே மாகாண மட்டத்திலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளன. உதாரணமாக தெஹியத்தகண்டியில் வாழும் ஒருவருக்கு திருகோணமலையில் அமைந்துள்ள கிழக்கு மாகாண சபையுடன் இணைப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்போதும் கொழும்பில் காணப்படுகின்ற மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்போதும் அவை இரண்டுக்கு மத்தியில் கணிசமான வித்தியாசத்தினை உணரக்கூடியதாக இல்லை. அதன் பொருட்டு இதனைவிடச் சிறிய அலகு தேவையாக உள்ளது.

இதன் பிரகாரம் ஜாதிக ஹெல உறுமய கட்சியானது உள்ளூராட்சி ஆளுகைப் பிரதேசத்தினையே பன்முகப்படுத்தலுக்கான அலகாகக் கருதுகின்றது. இங்கனம் அது கிராம சபை முறையின் அடிப்படையில் தொழிற்படுதல் வேண்டும். அதன் மூலம் நிலமட்ட மக்கள் பங்கேற்பு உறுதிப்படுத்தப்படுவதோடு வெளிப்படைத் தன்மையும் பேணப்படும். அதேவேளை, இலங்கையில் தற்போதுள்ள உள்ளூராட்சி அலகுகளின் எல்லைகளானவை மக்கள் தொகை, இன ரீதியான அமைப்பு, பொருளாதார காரணிகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் மீண்டும் அறிவியல் ரீதியாக நிர்ணயிக்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த முறையின் மூலம் மிகவும் பயனுள்ள பன்முகப்படுத்தல் அலகினை அமைத்துக்கொள்ள முடியும். மாகாணம் போலல்ல பிரதேச சபை ஆளுகைப் பிரதேசமானது ஒரு துல்லியமான சமுதாயத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தினையும் பங்கேற்பினையும் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமைப்பதற்கு இலகுவானதாகும். மாகாணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் ஏதேனும் சிறுபான்மையின மக்களின் துன்பங்களை ஓரளவிற்கேனும் தீர்ப்பது தொடர்பில் எதிர்பார்க்கக்கூடியது வட மாகாண தமிழ் மக்கள் தொடர்பாக மட்டுமேயாகும். இருப்பினும் அது ஏனைய சகல மாகாணங்களிலுமுள்ள சிறுபான்மை மக்களைப் புறக்கணிக்கும். ஆயினும்,

உள்ளூராட்சி அலகானது பன்முகப்படுத்தலுக்கான அலகாகப் பயன்படுத்தப்படுமானால் அப்போது அதன் மூலம் வட மாகாணத்திலுள்ள சிங்கள மக்களுக்கு (வவுனியா தெற்கு), கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு (உதாரணம் - திருக்கோயில்), கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் மக்களுக்கு (உதாரணம் - சம்மான்துறை) மற்றும் மத்திய மாகாணத்தின் மலையக தமிழ் மக்களுக்கு (உதாரணம் - தலவாக்கலை) தமது பயனுள்ள அரசியல் பங்கேற்பினை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். அந்த அடிப்படையில் இருந்துகொண்டு ஜாதிக ஹெல உறுமய கட்சியானது அதன் கருத்துக்களை பின்வரும் வகையில் முன்வைக்கின்றது.

1. அரசியலமைப்பின் 1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் அத்தியாயங்களின் மூலம் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள்

1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் உறுப்புரைகள்

1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் உறுப்புரைகள் மாற்றப்படலாகாது

இலங்கையை அறிமுகப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற உத்தியோகபூர்வ பெயராகிய “இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு” என்பது அநாவசியமாக நீண்ட மற்றும் எதுவித விசேட அரசியல் அல்லது பொருளாதார பொருளை உணர்த்தாதமையினால் அதனை “இலங்கை” அல்லது “இலங்கைக் குடியரசு” என மாற்றத் தேவைப்படும் பட்சத்தில் ஆராய்ந்து பார்ப்பது பொருத்தமானது.

2 ஆம் உறுப்புரை

தற்போது அது சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் உள்ளவாறே அமையப்பெறுதல் வேண்டும். அதேவேளை, இலங்கை அரசின் குறிப்பிட்ட ஒற்றையாட்சித் தன்மையானது பொருள்வடிவிலும் அவ்வகையிலேயே அமையப்பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்பதோடு அரசியலமைப்பின் 2, 4(அ) மற்றும் 76(1) ஆகிய உறுப்புரைகளின் மூலம் காட்டப்பட்டுள்ள நிலைமைகள் எவ்வகையிலும் மாற்றப்படலாகாது. இதற்கு முந்திய ஆவணங்களின் மூலம் நாம் மிகத் தெளிவாகவும் துல்லியமாகவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ள வகையில், இலங்கை சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகள், மாகாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிலப் பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் தீர்க்கப்பட முடியுமென்பது சில நபர்களது மனங்களில் காலாந்தமாக வேரூன்றியுள்ள தர்க்க ரீதியல் அடிப்படையற்ற ஒரு கருத்தியல் மட்டுமேயாகும். இக்கருத்தானது சகல இன மக்களுக்கும் நியாயத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பொருத்தமான ஒரு முறையியலைக் கண்டறிவதற்கான வாய்ப்பினை இல்லாதொழிப்பதோடு நாட்டின் எதிர்கால இருப்புக்கு அத்தியாவசியமான தேசிய அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதில் பாரிய தடையினை ஏற்படுத்துகின்றது. எனவே, மாகாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய தர்க்க ரீதியில் அடிப்படையற்ற மற்றும் பாதகமான முன்மொழிவுக்குப் பதிலாக தர்க்க ரீதியானதும் பயனுள்ளதுமான மாதிரியொன்றின் மீது இதன் பின்னரேனும் கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளவாறு எமது கட்சியின் நேர்மையான கருத்து யாதெனில், இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான முறையானது பொது மக்களுக்கு உச்சமட்ட அதிகாரம் கிடைக்கப்பெறுகின்ற வகையிலும் தேசிய அபிவிருத்திக்குத்

தேவையான ஒரே கருத்துக்கு தடைகள் ஏற்படாத வகையிலும் உள்ளூர்திகார சபைகளை உச்சமட்டத்தில் பலப்படுத்துவதாகும்.

விசேடமாக இங்கே குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம் யாதெனில் வரைஞர்களால் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு “அரசியலமைப்பு எனப்படுவது மக்கள் அச்சம் கொள்ள வேண்டிய ஒரு ஆவணமல்ல” என்பது உண்மையென்பதுடன் அரசியலமைப்பானது ஏமாற்றுகரமான மற்றும் துல்லியமற்ற பதங்களிலிருந்தும் விடுபடுதல் வேண்டும். இம்முன்மொழிவுத் திட்டத்தின் மூலம் முன்வைக்கப்படுகின்ற அரசியலமைப்பு மாதிரியானது உறுதியாகவே சமஷ்டி முறையொன்றாகும். அது அவ்வாறு இருக்கையில் அதனை இறைமை அதிகாரம் கொண்ட மக்களிடமிருந்து மறைப்பதற்கு வேண்டுமென்றே முயற்சிப்பது பொருத்தமற்றது. நாம் முடிந்தளவு வெளிப்படைத்தன்மையினைப் பேணியே புதிய அரசியலமைப்பொன்றை உருவாக்க வேண்டுமெயொழிய மாறாக விடயங்களை மறைத்து அதனை மேற்கொள்ளலாகாது. புதிய அரசியலமைப்பொன்று கொண்டுவரப்படுமானால் அது கட்டாயமாக பொது மக்களது விழிப்புணர்வூட்டலுடனான இணக்கப்பாட்டுடன் உருவாக வேண்டும். அத்தகைய விழிப்புணர்வூட்டல் இணக்கப்பாடு ஏற்பட வேண்டுமானால் உத்தேச அரசியலமைப்பின் உண்மைத் தன்மை மற்றும் அதன் மூலம் உருவாகின்ற அரசியலமைப்பு மாதிரி தொடர்பான உண்மைத் தன்மை என்பவற்றை பொது மக்களுக்கு நேர்மையுடன் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

3 ஆம் உறுப்புரை

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரை மாற்றப்படலாகாது. அங்குள்ள உறுப்புரைக்குப் பதிலாக மாற்று உறுப்புரையொன்று எதற்காக முன்வைக்கப்பட்டதென்பது தொடர்பாக வரைஞர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

4ஆம் உறுப்புரை

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 4 ஆம் உறுப்புரை மாற்றப்படலாகாது. அங்குள்ள உறுப்புரைக்குப் பதிலாக மாற்று உறுப்புரையொன்று எதற்காக முன்வைக்கப்பட்டதென்பது தொடர்பாக வரைஞர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

5 ஆம் உறுப்புரை

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 5 ஆம் உறுப்புரை மாற்றப்படலாகாது. மாற்று உறுப்புரையானது மாகாணங்களின் மீது அடிப்படையாக அமைந்த சமஷ்டி மாதிரியொன்றுக்குப் பொருத்தமான வகையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதென்பது தெளிவாகின்றது. எமது கருத்தானது அதற்கு மாறுபட்ட வகையில் அமைந்துள்ளதனால் குறித்த உறுப்புரையினை மாற்றுவதற்கான தேவையினை நாம் காணவில்லை.

6 ஆம் உறுப்புரை

உத்தேச உறுப்புரையில் தவறு காணப்படவில்லை.

7 ஆம் உறுப்புரை

உத்தேச உறுப்புரை பொருத்தமானது. எமது கருத்தாக அமைவது பல்வேறுபட்ட சமுதாயங்களின் உண்மையான பிரச்சினைகள் மற்றும் நியாயமான அபிலாஷைகள் தொடர்பாக பணியாற்றக்கூடிய தர்க்க ரீதியானதும் பயனுள்ளதுமான முறையானது மாகாணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதிகாரங்களைப் பிரிப்பது அல்ல தேசிய மட்ட மறுசீரமைப்புக்களை நோக்கி நகர்வதாகும். அதன் பிரகாரம் தேசிய கீதம் பற்றிய நிலைமையினை இவ்வாறு

தெளிவாகக் காட்டுதல் மற்றும் இதுவரை இயங்கிவந்த நிலைமையினை இவ்வாறு மிகவும் திப்பநுட்பத்துடன் உருவாக்குவது மிகவும் பொருத்தமானது.

8 ஆம் உறுப்புரை

உத்தேச உறுப்புரை பொருத்தமானது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்/ 9 ஆம் உறுப்புரை

தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 9 ஆம் உறுப்புரை எவ்வகையிலும் மாற்றத்துக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது

சில அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமன்றி படித்தவர்களும் தவறான புரிந்துணர்வுடன் காணப்பட்டாலும் இலங்கையினை அரசியலமைப்பு ரீதியாகவும் சட்ட ரீதியாகவும் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அது மதச் சார்பற்ற ஒரு அரசாகும். தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 9 ஆம் உறுப்புரையின் மூலம் எவ்வகையிலும் புத்தசமயம் அரசு மதமாக ஆக்கப்படவில்லையென்பதோடு அவ்வுறுப்புரையானது வெறுமனே அரசியலமைப்புக்கான ஒரு அலங்காரம் மட்டுமேயாகும். இருப்பினும் இலங்கை இராச்சியத்துக்கும் புத்தசமயத்துக்கும் இடையில் ஆயிரமாயிரம் வருடங்கள் பூராக நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டதோடு கண்டிய ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் ஆங்கிலேயர்களும் கூட அத்தொடர்பினை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அதன் பிரகாரம் இவ்வாறு பெயரளவிலான ஒரு உறுப்புரையினால் அல்லது வரலாற்று ரீதியான மரபுரிமையினை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதானது சிங்களப் பெளத்தர்களது மனநிறைவுக்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது. அதே நிலையில் அது தொடர்ந்தும் பேணப்படுதல் வேண்டும்.

இலங்கையின் மதத்திற்கும் அரசுக்கும் இடையிலான தொடர்பை நடைமுறைச்சாத்தியமான விதத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள அரசியலமைப்பின் 10, 12 மற்றும் 14(1) (உ) உறுப்புரைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறான ஏற்பாடுகள் அவ்வாறே நடைமுறைப்படுத்தப்படுதல் பொருத்தமாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடு

1. துணையாக்கம் தொடர்பான கோட்பாட்டினை பயன்படுத்தல்

துணையாக்கம் தொடர்பான கோட்பாட்டினைப் பயன்படுத்தல் தொடர்பாக இந்த வரைவில் காட்டப்பட்டுள்ள முன்மொழிவை பின்வரும் காரணங்களினால் எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது.

விசேடமாக துணையாக்கம் தொடர்பான கோட்பாடு என்பது என்னவென்று விபரிக்கப்பட்டுள்ள விதம் “அதாவது அடிமட்டத்தில் செய்யக்கூடிய எந்தவோர் காரியத்தையும் அதற்கு கையளிக்கலாம்” என்பது ஆட்சிமுறை தொடர்பாக மிகவும் தர்க்கரீதியற்ற மிகவும் சிக்கலான வாதமகும். இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள உள்ளூராட்சி மன்ற அலகுகளையும் விட சிறிய சுயாட்சி இராச்சியங்கள் உலகில் இருப்பதனால் சித்தாந்தரீதியாக பார்க்கும்போது அவ்வாறான இராச்சியமொன்றுக்கு செய்யக்கூடிய எதனையும் எமது உள்ளூராட்சி மன்ற அலகுகளுக்கும் செய்யமுடியும். இதன்படி இந்த துணையாக்கம் தொடர்பான கோட்பாட்டிற்குமைய அதாவது எந்தவோர் அதிகாரத்தையும் அதாவது சுயாட்சி

அதிகாரத்தைக்கூட எமது நாட்டில் காணப்படும் அடிமட்டத்துக்கும், அதாவது பிரதேச சபைக்குக்கூட தேவைப்படின் கையளிக்கலாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக இவ்வாறான சிந்தனைகளிலிருந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக உள்நாட்டு அரசியல், பொருளாதாரம், காலாச்சாரம், சமுதாயம் என்பவற்றின் தேவைகள் தொடர்பாக மிகவும் விரிவான நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் இதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்னரான ஆவணங்களில் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளவாறு விசேடமாக தேசிய அபிவிருத்தி தொடர்பாக மிகவும் பொருத்தமானது ஒட்டுமொத்தமான இராச்சியத்தையும் ஒரு பொதுவான தேசிய திட்டமொன்றுக்கமைய வழிநடத்துவது தவிர அந்தந்த மாகாணங்களுக்கு அல்லது பிரதேசங்களுக்கு எமது விருப்பம் மற்றும் புரிந்துணர்வுக்கமைய அபிவிருத்தி கொள்கைகளைத் திட்டமிடவோ அல்லது அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தவோ இடமளிப்பதல்ல. மிகவும் தெளிவான விடயம் யாதெனில் தற்போதைய அரசின் அபிவிருத்தி மூலோபாயங்கள் கூட தேசியரீதியாக மையப்படுத்தப்பட்டு பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பாக தீர்மானம் எடுப்பதும் நடைமுறைப்படுத்துவதுமாகும். இதற்கு முன்னர் ஆவணங்களில் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளவாறு சுற்றாடல் நிலைபேறான தன்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் தேசிய மட்டத்திலான தீர்மானம் எடுப்பதே சிறந்தது. இலங்கை ஒரு பூகோளத் தன்மை மற்றும் உயிரியல் கட்டமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அதேபோன்று சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவதுடன் சுற்றாடலையும் பொருளாதாரத்தையும் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று விலக்கி விடுவதிலிருந்து தவிர்க்கும் வகையில் அவற்றை செயற்படுத்த வேண்டும். இதன்படி இந்த காரணிகள் இரண்டும் தேசிய மட்டத்திலன்றி மாகாண அல்லது பிரதேச மட்டத்தில் கையாளப்படக்கூடாது.

2. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான பிரதானமான அலகு மாகாணம் ஆதல் வேண்டும் என்ற பிரேரணை

இந்தப் பிரேரணையானது இந்த வரைவில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட 'துணையாக்கம்' தொடர்பான பிரேரணையுடன் முரண்படுகின்றது. 'அடிமட்டத்தில் செய்து கொள்ளக்கூடிய எந்தவொன்றையும் அதற்கு கையளிக்க முடியும்' என்று கூறிவிட்டு அதே மறுகணம் அதிகாரப் பகிர்வின் பிரதான அலகு மாகாணம் என்று குறிப்பிடுவதற்கு இந்த வரைவை தயாரித்தவர்கள் செயற்பட்டிருப்பது ஓர் ஆச்சரியமான விடயமாகும். இலங்கையில் அரசாட்சி கட்டமைப்புக்குள் மிகவும் அடிமட்டமானது உள்ளூராட்சி சபை அலகுகளாகும். அதாவது பிரதேசசபை, நகரசபை, மாநகரசபை என்பனவாகும். அது ஒரு போதும் மாகாணமல்ல. அதன்படி வரைவில் காட்டப்பட்டுள்ள துணையாக்க கோட்பாட்டின்படி பிரதான அலகு மாகாணமல்ல. பிரதேசசபை அல்லது நகரசபையாகும். உண்மையாக அவர்களது நிச்சயமான நோக்கம் வேறொன்றுமல்ல. முடியுமானவரை அனைத்து அதிகாரங்களையும் மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கி மாகாணசபையினை மிகவும் சக்திவாய்ந்த அலகாக உருவாக்குவதே என்பது தொடர்பாக எத்தகைய சந்தேகமும் கிடையாது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட துணையாக்க கோட்பாடு மற்றும் மாகாணசபைகளை அதிகாரப் பகிர்வின் பிரதான அலகாகக் கருதுவது என்ற இரண்டு கோட்பாடுகளையும் ஒன்றாக எடுத்துப் பார்க்கும்போது அதன் மூலம் மிக இலகுவாக கூட்டுச் சமஷ்டி (con-federal) ஆட்சிமுறை மாதிரியொன்றைக் கூட ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பது தெளிவாக உள்ளது. இது உடன்படக்கூடிய ஓர் விடயமல்ல.

தற்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள மாகாண சபைகள் முறை தொடர்பாக எமது கட்சியின் நிலைப்பாட்டினை நாம் தெளிவாகக் கூறியுள்ளோம். இந்த முறையானது இந்தியாவின் நேரடி அரசியல் மற்றும் இராணுவ அழுத்தத்தின் மூலமும் அதற்கு நிகராக உள்ளகரீதியாக எல்.ரி.ரி.ஈ. அமைப்பின் பயங்கரவாதத்தின் மத்தியில் இலங்கை கடும் அழுத்தத்துக்கு உட்பட்டிருந்த வேளையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். இந்த முறையானது இந்தியாவின் நிலைமைக்கேற்பவும் அந்நாட்டின் அங்கீகாரம் மற்றும் மாதிரிக்கும் அந்நாட்டின் அரசியல் மற்றும் இராணுவ அபிலாசைகளுக்கு ஏற்புடையவாறு அன்றி இலங்கையின் சமூக அரசியல், பொருளாதார தேவைகளுக்கோ யதார்த்தங்களுக்கு ஏற்புடையவாறோ அல்ல என்பது தெளிவாகும். எல்.ரி.ரி.ஈ. உட்பட சகல தமிழ் ஆயுதக் குழுக்கள் குறைந்த பட்சம் ஆரம்பத்தில் கூட இந்த இந்திய தீர்மானத்துக்கு விருப்பம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதுடன் சிங்கள மக்களின் பெரும்பான்மையினரின் எதிர்ப்புக்கும் அது உள்ளானது. குறுகிய காலத்துக்குள் எல்.ரி.ரி.ஈ. அமைப்பு இந்திய தலையீட்டுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த போதிலும் ஏனைய அனைத்து தமிழ் ஆயுதக் குழுக்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் இந்தியாவின் தீர்ப்பினை மிகவும் விருப்பத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டன. மாகாண சபை முறையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஒரேயொரு தடையாக அமைந்த எல்.ரி.ரி.ஈ. அமைப்பானது தீவிரமாகவும் அதிகார பேராசையிலும் தமிழ் மக்களை கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தி இரத்தம் சிந்தும் யுத்தமொன்றை கட்டவிழ்த்துவிட்டதுடன் இந்த தீவிரவாத பயங்கரவாதத்தை தோற்கடிக்காமல் இந்த நாட்டிற்கு சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இந்த உடன்படிக்கையானது கைச்சாத்திடப்பட்ட 1987 ஜூலை மாதம் 29 ஆந் திகதி தொடக்கம் இன்று வரையிலான காலகட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கும்போது தமிழ் மக்களுக்கு புதிதாக பிரச்சினைகள் எதுவும் ஏற்படவில்லை என்பதுடன் இருந்த பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன்படி தற்போது புதிதாக அதிகாரங்களை கேட்பதற்கான நியாயமான காரணங்கள் எதுவும் தமிழ் அரசியல் தலைவர்களுக்கு கிடையாது என்பது மிகவும் தெளிவாகும். அதனால் நாங்கள் தற்போது செய்ய வேண்டியது மிகவும் சிக்கலான பின்னணியில் மிகவும் அழுத்தங்கள் நிறைந்த சூழ்நிலையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட மாகாணசபை முறையில் காணப்படும் குறைபாடுகள் தொடர்பாக கலந்துரையாடுவதாகும். அன்று எல்.ரி.ரி.ஈ. அமைப்பு தனது ஆயுதப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு பயன்படுத்திய சுலோகங்கள் மற்றும் தீவிரவாத தர்க்கங்களை தொடர்ந்தும் கண்மூடித்தனமாக முன்வைத்தல் ஓர் ஆக்கபூர்வமான கலந்துரையாடலுக்கு வழிவகுக்காது அவை சமாதானத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காகவல்ல யுத்தத்தை நியாயப்படுத்திக் கொள்வதற்கே என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. பொருளாதார அபிவிருத்தி, மானிட சுதந்திரம், அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சமூகநீதி, நியாயம் என்பவற்றை நாம் வெல்ல முடிவது அல்லது வெற்றி கொள்ள முடிவது இனவாத அடிப்படையில் அல்லது பிரதேச வாத அடிப்படையில் அல்லாது பொது மற்றும் தேசிய அடிப்படையிலாகும். அவ்வாறான பின்னணியில் மாகாண சபை முறையை மிகவும் வலுவடையச் செய்வதற்கும் அதில் தவிர்க்க முடியாத பெறுபேறாக மத்திய அரசினை பலவீனப்படுத்துவதற்கும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த பிரேரணைக்கு ஆதரவளிக்க எமது கட்சியினால் முடியாது.

அதேபோன்று சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு மாகாணத்தை அடிப்படையாக்கொண்ட நிலப்பிரதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் அதிகாரப் பகிர்வு தேவையென சிலர் கண்மூடித்தனமான நிலைப்பாட்டில் இருந்தாலும்

இலங்கையின் சனத்தொகைப் பரம்பலை சற்று நோக்கும்போது அது தர்க்க ரீதியற்றதோர் விடயம் என்பது புலனாகின்றது. சிங்களமல்லாத இனமொன்று பெரும்பான்மையாக இருக்கும் மாகாணமாக விளங்குவது வடமாகாணம் மாத்திரமே. அங்கு கூட இலங்கைத் தமிழர் சனத்தொகையில் 43% உம் மொத்த தமிழ் சனத்தொகையில் 32% உம் ஆகும். அதன்படி மொழிரீதியான கலாச்சாரரீதியான சமயரீதியான குழுக்கள் எதனாலும் உரிமைகள் எதையும் பிரதேச அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்த முடியாது என்பது தெளிவாகும். இதற்கு பதிலாக இலங்கை பயன்படுத்த வேண்டிய மாதிரி யாதெனில், பொதுவாக அதாவது தேசியரீதியாக அந்தந்த இனக்குழுக்களின் பிரச்சினையினைத் தீர்த்து அனைத்து இனத்தவர்களினதும் உரிமையினை தேசியரீதியாக பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகும்.

அதேபோன்று பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பாக மிகவும் பொருத்தமானது ஒட்டுமொத்த தேசத்தையும் பொது தேசிய திட்டமொன்றுக்கமைய வழிநடத்துவதே அன்றி அந்தந்த மாகாணங்களில் தத்தமது விருப்பம் மற்றும் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் அபிவிருத்திக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த திட்டமிட இடமளிப்பது அல்ல. உண்மையாக தற்போதைய அரசின் பொருளாதார மூலோபாயங்கள் கூட இந்த நிலமையை சிறந்தமுறையில் புரிந்துகொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது மிகவும் தெளிவாகவுள்ளது. தற்போது கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு மத்திய மற்றும் வடமேல் மாகாணங்களில் அபிவிருத்தி முகவர் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான முன்மொழிவு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இதற்கு மேலதிகமாக மேல்மாகாண மாநகர அதிகார சபையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தின் மூலமும் அபிவிருத்தியானது ஒரு தேசிய பணி என்ற நிலைக்கு கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதன்படி மாகாணசபைகளுக்கு ஆகக்கூடிய அதிகாரப் பகிர்வைச் செய்ய முனைவதானது இந்த தேசிய மூலோபாயத்துடன் நேரடியாக ஒரு மோதலை ஏற்படுத்தும். இவை அனைத்தும் அபிவிருத்திக் கொள்கையைத் தீர்மானித்தல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தலின்போது மத்திய அல்லது தேசிய மட்டத்தில் நடைமுறைப்படுத்தல் எமது அரசின் மூலோபாயம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இதன்படி எமது அரசியலமைப்பை அதற்குப் பொருத்தமான வகையில் நாம் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இதற்கு மேலதிகமாக சுற்றாடலின் நிலைபேறானதன்மையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தேசிய மட்டத்தில் தீர்மானங்களை எடுத்தல் சிறந்ததாகும். இலங்கை ஒரு நிலத்தோற்றத்தையும், உயிரியல் தன்மையையும் கொண்ட நாடாகும். அதேபோன்று சுற்றாடல் பாதுகாப்பு பொருளாதார நடவடிக்கைகளுடன் பரஸ்பரம் பிணைந்துள்ளதுடன் சுற்றாடல் மற்றும் பொருளாதாரம் ஒன்றையொன்று அனாவசியமான முறையில் விலங்கிட்டு கொள்ளாவண்ணம் செயற்படுத்தலும் மிகவும் அவசியமாகும். இதன்படி இது இரண்டினையும் மாகாண மட்டத்திலன்றி தேசிய மட்டத்திலேயே வழிநடத்தல் வேண்டும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கலை ஒரு காரியமாக அவ்வாறு செய்யவேண்டி ஏற்படும் அல்லது மிகவும் சிறந்தது எனக் கருதப்படும் சந்தர்ப்பத்திலேயே மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேபோன்று அதிகாரப் பரவலாக்கலின்போது மக்களின் நேரடிப் பயனுள்ள மற்றும் உச்சகட்டமான பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். பன்முகப்படுத்தும் அலகு மற்றும் பன்முகப்படுத்தும் கட்டமைப்பு ஆகிய இரண்டு விடயங்களிலும் இதை பிரதான காரணமாக கருதுதல் வேண்டும்.

3. உள்ளூராட்சி சபைகள்

உள்ளூராட்சி சபைகள் தொடர்பான இந்த அரசியலமைப்பு முன்மொழிவுத் திட்டம் மூலம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முன்மொழிவுகள், அரசியலமைப்பு வரைஞர்களினால் மிகவும் பலவீனமான மத்திய அரசொன்றையும், மிகவும் பலமான மாகாண சபையையும் கொண்ட சமஷ்டி முறையொன்றை ஏற்படுத்த திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளமை தெளிவாகின்றது. இந்த அரசியலமைப்பு முன்மொழிவில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை பலப்படுத்துவதற்கான எத்தகைய பிரேரணைகளும் செய்யப்படவில்லை என்பதுடன் அதற்குப் பதிலாக மாகாண சபைகள் தொடர்பாக மத்திய அரசிடம் தற்போதுள்ள அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கும் சகல வாய்ப்புக்களும் இல்லாமல் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் மாகாண சபைகளுக்கு அது தொடர்பாக பூரண அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கும் தனித்தனியே கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு வரைஞர்கள் ஆரம்பத்திலேயே துணையாக்கம் பற்றிய கோட்பாடு என்ற ஒரு கோட்பாட்டை முன்வைத்து பின்னர் அதற்கு முற்றிலும் மாற்றமான கோட்பாடொன்றின் ஊடாக இவ்வாறு தமது முன்மொழிவுகளை முன்வைத்திருப்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். எந்தவோர் சந்தேகமும் இல்லாமல் இந்த அரசியலமைப்பு முன்மொழிவு மூலம் மிகவும் பலவீனமான மத்திய அரசாங்கமொன்றையும் மிகவும் பலம்வாய்ந்த மாகாண அரசு கட்டமைப்பினைக் கொண்ட சமஷ்டி முறையொன்றும் உருவாக்கப்பட உள்ளது என்பது தெளிவாகும். ஜாதிக்க ஹெல் உருமயவின் கருத்து, அரசாட்சி செயற்பாட்டில் உச்ச அளவில் மக்களின் பங்களிப்பினை உறுதி செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் மற்றும் சனநாயகம் தொடர்பான இலக்குகளை மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி இலக்குகளை ஒன்றோடொன்று முரண்படாதவண்ணம் மற்றும் மிகவும் பயனுள்ளவாறு அடையக்கூடியதுமான சந்தர்ப்பம் யாதெனில் தற்போதுள்ள மிகவும் அடிமட்ட அரசாட்சி கட்டமைப்பான உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு உச்ச அளவிலான அதிகாரத்தை பரவலாக்குவதாகும். இலங்கையில் இனப் பரம்பலின் இனரீதியான மற்றும் கிராமிய, நகரத் தன்மையினை கவனத்தில் கொள்ளும்போது, மாகாண அடிப்படையில் அதிகாரப் பரவலாக்கத்தைவிட பிரதேச மட்டத்திலான அதிகாரப் பரவலாக்கமே மிகவும் சிறந்தது. கிழக்கு மாகாணம் இந்த நிலமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கான சிறந்த உதாரணமாகும். கிழக்கு மாகாணத்தின் பிரசை ஒருவரை அந்த மாகாணத்தின் ஒரு பிரசை என்று கூறுவதன் மூலம் ஒரு குறித்துரைக்கப்பட்ட தனித்துவமோ நேரடி அரசியல் அல்லது பொருளாதார பயன்பாடோ கிடைக்கப் போவதில்லை. கொக்கடிச்சோலை, சம்மாந்துறை அல்லது பதியதலாவை பிரசைகளுக்கு தமது அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திகளுடன் தர்க்க ரீதியான மற்றும் பயனுள்ளவாறு ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்கு பற்றுவதற்கு அந்த அதிகாரத்தை முடிந்த வரையில் மிகத்தூரத்துக்கு பிரதேச மயமாக்கல் வேண்டும். இதன்படி அரசியல், பூகோள, இனவாக்கம், பொருளாதாரம் என்ற எந்தவோர் கோணத்தில் பார்த்தாலும் இலங்கையில் இரண்டு மட்டங்களே காணப்படுகின்றன. அதாவது பிரதேச மற்றும் தேசிய என்ற இரண்டு மட்டங்களினாலான அரசாட்சி கட்டமைப்பொன்றின் தேவை காணப்படுகின்றது. வேறு விதமாக கூறினால் வெறுமனே அரசியல் தேவை அடிப்படையிலேயே அன்றி, மாகாண சபை என்ற அரசாட்சி முறைக்கு இலங்கையின் நிலமைக்கேற்ப ஒரு தர்க்க ரீதியிலான தேவை கிடையாது. 1987 தொடக்கம் நாங்கள் மத்திய அரசினால் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளினால் மிகவும் இலகுவாக

செயற்திறனுடன் நிறைவேற்றக்கூடிய காரியங்களை அவற்றிலிருந்து பறித்து மாகாண சபைகள் என்ற செயற்கையான நிறுவனங்களுக்கு கையளித்து அவற்றை முன்னெடுத்தலையே செய்துள்ளோம். இது தற்போது எமது அவசர மற்றும் அத்தியாவசிய இலக்கான தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு மிகவும் தெளிவான தடையாகும். எனவே இது தொடர்பாக திறந்த மனதுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும்.

இலங்கை தற்போது ஒரு நாடு என்ற வகையில் செய்ய வேண்டியது ஒரு புறத்தில் மிகவும் வேகமான பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைவதோடு மறுபுறத்தில் அந்த அபிவிருத்திப் பாதைகளுக்கு இடையூறுகள் ஏற்படாத வண்ணம் அதேபோன்று மக்களின் நேரடி மற்றும் உச்ச அளவிலான பங்களிப்பினை உறுதி செய்யும் வகையில் தயாரிக்கப்பட்ட அதிகாரப் பரவலாக்கலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தலாகும். இந்த இரண்டு தேவைகளையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஒரு புறத்தில் இலங்கை தேசிய ரீதியாக ஒற்றையாட்சியைக்கொண்ட நாடாக அதனை ஒழுங்குபடுத்துவதன் மூலமும் மறுபுறத்தில் அந்தக் கட்டமைப்பில் முடிந்தளவு அடிமட்டம் வரை அதிகாரத்தை பரவலாக்குவதன் மூலமும் மாத்திரமே முடியும். இதன்படி மாகாண சபை முறையானது ஒரு புறத்தில் தேசிய அபிவிருத்திக்கும் தேசிய ஐக்கியத்துக்கும் தடையாக இருப்பதுடன் மறுபுறத்தில் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவதன் மூலம் எதிர்பார்த்த இலக்குகளை அடைவதற்கு அது காரணமாகவும் அமையாது.

ஜாதிக ஹெல உறுமய கட்சியின் மிகத்தெளிவான மற்றும் உறுதியான நிலைப்பாடு பன்முகப்படுத்தல் செயற்பாட்டினை உள்ளூராட்சி சபைகளை பலப்படுத்தும் திசையில் இட்டுச் செல்லவேண்டும் என்பதாகும். உள்ளூராட்சி சபைகள் தேசிய கொள்கைகளுக்கு இணங்க பிரதேச ரீதியாக அவை நீடித்து நிலைத்து நிற்பதற்கும், அபிவிருத்தி தொடர்பான பணிகளை முன்னெடுத்து செல்வதற்கும் உச்ச அளவிலான வாய்ப்பினை வழங்கவேண்டும். எவ்வாறாயினும் எந்தவோர் உள்ளூராட்சி சபைக்கும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கோ ஏனைய தேசிய திட்டங்களுக்கோ இடையூறு ஏற்படும் வகையில் செயற்பட இடமளிக்கக்கூடாது. உள்ளூராட்சி சபைகளின் பணிகளில் பெரும்பாலானவை கிராமிய மட்டத்திலான பணிகளாகும் என்பதுடன் கிராமிய மட்டத்தில் செயற்பாட்டு ரீதியிலான மக்களின் பங்குபற்றலை உறுதி செய்யும் வகையில் கிராமசபை முறையொன்றை ஏற்படுத்தல் வேண்டும். அந்தப் பிரதேசம் தொடர்பான தீர்மானங்களை எடுத்தல், அவற்றை நடமுறைப்படுத்தல், அந்த பிரதேசத்தின் மக்களின் பங்கேற்றலுடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுடன் அந்த பிரதேசத்துக்குரிய உள்ளூராட்சி சபை உறுப்பினர் அந்தக் கிராமத்து சபைக்கும் உள்ளூராட்சி சபைக்கும் இடையிலான ஒருங்கிணைப்பாளராக செயற்படவேண்டும்.

4. மாகாண சபை முறை பலமடையும் வகையில் ஒருங்கியை நிரல் இரத்துச் செய்யப்படுவதை மேற்கொள்ளக்கூடாது

வரைவு அரசியலமைப்பு வரைஞர்கள் மத்திய அரசிடம் ஒப்படைப்பதற்கு “இலங்கையின் இறைமை, ஆட்புல ஒருமைப்பாடு, பாதுகாப்பு/தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார ஒருமைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கான முன்மொழிவை” மாத்திரமே முன்வைத்துள்ளார்கள். இங்கு பல சொற்பதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும் “இலங்கையின் இறைமை, ஆட்புல ஒருமைப்பாடு, பாதுகாப்பு/தேசிய பாதுகாப்பு” ஆகிய

அனைத்து சொற்களும் நாம் பொதுவாக தேசிய பாதுகாப்பு என்று இணங்கண்டுள்ள விடயமாகும். மிகவும் விரிவான முறையில் பொருள்கோடல் வழங்கப்பட்டுள்ள போதிலும் இதன் மூலம் இதற்கு மேலதிகமாக வெளிநாட்டு உறவுகள் மற்றும் குடிவரவு குடியகழ்வு விடயங்கள் ஒரு சில மாத்திரமே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று அதில் குறிப்பிடப்படும் ஏனைய விடயமான பொருளாதார ஒருமைப்பாட்டினை உறுதி செய்யும் வகையில் தேவையான விடயங்கள் என்பதன் மூலம் திட்டவட்டமாக எவை கருதப்படுகின்றன என்பது தெளிவாக இல்லை. அது தேவையெனின் பல விடயங்களை உள்ளடக்கும் வகையில் பரந்தளவில் பொருள்கோடல் செய்யமுடியும். இன்றேல் அது தற்போதைய அரசியலமைப்பிலுள்ள 'அரசு கொள்கைகளை வழிநடாத்தும் கோட்பாடுகள்' போன்ற சட்டரீதியான திட்டவட்டமாக எதையும் குறிப்பிடாத அரசியலமைப்புக்கான ஓர் அலங்காரமாக மட்டுமே இருக்கலாம். இந்த முன்மொழிவுகளின் வரைஞர்கள் இதுவரை வெளிப்படுத்தியுள்ள அபிலாஷைகளை நோக்கும்போது குறிப்பிடத்தக்க எந்தவொரு அதிகாரத்தையும் மத்திய அலகிற்கு வழங்குவதற்கான தயார் நிலை அவர்களிடம் இல்லையென்பது தெளிவாகிறது. இதனை எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இவ்வாறு மத்திய அலகினை பலவீனப்படுத்துவதால் இறுதியாக இலங்கை அரசு கட்டாயமாக அடைய வேண்டிய பொருளாதார, சமூக மற்றும் ஈற்றாக அரசியல் இலக்குகளை எட்ட முடியாத வினைத்திறன்ற மற்றும் அராஜக நிலையை அடைந்துவிடும்.

5. தேசிய நியமங்கள் மற்றும் தேசிய கொள்கைகள் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்கள் அரசியலமைப்புக்கான அலங்கரிப்புக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்குமாயின், அது ஓரளவேயாகும்.

6. உள்ளூர்திகார சபைகள் பன்முகப்படுத்தலின் பிரதான அலகாக கருதப்பட வேண்டும் என்பது எமது கட்சியின் நிலைப்பாடாகும்.

7. மாகாண சபையில் ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் தற்போது உள்ளவாறே தொடர்ந்தும் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். இலங்கையில் இதுவரை சகல ஆளுநர்களும் மக்களின் கருத்திற்கு மதிப்பளித்து, வாக்குகள் மூலம் தெரிவான முதலமைச்சர் உட்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மாகாண சபையில் செயலாற்ற வாய்ப்பு வழங்கியுள்ளதோடு மாகாண சபையைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு மரபாக மாறியுள்ளது. எனவே அதில் மாற்றம் அவசியமற்றது.

8. மாகாண சபைகளை அல்லாது உள்ளூர்திகார சபைகளை பலப்படுத்தல் கட்சியின் நிலைப்பாடாக உள்ளதால் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் ஒன்றுக்கான தேவை எழாது.

9. மத்திய அரசாங்கத்தில் அரசாட்சியை அரசியல்மயப்படாதிருக்கும்பொருட்டு **சுயாதீனக் குழுக்கள்** அமைக்கப்பட்டுள்ளதைப்போன்று மாகாணங்களுக்கும் அதையொத்த ஆணைக்குழுக்களை அமைத்தல் சனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமானது.

10. முதலமைச்சர்களின் சம்மேளனம் ஒன்றை அமைத்தல் தொடர்பில் உடன்பாடு உண்டு.

அரசு காணிகள்

அரசு காணிகள் தொடர்பான இப்பகுதியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண அரசாங்கத்திற்கும் உரிய அதிகார நிரலுடன் சேர்த்து வாசித்தல் வேண்டும். அதன்படி, தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களின் மூலம் காணிகள் தொடர்பான அதிகாரங்களில் கூடுதலானவை மாகாண அரசாங்கங்களுக்கே கிடைத்துள்ளன என்பது முன்மொழிவுகளின் இப்பகுதியில் மிகவும் தெளிவாக உள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாட்டின் கடற்பரப்பையும், தலைநகரில் அமைந்துள்ள காணிகளையும் மட்டுமே உரித்தாக்க முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. அது தவிர, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களிலன்றி அரசாங்கத்தின் காணிகள் தொடர்பான

அதிகாரம் உண்மையாகவே மத்திய அரசாங்கத்திற்கே உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண அரசாங்கங்களுக்கும் தமக்குரிய நிரல்களில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்களுக்காக மட்டுமே காணி தொடர்பான அதிகாரத்தை அனுபவிக்க முடியும். அதன்படி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்மையாகவே குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படாத காரணத்தினால் அதற்கு காணி தொடர்பான அதிகாரங்கள் முழுமையாக அற்றுப்போவதைத் தடுக்க முடியாது. இந்த முன்மொழிவுகளில் நாட்டின் பாதுகாப்புக்குத் தேவையான காணிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமங்களும் ஐயப்பாடுகளும் நிலவுதல் விசேட அம்சமாகும்.

இவ்வாறு மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு காணிகள் தொடர்பான அதிகாரங்கள் முழுமையாக வழங்கப்படுமாயின் ஒரு பக்கத்தில் தேசிய அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதிலும், இன்னொரு பக்கத்தில் நாட்டின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தி பேணுவதிலும் பாரிய தடைகள் ஏற்படும். அதன்படி, காணிகள் தொடர்பாக கூடுதலான அதிகாரங்களை மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு வழங்குதலும், அத்தோடு மத்திய அரசாங்கத்தை அது தொடர்பில் அதிகாரமற்ற நிலைமைக்கு இட்டுச் செல்வதும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பது ஜாதிக ஹெல உருமய கட்சியின் கருத்தாகும்.

காணிகள் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு விடயப்பரப்பாக இருத்தல் வேண்டும். தற்போதைய அரசாங்கம் ஏற்கனவே காணி வங்கியொன்றை பேணிவர நடவடிக்கை எடுத்துள்ள காரணத்தால், காணிகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் விடயப் பரப்பாக இருத்தல் அந்த தேசியக் கொள்கைக்கும் இயைபானதாக அமையும். ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளவாறு அவ்வாறான ஓர் அணுகுமுறை தேசிய அபிவிருத்தி தொடர்பில் பயனுள்ளதாக காணப்படும்.

மாகாண சபை நிரலிலுள்ள விடயங்கள் தொடர்பில் மத்திய சட்டவாக்கம்

வரைஞர்கள் முன்மொழிந்துள்ளதன்படி மிகவும் வலுவான மாகாண அரசாங்கங்கள் மற்றும் மிகவும் பலவீனமான மத்திய அரசாங்கத்தைக் கொண்ட சமஷ்டி முறையை ஜாதிக ஹெல உருமய முழுமையாக எதிர்ப்பதால் இப்பகுதி தொடர்பில் விசேடமான கருத்தெதனையும் தெரிவித்தல் அவசியமற்றது.

தலைநகர் பகுதி

வரைஞர்கள் முன்மொழிந்துள்ள விதத்தில் சமஷ்டி முறையின் ஓர் அம்சமாக இல்லாவிடினும், தலைநகர் பகுதி மத்திய அரசாங்கத்தின் நேரடியான கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டிய விசேட வலயமொன்றாக காணப்பட வேண்டுமென்பது ஜாதிக ஹெல உருமயவினதும் கருத்தாகும். அதன்படி, மேல் மாகாணத்தில் தற்போது கொழும்பு நகரைச் சுற்றியுள்ள நகரப் பிரதேசத்தை 'பாரிய கொழும்பு' தலைநகர் வலையமாக ஓர் அலகாக மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் பேணிவர வேண்டும்.

இரண்டாவது சபை

இரண்டாவது சபை ஒன்றைத் தாபித்தலானது காலத்தையும் பணத்தையும் தேவையின்றி வீணடிக்கும், ஆட்சியை வினைத்திறன்றதாக்கும். தேசிய பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் இலக்குகள் அடையப்படுவதை சடினமாக்கும் அத்துடன் அதன் மூலம் எதிர்பார்க்கும் குறிக்கோள் எதனையும் அடைந்துகொள்வதற்கு உருதுணையாக அமையாத முன்மொழிவாகும் என்பது ஜாதிக ஹெல உருமயவின் கருத்தாகும்.

முன்மொழியப்பட்டுள்ளவாறு இந்த இரண்டாவது சபை அமைக்கப்படுமிடத்து பாராமருமன்றக் கட்டமைப்பை பெரும்பாலும் ஒத்த அதனுடைய ஒரு பிரதியே உருவாக்கப்படும். அதற்கென

நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் தம்மை நியமித்த கட்சியின் கருத்துபடி செயல்படாதிருப்பதற்கு காரணம் இருக்க முடியாது. ஏதோ ஒரு வகையில் அது நிகழாவிட்டால், அதாவது பாராளுமன்றத்தில் அதிகாரமுடைய குழு ஒன்றுக்கு எதிரான குழு அங்கு அதிகாரத்தை பெற்றுக்கொள்ளுமாயின், அதனால் ஆட்சிக்கு தொடர்ச்சியாக இடையூறுகள் ஏற்படும் நிலை உருவாகலாம். ஆகவே முதலாவது விடயம் பயன்றது. இரண்டாவது விடயம் ஆபத்தானது. இப்பகுதியில் இலக்கம் 6இன் கீழ்த் தரப்பட்டுள்ள முன்மொழிவு வரைஞர்களின் உண்மையான நோக்கத்தை நன்றாக வெளிப்படுத்துகிறது. அதன்படி, “மாகாணத்திற்கு பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களைக் குறைக்க எதிர்பார்க்கும் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ஒன்றை நிறைவேற்ற முடியாது.” அதன்படி இந்த உறுப்புரை எதிர்கால சந்ததியினரின் இறைமையை இழக்கச் செய்துள்ளது. எந்த நிலையிலும், எவ்வகையிலும் மாற்ற முடியாத இவ்வாறான நித்தியமான வாசகங்களை அரசியலமைப்பு ஒன்றில் உள்வாங்குவதால் எதிர்பார்ப்பது என்ன? மற்றைய கோணத்தில் இந்த முன்மொழிவின்படி உச்ச அளவிலான சமஷ்டி முறையை பின்பற்றக் கூடிய ஆட்சிமுறை அல்லது இணை சமஷ்டி முறை அல்லது அதுவுமில்லாவிட்டால் மாகாணம் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனி நாடுகளாக மாற்றியமைப்பதைத் தவிர்ந்த எந்தவொரு மாற்றீடும் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு விட்டுவைக்கப்படவில்லை. இந்த வரைஞர்கள் “ஒன்றை” என இவ்வாறான ஓர் ஆட்சிமுறையையே முன்மொழிந்துள்ளனர். இவ்வாறு முழு அளவில் சமஷ்டியாக்குவதற்கும், அதனை எவ்விதத்திலும் பழைய நிலைக்கு இட்டுச்செல்ல எவ்வகையிலும் வாய்ப்பளிக்காத அரசியலமைப்பு ஒன்றை ஒன்றை என்ற சொல் கொண்டு அழைக்கப்படுவதற்குமான நோக்கம் என்ன என்பதை இந்த வரைஞர்கள் நாட்டு மக்களுக்குத் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும்.

தேர்தல் முறை

இலங்கையில் சனநாயகத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு தேர்தல் முறைத் திருத்தம் இன்றியமையாதது என்பது எமது கட்சியின் கருத்தாகும். இருப்பினும், அதிலுள்ள முக்கியமான ஒரு விடயம் தொடர்பாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதாவது, 1978 அரசியலமைப்பில் நிறைவேற்றுத் துறையின் இயல்பும் தேர்தல் முறையும் பரஸ்பரமாக ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்டது. இலங்கையில் பகுதியளவில் சனாதிபதி முறை எனப்படும் கலப்பு முறை நடைமுறையில் உள்ளபோதும், பாராளுமன்ற அதிகாரமும் உள்ளவிடத்து சனாதிபதி மிகவும் பலம் வாய்ந்தவராக இருக்கும் வகையிலேயே 1978 அரசியலமைப்பு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, அவ்வாறு மிகவும் பலம் வாய்ந்த ஒரு சனாதிபதிக்கு தேவையற்ற விதத்தில் அதிகளவான பாராளுமன்ற அதிகாரத்தை வழங்கக் கூடாது என்பதால் பாராளுமன்றத் தேர்தல் முறையை அதுவரை காணப்பட்ட அறுதிப் பெரும்பான்மை முறை விகிதாசார முறைக்கு மாற்றப்பட்டது. விகிதாசார முறையில் மூன்றில் இரண்டு அல்லது ஆறில் ஐந்து போன்ற பெரும்பான்மை பலத்தைப் பெறுதல் நடைமுறையில் சாத்தியமற்றது. எவ்வாறாயினும், பிற்காலத்தில் சனாதிபதி உட்பட்ட மத்திய அதிகாரங்களைக் குறைக்கும் 13வது திருத்தமும், அதேபோல் சனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கும் 19வது திருத்தமும் கொண்டுவரப்பட்ட காரணத்தால் தற்போது இந்த அரசியலமைப்பின் ஆரம்ப வடிவம் பெருமளவில் மாற்றமடைந்துள்ளது. விகிதாசார முறையொன்றில் ஆட்சியின் ஒருமைப்பாட்டின் பொருட்டு நிறைவேற்றுத் துறை கூடுதலான அதிகாரங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதேபோல் நிறைவேற்றுத் துறையின் அதிகாரம் குறையுமாயின் அதனை சமநிலை செய்வதற்கு ஆளும் கட்சிக்கு பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தும் முறை அதாவது விகிதாசார பண்புகள் ஓரளவில் குறைந்த முறையொன்று அவசியமாகும். தேர்தல் முறையைத் திருத்தும்போது இது குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஏற்கனவே நிறைவேற்றுத் துறையின் அதிகாரங்கள் பெருமளவில் குறைக்கப்பட்டுள்ளதால் ஆளும் கட்சிக்கு செயற்பாட்டுப் பெரும்பான்மை உறுதிப்படுத்தப்படும் வகையிலேயே தேர்தல் முறை திருத்தப்பட வேண்டும். அதன்படி, கூடுதலான வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் கட்சிக்கு செயற்பாட்டு பெரும்பான்மை கிடைக்கக் கூடிய வகையில் கூடுதலான ஆசனங்கள் கிடைக்கக் கூடிய விதத்திலும், சிறு கட்சிகளுக்கு ஏற்கனவே அக்கட்சிகள் கொண்டுள்ள பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படும் விதத்திலும் எங்களுடைய கட்சி தேர்தல் முறை திருத்தத்தின் பொருட்டு சூத்திரமொன்றை முன்மொழிகின்றது. அதன்படி, இரண்டாவதாக வரும் கட்சியின் ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை குறையும் விதத்தில் முதல் இடத்தைப் பிடிக்கும் கட்சியின் ஆசனங்களை அதிகரிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக வரும் கட்சிக்கு 90 ஆசனங்கள் கிடைத்தாலும், 75 ஆசனங்கள் கிடைத்தாலும் அதனால் தர ரீதியான மாற்றம் ஏற்படாததால் நாம் இவ்வாறு முன்மொழிந்துள்ளோம்.

தொகுதிகளிலிருந்து உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்ற மற்றும் மேலே சொல்லப்பட்டவாறு கூடுதலான வாக்குகளைப் பெறும் கட்சிக்கு செயற்பாட்டு பெரும்பான்மை கிடைப்பதற்கு உட்பட்டதாக விகிதாசார முறை தழுவிய தேர்தல் முறையொன்றை ஜாதிக ஹெல் உருமய முன்மொழிகிறது. வரைவில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள முறை தொடர்பில் அவசியமான கணிப்புகளின் பின்னர் அது பற்றிய எங்களின் திட்டவட்டமான கருத்தை தெரிவிக்க உள்ளோம்.

நிறைவேற்றுத்துறை

இலங்கையில் மாகாண சபைகள் அற்ற ஒரு நிலையில் 1978 வரை வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறையும், 1987 வரை கலப்பு சனாதிபதி முறையும் நடைமுறையில் இருந்தது. 13வது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டபோது மாகாண சபை முறை இலங்கையின் ஆட்சிக் கட்டமைப்பில் ஏற்படுத்திய மாற்றம் தொடர்பான கருத்துவேறுபாடு, இலங்கை ஆட்சி முறையின் ஒற்றைத் தன்மை தொடர்பில் சனாதிபதி பதவியிலுள்ள கேந்திர முக்கியத்துவம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டதன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டது. அதன்படி, தற்போதைய நிலைமையிலும் கூட மாகாண சபை முறையை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பில் உண்மையான அதிகாரங்களைக் கொண்ட சனாதிபதிப் பதவி இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. நாம் ஒரு கட்சி என்ற வகையில் மாகாண சபை முறையை ஆட்சேபித்தாலும், அது தற்போதைய அரசியலமைப்பின் ஒரு பகுதியென்பதால் அது இருக்க வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இருப்பினும், அவ்வாறு மாகாணசபை முறை நிலவுமாயின் கட்டாயமாக உண்மையான அதிகாரங்களைக் கொண்ட சனாதிபதி பதவியொன்று இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாதபட்சத்தில் ஆட்சிமுறையின் ஒருமைப்பாடும் உறுதிப்பாடும் வீழ்ச்சியடையும் ஆபத்து உள்ளது.

பாராளுமன்ற முறை கட்டாயமாக சனநாயக வழியானது எனவும், சனாதிபதி முறை சனநாயக விரோதமானது எனவும் ஒரு சில இடதுசாரிகளிடையே நிலவும் கருத்து அடிப்படையற்றது. ஐக்கிய இராச்சியம், ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் பிரான்சில் முறையே பாராளுமன்ற, சனாதிபதி அத்துடன் பகுதியளவிலான சனாதிபதி முறை நடைமுறையில் உள்ளதுடன், அந்த மூன்று நாடுகளும் சனநாயக நாடுகளாகும். அதன்படி, சனாதிபதி முறையை ஒழித்து பாராளுமன்ற முறையை ஏற்படுத்தி சனநாயகத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தல் அர்த்தமற்றது.

சிறுபான்மை மக்கள் குறிப்பாக தமிழர்கள் தம் மனகுறையாக வெளிப்படுத்தும் அனைத்தும் சனாதிபதி முறை நடைமுறையிலிருந்த காலத்தில் ஏற்பட்டனவல்ல. பாராளுமன்ற முறை நடைமுறையிலிருந்த காலத்திலேயே ஏற்பட்டுள்ளன. அதேபோல் பாராளுமன்ற முறையில் மட்டுமன்றி சனாதிபதி முறையிலும் நிறைவேற்றுத்துறை தெரிவின்போது சிறுபான்மையினரின் பங்கேற்பும் மிகவும் அதிகமானது. மேலும், பெரும்பான்மை மக்கள் எதிர்பார்க்கும் அரசாங்கத்தின் உறுதிப்பாட்டை பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் சிறுபான்மை மற்றும் பெரும்பான்மையினரின் எதிர்பார்ப்புகள் ஒன்றாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை தெரிவிக்க முடியும். அதன்படி,

சகவாழ்வு தொடர்பில் மிகவும் தர்க்க ரீதியான அணுகுமுறை சனாதிபதி ஆட்சி முறையை தொடர்ந்தும் கொண்டு செல்வதாகும்.

1978 அரசியலமைப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட சனாதிபதி பதவியானது சனநாயக விரோதமான ஒன்றாக மாறியது அரசியலமைப்பினால் இந்த நாட்டில் சனாதிபதி பதவி உருவாக்கப்பட்ட தன்மையினாலேயொழிய சனாதிபதி முறையிலுள்ள இயற்பண்பின் தவறினாலல்ல. 19வது திருத்தத்தின் மூலம் அந்த தவறு பாரிய அளவில் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. தேவை ஏற்படின் அவ்வாறான சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முடியும். அதன்படி, சனநாயகமயப்படுத்தப்பட்ட சனாதிபதி முறையொன்றை பேணிச்செல்ல முடியும் என்பதே ஜாதிக ஹெல உருமயவின் கருத்து.

அரசியலமைப்புச் சபை

அரசியலமைப்புச் சபை தொடர்பில் ஆட்சேபனை ஏதுமில்லை.

சட்டம், ஒழுங்கு மற்றும் பொது மக்கள் பாதுகாப்பு

சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் தொடர்ந்தும் தேசிய அளவில் பேண வேண்டும் என்பதோடு, தமிழ் மக்கள் பரந்தளவில் வசிக்கின்ற அனைத்து பிரதேசங்களிலும் பொலிஸ் நிலையங்களுக்கு தமிழ் மொழி தெரிந்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை சேவையில் அமர்த்துவதை கட்டாயமாக்குதல் வேண்டும். மேலும், பொலிசாரினால் மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய துன்பங்களையும் பாதிப்புகளையும் குறைப்பதற்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதற்கும் தேசிய அளவில் உள்ள செயன்முறைகளும் அமைப்புகளும் பலப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய விடயம் யாதெனில், இலங்கைத் தமிழர்களில் 57% ஆனோரும் ஒட்டுமொத்த தமிழர் சனத்தொகையில் 68% ஆனோரும் வட மாகாணத்துக்கு வெளியே வசிக்கின்றார்கள். அதன் பிரகாரம், பொலிஸ் அதிகாரம் மாகாண சபைக்கு வழங்கப்படுவதன் நோக்கம் “இனரீதியான மனக்குறைகளை” தீர்ப்பதெனில், இச் செயற்பாட்டின் மூலம் அது இடம்பெற வாய்ப்பில்லை என்பது தெளிவாகிறது. இலங்கையின் அந்தந்த இனக்குழுமங்களின் கட்டமைப்பு மற்றும் சிதறிக் காணப்படுகின்றமையை கருத்தில் கொள்ளும் பட்சத்தில் நிலத் தொடர்பை அடிப்படையாக கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் அதிகாரப் பகிர்வின் மூலம் “இனரீதியான மனக்குறைகளை” தீர்ப்பதற்கு முயற்சிப்பது அர்த்தமற்றதென எமது கட்சி நம்புவதற்கு அதுவே காரணம்.

அவசர நிலைமையை பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் பேணுவதற்குமான அதிகாரம் தற்போதைய அரசியலமைப்பில் உள்ளவாறு அப்படியே இருத்தல் வேண்டும்.

நிறைவு

இவ்வாறான மட்டத்தின் பெரும் அதிகாரங்களுடன் கூடிய மாகாண அரசுகளையும் மிக பலவீனமான மத்திய அரசாங்கத்தையும் கொண்ட சமஷ்டி முறைமையொன்றை ஏற்படுத்துவதானது, தேசிய பாதுகாப்பு, நாட்டின் ஐக்கியம் மற்றும் அரசின் நிலைபேறானதன்மை தொடர்பில் பெரும் பாதகமாக அமையும்.

இவ்வாறான பெரும் அளவிலான அதிகாரப் பகிர்வானது, தற்போதைய அரசாங்கத்தின் பொருளாதார மற்றும் அபிவிருத்தி நோக்குக்கு பெரும் முரணானதாகும். இவ்வாறான முறைமையொன்றின் இறுதி விளைவு தேசிய அபிவிருத்தி பலவீனமடைந்து அதுவே இன ரீதியானதும் வகுப்பு ரீதியானதுமான பிரிவினைகளையும் அதிருப்தியையும் அதிகரிக்கச் செய்கின்ற காரணியாக மாறுவதாகும்.

இவ்வாறான கோட்பாட்டு இலட்சியங்களின் அடிப்படையிலான சமஷ்டி முறைமையொன்றை முன்மொழிவதன் மூலம் சட்டமூல வரைஞர்கள் நடைமுறைச் சாத்தியமாக நிறைவேற்றிக்

கொள்ளக்கூடிய அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்புகளுக்கான வாய்ப்பினை இந்த நாட்டுக்கு இழக்கச் செய்கிறார்கள். மேலும், இவ்வாறான பிரேரணைகளை கொண்டு வருவதன் இறுதி விளைவாக இனங்களுக்கிடையே கசப்பான விவாதமொன்று ஏற்படுவதையும் இன ரீதியான முரண்பாடுகள் தீவிரமடைவதையுமே ஊக்குவிக்கும்.

இக் காரணங்களின் அடிப்படையில் ஜாதிக ஹெல உறுமய இந்த அரசியலமைப்பு வரைவின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை எதிர்க்கிறது. பிடிவாதப் போக்கினை பற்றிக் கொண்டிராது திறந்த, தர்க்க ரீதியான மற்றும் எதிர்காலம் குறித்த சிந்தனையுடன் அரசியலமைப்பு மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை அணுகுமாறு கோருகின்றோம்.

பாட்டளி சம்பிக்க ரணவக்க

பொதுச் செயலாளர்

ஜாதிக ஹெல உறுமய

2017 ஓகத்து 31

2017 ஓகத்து 31

தவிசாளர்,

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழு

இலங்கைப் பாராளுமன்றம்.

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால (வரைவு) அறிக்கை

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள

2017 ஓகத்து 08 ஆந் திகதிய இடைக்கால அறிக்கையின் வரைவு சம்பந்தமாக

ஒருங்கிணைந்த எதிர்க்கட்சியின் நிலைப்பாட்டினை தெளிவுபடுத்தி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட

எழுத்திலான விடய எடுத்துரைப்புகள்

மேலே குறிப்பிட்ட இடைக்கால (வரைவு) அறிக்கை சம்பந்தமாக கீழே காட்டப்படுகின்ற எமது நிலைப்பாட்டினை தெளிவுபடுத்துகிறோம்.

இடைக்கிடையே வெளியிடப்பட்ட இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் குறிப்பிட்டப்பட்ட பல்வேறு விடயங்கள் சம்பந்தமாக எமது நிலைப்பாட்டினை தெரிவித்து இதற்கு முன்னர் அரசியலமைப்பில் எவ்விதத்திலும் மாற்றப்படக்கூடாத அரசியலமைப்புசார்ந்த கோட்பாடுகள் 14 ஐ குறிப்பிட்டு நிரூபமொன்றும் (அட்டவணை 1), 2017.04.03 ஆந்திகதி தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 1 மற்றும் 2 ஆம் அத்தியாயங்களில் அடக்கப்படுகின்ற விடயங்கள் சம்பந்தமாக விபரமான எடுத்துரைப்பும், அதற்கு மேலதிகமாக கட்டுரைகளும் நிரூபங்களும் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்விதமாக காட்டப்படுகின்ற விடயங்களுக்கு பாதகமேற்படாதவகையிலும் மேலதிகமாகவும் இந்த எடுத்துரைப்பினை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இற்றைக்கு 2500 வருடங்களுக்கு முன்னரான பண்டையகாலம் தொடக்கம் ஐரோப்பியர்களின் ஆக்கிரமிப்பு நிகழும்வரை இலங்கையில் முறைசார்ந்ததும் முன்னேற்றகரமானதுமான ஆட்சிமுறை நிலவியதென்பதும் மக்களின் அன்றாட தேவைகளை நிறைவேற்றி மனநிறைவான, உறுதியான மற்றும் தன்னிறைவுமிக்க தேசத்தை நோக்கி இலங்கை சமூகத்தை நடத்திச்செல்வதில் அந்த ஆட்சிமுறை வெற்றி கண்டிருந்ததென்பதும் வரலாற்றினை ஆராய்கையில் புலப்படுகின்ற விடயமாகும். மிஹிந்து தேரரின் வருகையுடன் அரசு தலைவன் மக்களினதும் நிலத்தினதும் வளங்களினதும் பொறுப்பாளராக மாறி தசராஜ தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து ஆட்சிசெய்ய வேண்டுமென விதிக்கப்பட்ட எழுதாத யாப்புக் கோட்பாடு இலங்கை வரலாறு பூராவிலும் அமுலில் இருந்துள்ளது. மக்கள், அரசு (மன்னன்) மற்றும் பிக்குமார்கள் ஆகிய ஒன்றிலொன்று தங்கிவாழும் மற்றும் நிருவகிக்கப்படுகின்ற விதத்தில்

சுற்றுவட்டப் பாதையூடாக இறைமைத் தத்துவம் பயணிக்கக்கூடியவகையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்த பண்டைய ஆட்சிமுறையின் மாதிரியானது இன்று மேற்குலகிலிருந்து எமக்கு கற்பிக்க முயற்சி செய்கின்ற யாப்புக் கோட்பாடுகளைப் பார்க்கிலும் பெருமளவில் முன்னேற்றமடைந்ததும் நடைமுறைச்சாத்தியமானதுமான ஒன்றாகும். பண்டைய இலங்கையில் ஒற்றையாட்சிக் கட்டமைப்புக்குள்ளே நிருவாகத்தை பன்முகப்படுத்துகின்ற வெற்றிகரமான முறையியலொன்று நிலவியதென்பதும் சட்டவாக்கத்துறையும் நிறைவேற்றத்துறையும் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும்போது மக்களால் நேரடியாக தொடர்புகொள்ள வாய்ப்பும் உரிமையும் அக்காலத்தில் இருந்ததென்பதுமே பதுளை கல்வெட்டு போன்ற பண்டைய சட்டங்கள் மூலமாக மேலும் உறுதியாகின்றது.

மேற்கு ஐரோப்பியர்களின் குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழ் பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களாக நிலவிய எமக்கு உரித்தான எமது அரசியலமைப்பு ரீதியான மரபுகள் மற்றும் கோட்பாடுகள் மறைந்து போயுள்ளன. பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசுகட்டளை மூலமாகவே 1948 பெப்புருவரி 04 ஆந் திகதி பிரித்தானியர்களால் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் வழங்கி விதிக்கப்பட்ட சோல்பரி அரசியலமைப்பின் செல்லுபடியாகுந்தன்மை கிடைத்தது. எனவே எமது அரசியலமைப்பொன்றை எமது மக்களின் இறைமைத் தத்துவத்தின் பேரில் கட்டியெழுப்புவதற்காக அரசியலமைப்புரீதியான புரட்சியொன்றை மேற்கொள்வதற்கான மக்கள் ஆணை 1970 இல் ஆட்சிக்கு வந்த கூட்டு முன்னணி அரசாங்கத்திற்கு கிடைத்தது. அதற்கிணங்க பாராளுமன்றத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு பேரவை மூலமாக எமது மக்களின் இறைமைத் தத்துவத்தின்பேரில் அமுலாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பாக 1972 இன் அரசியலமைப்பு கொண்டுவரப்பட்டது. 1978 அரசியலமைப்பும் 1972 அரசியலமைப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். எனவே 1972 இல் இருந்து இலங்கை தன்னாதிக்கமுள்ள குடியரசாக இடையறாமல் நிலவிவருகின்றது.

தமிழ் மக்களை பலிகடாக்களாக்கி அவர்களை கடுமையான நிர்க்கதிநிலைக்கும் தனிமைப்படுத்தலுக்கும் ஆளாக்கியும் மேற்படி நிர்க்கதிநிலையை முறையற்றவிதத்தில் பாவித்து அதிகாரமோகத்தின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்ட சுயநலமான எதிர்பார்ப்புக்களை அடையும் நோக்கத்துடன் பிரித்தொதுக்கி தனிவேறான ஆட்சிப் பிரதேசத்தைக் கோரி நாட்டை பிரிக்க பிரயத்தனம் செய்கின்ற பிரிவினைவாத அரசியல் குழுவொன்றும் பலவருடங்களாக நாட்டில் இயங்கி வந்தது. அவர்களின் வன்மம் நிறைந்ததும் மக்கள் விரோதமானதுமான செயற்பாடு நாட்டினதும் மக்களினதும் அபிவிருத்தி மீது பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. இந்த பிரிவினைவாதிகள் காலப்போக்கில் மோசமான பயங்கரவாத குழுவாக செயற்படத் தொடங்கினர்.

1987 இல் பிரிவினைவாதிகளினதும் ஒருசில சர்வதேச அரசுகளினதும் தீவிர அழுத்தம் காரணமாக நிர்க்கதிநிலையுற்ற அப்போதைய அரசாங்கங்கள் மக்களின் எதிர்ப்பினை பொருட்படுத்தாமல் வலுக்கட்டாயமாக 13 வது அரசியலமைப்பினை எம்மீது சுமத்தினர். எவ்வாறாயினும் அக்காலகட்டத்தில் பலம்பொருந்தியதாக விளங்கிய எல்.ஈ.ஈ.ஈ. தவிர்ந்த இன்றும்கூட பிரிவினைவாதத்தின் பின்னால் செல்கின்ற ஏனைய அரசியல் குழுக்களால் 13 வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தால் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்ட மாகாணசபை முறையானது தமழ் மக்களின் பிரச்சினைகளென சொல்லப்படுகின்றவற்றுக்கு வெற்றிகரமானதும் இறுதியானதுமான தீர்வாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

13 வது அரசியலமைப்பின் கீழும் இலங்கை ஒற்றையாட்சி நாடாக நிலவுகின்றதென உயர்நீதிமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனினும் அதன்மூலமாக நாடு (ஒற்றையாட்சி இராச்சிய முறைக்கு நேர்மாறான) சமஷ்டியாட்சியின் விளிம்புவரை சென்றுள்ளது. 1990 இல் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணசபையின் முதலமைச்சராக விளங்கிய வரதராஜா பெருமாளினால்

மேற்படி மாகாணசபை பிரதேசம் தனிவேறான நாடாக ஒருதலைப்பட்சமாக பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டபோதிலும் அந்த மாகாணசபையை கலைத்து நாட்டைப் பிரிக்கும் சதித்திட்டத்தை தோற்கடிக்க இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இயலுமாயிற்று. இலங்கை ஒற்றையாட்சி நாடாக விளங்கியமையும் அரசாங்கத்திற்கு மாகாணசபைகள்மீது தனது அதிகாரத்தை பிரயோகிக்க ஆற்றல் நிலவியமையும் காரணமாகவே அவ்வாறு செய்ய இயலுமாயிற்று.

2009 ஆம் ஆண்டுவரை ஆட்சிக்குவந்த ஒவ்வொரு நிறைவேற்றதிகாரம்வாய்ந்த சனாதிபதியாலும் எல்.பி.பி.பி. பயங்கரவாதத்தை தோற்கடிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கௌரவ சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களின் தலைமைத்துவத்தினால் மாத்திரம் 2009 இல் மேற்படி மிலேச்சத்தனமான பயங்கரவாதிகளை தோற்கடிக்க இயலுமாயிற்று. அதற்கிணங்க இனபேதங்களை கைவிட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரே தேசமென்றவகையில் பிரம்மாண்டமான அபிவிருத்தியை நோக்கி நடைபயில வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனினும் மிலேச்சத்தனமான பயங்கரவாதிகளின் பிரிவினைவாத எதிர்பார்ப்புக்களை ஈடேற்றிக்கொள்ள பிரிவினைவாதிகள் 2009 இன் பின்னரும் அரசியல்ரீதியாக தொடர்ந்தும் செயற்பட்டனர். அதற்காக அவர்களுக்கு (மீண்டும்) சர்வதேசத்தின் ஒத்துழைப்பு கிடைத்தது. நாட்டை அரசியல்ரீதியாக அராஜகப்படுத்துவதற்காகவும் பிரித்தொதுக்குவன் மூலமாக பொருளாதார மற்றும் (சர்வதேச ரீதியில்) அரசியல் அனுகூலங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் பிரிவினைவாதிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும் சர்வதேசமும் உருவாகியுள்ளது. இந்த இருசாராரும் வெட்கமின்றி மக்களை ஏமாற்றி பிரிவினைவாதிகளின் பிடிக்குள்ளே கட்டுப்பட்ட சதித்திட்டமொன்றை அமுலாக்கி வருகின்றார்கள். நெடுங்காலமாக நிலவிய பயங்கரவாதத்தால் வரையறையற்ற பாதிப்புக்கு இலக்காகியுள்ள அப்பாவி சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களின் புதியதொரு வாழ்க்கைக்கான எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தும் இந்த பிரிவினைவாதிகள் மற்றும் பிரிவினைவாதிகளின் பிடியின்கீழ் மீண்டும் சிதைவடைந்து வருகின்றது.

மக்கள் கருத்துக்கணிப்பினால் மாத்திரம் திருத்தக்கூடிய அரசியலமைப்பின் உறுப்புரைகள்மீது கைவைக்காமல் அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை மேற்கொள்வதே 2015 இல் ஆட்சிக்கு வந்த தற்போதைய சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களால் மக்களிடம் முன்வைக்கப்பட்ட வாக்குறுதியாக அமைந்தது. அதன்போது நிறைவேற்றதிகாரம்வாய்ந்த சனாதிபதியின் அதிகாரங்களை மட்டுப்படுத்துவதும், அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதும், பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகளவான தத்துவங்களை வழங்குதல் மற்றும் மிகவும் சனநாயகரீதியான தேர்தல் முறையை உருவாக்குகின்ற அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களுமே மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எதிர்பார்ப்பாக அமைந்தது. நாட்டின் ஐக்கியத்தை சிதைத்தல், புத்தசமயத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள முதன்மைத்தானத்தையும் புத்தசாசனத்தைப் பாதுகாத்துக் கட்டிவளர்க்கும் அரசு பொறுப்பினையும் இல்லாதொழித்தல், சமஷ்டி மாதிரியொன்று அல்லது அதற்கு இணையான ஆட்சிமுறையை உருவாக்குதல் போன்றவற்றை நோக்கங்களாகக்கொண்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை மேற்கொள்ள மக்களின் ஆணை கிடைக்கவில்லை. அவ்வாறு இருக்கும்போது பிரிவினைவாதிகளினதும் அவர்களுக்கு அனுசரணை வழங்குகின்ற சர்வதேசத்தின் ஒருசில குழுக்களினதும் தூண்டுதல் மற்றும் அழுத்தத்தின் பேரில் தமிழ் மக்களால் ஒருபோதுமே எதிர்பார்த்திராத, எந்தவொரு இனக்குழுவினதும் எந்தவொரு பிரச்சினையையும் தீர்க்க முடியாத, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு எந்தவொரு பங்களிப்பினையும் வழங்க இயலாத எனினும் நாட்டையும் மக்களையும் படுகுழிக்குள் தள்ளிவிடுகின்ற அரசியலமைப்பொன்றினைக் கொண்டுவர புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தச் செயற்பாட்டினூடாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

பாராளுமன்றத்தினால் பிரேரணை நிறைவேற்றி தாபிக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புச் சபையின் கீழ் நிறுவப்பட்டுள்ள உப குழு மூலமாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துவிதமான உப குழு அறிக்கைகள் ஊடாகவும் நாட்டையும் மக்களையும் எதிர்காலத்தில் ஒருபோதுமே இணைக்கமுடியாத வகையில் பிரித்தொதுக்கவே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதற்காக நுணுக்கமான தந்திரோபாயங்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. ஒற்றையாட்சி அரசு எண்ணக்கருவினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற பிரதான கல்விமான்களும் மகாசங்கத்தினரும் உப குழுக்களில் கருத்து தெரிவிப்பதற்காக அழைக்கப்படவில்லை. அரசியலமைப்புச் சபையின் ஒரு பகுதியாக அமையாத மக்கள் கருத்துக்களை கண்டறிவதற்கான குழு அறிக்கையில் (லால் விஜேநாயக்க குழு அறிக்கை) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரிவினைவாதத்திற்கு பக்கச்சார்புடைய விதப்புரைகள் மாத்திரம் பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியின்றி உபகுழு அறிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இதன்போது ஒற்றையாட்சி முறை சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு கருத்து சம்பந்தமாகவும் பரிசீலனைசெய்ய, பகுப்பாய்வுசெய்ய அல்லது குறைந்தபட்சம் குறிப்பிடக்கூட முயற்சி செய்யப்படவில்லை. எனினும் ஒற்றையாட்சி முறைக்கு எதிரான **துணைநிலை பற்றிய கோட்பாடு** எனும் கொள்பெடரல் முறை அல்லது பிரிந்துசெல்ல வசதியான அலகொன்றினை நிர்மாணித்துக் கொள்ளக்கூடிய கடுமையான அதிகாரப் பகிர்வு கோட்பாடு (மத்திய சுற்றயல் குழு அறிக்கை மூலமாக) மர்மமான முறையில் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் 2500 வருடகால வரலாற்றில் இலங்கைக்கு உரித்தான ஆட்சிமுறையின் அத்திவாரம் பொதிந்துள்ள 9 வது உறுப்புரையை நீக்கிவிட அல்லது திரிப்புடுத்த முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. நிர்வாகத் தத்துவங்களைக்கொண்ட தன்னாதிக்கமுள்ள நிலப்பரப்பில் (அலகு) உருவாக்கப்படுகின்ற அரசியலமைப்புக்கான அத்திவாரம் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

அந்த உபகுழு அறிக்கைகள் எந்தளவுக்கு பக்கச்சார்புடையவை எனக் கூறுவதாயின் அவை நாட்டின் ஒற்றையாட்சி முறைக்கான எவ்விதமான கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டிராததாகவே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வெறுமனே குழுத் தவிசாளர்களால் வகிக்கப்படுகின்ற அபிப்பிராயம் மாத்திரம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்ற வகையிலேயே (நிதி பற்றிய உபகுழு தவிர்ந்த) தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி உபகுழுக்கள் முன்னிலையில் அனைத்துக் கட்சிகளாலும் குழுக்களாலும் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற பிரதிநிதித்துவங்கள் பக்கச்சார்பற்றவகையில் பகுப்பாய்தல் இடம்பெறவில்லை. மேற்படி அனைத்து உபகுழுக்களாலும் ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பிரேரணைகள் மீறப்பட்டுள்ளன. மேற்படி குழு அறிக்கைகள் அனைத்தும் ஒற்றையாட்சி நாட்டுக்கு முரணாக அமையத்தக்க வகையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னர் குறிப்பிட்ட காரணங்களின் பேரிலேயே இந்தளவுக்கு அநீதியானதும் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பாதகம் விளைவிக்கத்தக்கதாக தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான உபகுழு அறிக்கைகள் அனைத்தையும் (ஆறு) முற்றாக நிராகரிக்க அவற்றின் அங்கத்தவர்களான ஒருங்கிணைந்த எதிர்க்கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தீர்மானம் மேற்கொண்டு வெளிப்படுத்தினார்கள். மத்திய சுற்றயல் உபகுழு அறிக்கை மூலமாக ஏனைய குழு அறிக்கைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள துறைகள் அமுலாக்கப்படுகின்ற பிரதான மாதிரி தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பது மேற்கூறிய உபகுழு அறிக்கைகள் அனைத்தும் (ஆறு) நிராகரிக்கப்படுவதற்கான மற்றுமொரு காரணமாகும்.

2017 ஓகத்து 08 ஆந் திகதி வழிப்படுத்தல் குழுவுக்கு சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால அறிக்கை வரைவில் உள்ளடங்கிய விடயங்கள் சம்பந்தமான எமது அவதானிப்புகள்.

மேற்படி இடைக்கால அறிக்கை வரைவும் இதற்கு முன்னர் சமர்ப்பித்த இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகள் அனைத்தும் தயாரிக்கப்படுகையில் முன்னர் குறிப்பிட்ட உபகுழு அறிக்கைகள் மத்தியில் மத்திய சுற்றயல் உபகுழு அறிக்கையின் விதப்புரைகள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மேலதிகமாக அரசியலமைப்புச் சபைக்குப் புறம்பாக

செயலாற்றிய வெறுமனே 4500 இற்கு குறைவான எண்ணிக்கை கொண்டவர்களிடமிருந்து மாத்திரம் கருத்துக்களைப் பெற்று (நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும்) தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாக கருதப்படுகின்ற லால் விஜேநாயக்க குழு அறிக்கைகளில் குறிப்பிட்டப்பட்டுள்ள விதப்புரைகள் ஏற்புடையதாகக்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விதப்புரைகள் மிகவும் தயவுதாட்சண்யமின்றி ஒற்றையாட்சி இராச்சியத்தை ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சிநிரலின் பேரில் கட்டியெழுப்பப்பட்டவையாகும்.

எனவே வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் உள்ள விடயங்களுடன் ஒட்டுமொத்தமாக முன்னர் குறிப்பிட்ட 14 விடயங்கள் மூலமாக எமது நிலைப்பாட்டினை இதற்கு முன்னரும் காட்டியுள்ளோம். அதைப்போலவே ஒற்றையாட்சி இராச்சியமொன்றின் மாதிரியைத் தகர்த்து நாட்டையும் மக்களையும் மிகுந்த அனர்த்தத்திற்கு இலக்காக்கும் நோக்கத்துடன் நிகழ்கால அரசியலமைப்பின் 1 மற்றும் 2 வது அத்தியாயங்களை மாற்றியமைப்பதற்காக செய்துள்ள பிரேரணைகளுக்கு எமது எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்து அரசின் தன்மை, இறைமை மற்றும் சமயம் சம்பந்தமான எமது எடுத்துரைப்பு 2017.04.03 ஆந் திகதியிடப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒருசில விடயங்கள் இந்த எடுத்துரைப்புகளிலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

கடைப்பிடிக்கப்பட்ட மறைந்துள்ள முறையியல்கள்

முதலில் மேற்படி இடைக்கால அறிக்கைகளின் வரைவுகள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள விதம் மற்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ள முறையியல் சம்பந்தமாக எம்மால் ஏற்கெனவே முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஆட்சேபனைகளை இங்கு சுருக்கமாக குறிப்பிட்டுள்ளோம். அதாவது,

1. மேற்படி இடைக்கால அறிக்கைகளுக்கான வரைவுகளைத் தயாரித்தலும், மேலே குறிப்பிட்ட துறைகள் மற்றும் அவற்றின் எல்லைகளை தீர்மானித்தலும் எவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டதென்பது பற்றிய எவ்விதமான குறிப்பும் மேற்படி இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே மேற்படி இடைக்கால அறிக்கை (வரைவுகள்) இன்றளவில் வழிப்படுத்தும் குழுவிலுள்ள அங்கத்தவர்கள் அனைவராலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானம் அல்லது கருத்துக்களுக்கிணங்க தயாரிக்கப்படவில்லை. வழிப்படுத்தல் குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படும் அளவுகோல்கள் மற்றும் துறைகள் தொடர்பில் விசாரிக்காமல் வழிப்படுத்தல் குழுவுக்குப் புறம்பான ஆட்களினால் எதேச்சதிகாரமாக அமைக்கப்படும் இவ்வாறான அறிக்கையை கவனத்திற் கொள்வதற்கோ அங்கீகரிப்பதற்கோ வழிப்படுத்தல் குழு கடப்பாடு உடையது அல்ல. இருப்பினும் அவ்வாறான முறைசாராத இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகள் வழிப்படுத்தல் குழுவுக்கு தொடர்ந்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் மூலம் பாராளுமன்றத் தீர்மானத்தின் பிரகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரமும் மீறப்பட்டுள்ளது என்பது எமது நிலைப்பாடாகும்.
2. மேலும் இந்த இடைக்கால அறிக்கை வரைவை தயாரித்தலானது உரிய விடயங்கள் தொடர்பில் வழிப்படுத்தல் குழுவின் இணக்கப்பாடு ஏற்படும் வரை எதுவித இடைக்கால அறிக்கையைத் தயாரிப்பதையோ முன்வைப்பதையோ செய்யாமல் இருப்பதற்கு வழிப்படுத்தல் குழு முன்னர் மேற்கொண்டிருந்த தீர்மானத்துக்கும் முரணானது என்பதை வலியுறுத்துகின்றோம்.
3. இந்த இடைக்கால அறிக்கை வரைவைத் தயாரிக்கும்போது இதுவரை ஒருங்கிணைந்த எதிர்க்கட்சியினால் வழிப்படுத்தல் குழுவுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட வாய்மூல மற்றும் எழுத்துமூல சமர்ப்பிப்புக்கள் எதுவும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை. நாம் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடுகளுக்கு மற்றும் முரணான விடயங்களை இந்த இடைக்கால அறிக்கை

வரைவுகளுக்கு உட்படுத்தி அவற்றை உடன்பட்ட விடயங்களாக பிழையாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை தொடர்பாக எமது கடும் எதிர்ப்பை ஏற்கெனவே வெளியிட்டுள்ளோம். மேலும் இது கடந்த ஒரு மாதகாலமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் மர்மமான முறையற்ற முறைமை என்பதையும் அறிவிக்கவேண்டியுள்ளது.

4. 2017 ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதிய (புதிய) வழிப்படுத்தல் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கை வரைவின் சிங்கள, ஆங்கில மற்றும் தமிழ் பிரதிகளை ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஆய்வு செய்கையில் அவற்றின் பதப் பிரயோகங்களில் ஒன்றுக்கொன்று முரணான தன்மைகள் காணப்படுவதை எம்மால் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ஒற்றையாட்சி எனும் சிங்களப் பதத்துக்குப் பதிலாக ஆங்கில மற்றும் தமிழ் இடைக்கால அறிக்கை வரைவில் உள்ள பதங்கள் முற்றும் முரணானவையாகும். இவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் பயங்கர விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படலாம்.

5. மேலும் இவ்வரைவைத் தயாரிக்கையில் பொதுமக்கள் கருத்துக்களை வினவும் குழுவின் சிபாரிசுகள் வழிப்படுத்தல் குழுவின் அனைத்து அங்கத்தினர்களினதும் அங்கீகாரத்தைப் பெறாமல் அவற்றை உபயோகப்படுத்தியமை தொடர்பாகவும் எதிர்க்கின்றோம். இதற்கான பிரதான காரணங்கள் யாதெனில் (ஏனைய விடயங்களுடன்), (அ) இக்குழு அரசியலமைப்புச் சபையின் ஓர் அங்கமாக பாராளுமன்றத் தீர்மானத்தின் மூலம் அமைக்கப்பட்ட அல்லது உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனம் அல்லாமையும் (ஆ) இக்குழுவின் அலுவல்கள் பாராளுமன்றத்தின் மேற்பார்வையின்கீழ் நடைபெறாமையும் மற்றும் இக்குழு பாராளுமன்றத்துக்கு பொறுப்புக்கூறும் கடப்பாடு கொண்டிராமையும் (இ) இக்குழு பாராளுமன்றத்தினால் அரசியலமைப்புச் சபையை உருவாக்குவதற்கு முன்னர் அமைக்கப்பட்டமையும் (ஈ) இக்குழுவினால் பயன்படுத்தப்பட்ட முறைமைகள் மற்றும் கருத்துக்களைப் பெறும்போது நடந்துகொண்டமுறை பக்கச்சார்பானதெனவும் எதேச்சதிகாரமானதெனவும் மக்களின் குற்றச்சாட்டுக்கு இலக்காகி இருக்கின்றமையும் (உ) இக்குழுவினால் எட்டப்பட்ட தீர்மானங்கள் இலங்கையின் அனைத்து மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாதிரிகளினால் பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் மீது தீர்மானிக்கப்படாமையும் (ஊ) இக்குழுவினால் இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 0.0002 வீதமான சிறுதொகையினரின் கருத்துக்களே பெறப்பட்டன என்பதாலும் இக்குழுவின் செயற்பாடுகளை மக்களில் பெரும்பாலானோர் அறியாமல் இருக்கின்றமையும் (எ) இக்குழு அறிக்கையிலுள்ள தீர்மானங்கள் இலங்கையின் பெரும்பாலான மக்களின் கருத்துக்களாகத் தீர்மானிப்பதற்கு விஞ்ஞான ரீதியிலான காரணிகளோ காரணங்களோ இல்லாமையும் ஆகும்.

6. இவ்வரைவுகளை தயாரிப்பதில் மத்திய - சுற்றயல் தொடர்புகள் சம்பந்தமான உபகுழு அறிக்கையை உபயோகிப்பதை நாம் நிராகரிக்கின்றோம்.

7. அவ்வாறே குறிப்பிட்ட இடைக்கால குழு அறிக்கையை தயாரிப்பதிலும் முன் குறிப்பிடப்பட்ட துணையாக்கம் தொடர்பான அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டுடன் உடன்படுகின்ற சமர்ப்பணங்களையும் கருத்துக்களையும் மாத்திரம் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ளதுடன் ஒற்றை அரசு கட்டமைப்பை ஏற்று முன்வைக்கப்பட்டுள்ள

சமர்ப்பணங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள் பக்கச்சார்பாக மழுங்கடிக்கப்பட்டு அல்லது கவனியாதுவிடப்பட்டுள்ளன.

8. 2017 ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதிய அறிக்கையின் ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் மற்றும் உருவாக்கங்கள் என்பதன் கீழ் “2017 யூலை மாதம் 05 மற்றும் 06 ஆம் திகதிகளில் குழுக் கலந்துரையாடலின்போது 1 ஆம் பக்கம் தொடக்கம் 11 ஆம் பக்கம் வரை இணக்கப்பாடு தெரிவிக்கப்பட்டது” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை முற்றும் பிழையாகும். இக்குறிப்பை முழுமையாக நிராகரிப்பதுடன் இது பற்றி முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது.

அரசியலமைப்பின் 1 மற்றும் 2 ஆம் அத்தியாயங்களினால் உள்ளடக்கப்படுகின்ற விடயங்கள் (பக். 1 தொடக்கம் 3 வரை)

1. இலங்கை அரசியலமைப்பின் அடிப்படை மாதிரி மற்றும் கட்டமைப்பை உருவாக்கல், தீர்மானித்தல் மற்றும் இம்மாதிரி/கட்டமைப்பில் காணப்படும் நிறுவனங்கள் மற்றும் பிரிவுகளின் எல்லைகளைத் தீர்மானிப்பதும் அரசியலமைப்பின் 1 ஆம் அத்தியாயத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்போது தற்போதைய அரசியலமைப்பினால் விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு **இலங்கைக் குடியரசு ஒற்றை அரசாக** இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றோம். இவ்வடிப்படை மாதிரியான ஒற்றை அரசுக்கு சவாலாகவும் முரணாகவும் இருக்கக்கூடியவாறு இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் காணப்படும் அனைத்து முன்மொழிவுகளையும் முழுமையாக நிராகரிக்கின்றோம்.
2. அவ்வாறே அவ்விடைக்கால அறிக்கையில் “அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டின்” கீழ் காட்டப்பட்டுள்ள **“துணையாக்கம் தொடர்பான அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டை”** (இது தொடர்பாக மேலும் கருத்துக்கள் பின்னர் முன்வைக்கப்படும்) இலங்கை அரசியலமைப்புக்கு ஏற்புடைமையாக்கல் தொடர்பாக முழுமையாக எதிர்க்கின்றோம். இக்கோட்பாடு ஒற்றையாட்சியை வறிதாக்கும் நோக்கிலேயே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதெனவும், இக்கோட்பாட்டை ஏற்புடைமையாக்குவதனால் சமஷ்டி (பெடரல்) அல்லது கூட்டுச்-சமஷ்டி (கொன்பெடரல்) அல்லது இறைமை அதிகாரத்தை சுயாதீனமாகவும் வெவ்வேறாகவும் செயற்படுத்தக்கூடிய இறைமைகொண்ட நிருவாக அலகு உருவாகின்றது எனவும் **மற்றும் இறுதியில் இந்த இறைமைகொண்ட நிருவாக அலகுகளுக்கு சுயாதீனமாக வேறொரு அரசாக பிரகடனமாவதற்கு அல்லது பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வதற்கான அவகாசம் அமைகின்றது என்பதை வலியுறுத்துகின்றோம்.**

1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் உறுப்புரைகள் (1 ஆம் பக்கம்)

3. அரசியலமைப்பின் 1 ஆம் உறுப்புரையாக தற்போதைய 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பிலுள்ள பதப்பிரயோகமே காணப்பட வேண்டுமென மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றோம் (ஆங்கில பதப்பிரயோகத்தில் “சிலோன்” எனும் பதமும் அவ்வாறே காணப்படுதல் வேண்டும்) அதவாது -

இலங்கை சுதந்திரமும் இறைமையும் தன்னாதிக்கமும் கொண்ட சனநாயக சோசலிசக் குடியரசாகும் என்பதோடு இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு என அறியப்படுத்தலும் வேண்டும்.

Sri Lanka (Ceylon) is a free, sovereign, Independent and Democratic Socialist republic and shall be known as the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

4. இடைக்கால அறிக்கை வரைவில் 1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் உறுப்புரைகளுக்குப் பதிலாக முன்மொழியப்பட்டுள்ள ஏனைய உருவாக்கங்களை வன்மையாக நிராகரிக்கின்றோம். இவற்றினால் இலங்கையின் ஒற்றையாட்சி அரசு வறிதாகின்றது என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றோம்.
5. அதன்படி அரசியலமைப்பின் 2 ஆம் உறுப்புரையாக தற்போதுள்ள 1978 அரசியலமைப்பின் 2 ஆம் உறுப்புரையை அதே விதமாக உட்புகுத்துதல் வேண்டும். அதாவது “இலங்கைக் குடியரசு ஒற்றையாட்சி உடைய அரசாகும்” என்பதாகும்.
6. மேலும் இலங்கையை அறிமுகம் செய்யும் இடங்களில் “குடியரசு” என்பது சூட்சுமமாக அகற்றப்பட்டுள்ளது என அவதானிக்கப்பட்டது. இலங்கை எனக் குறிப்பீடு செய்யும் சகல இடங்களிலும் “இலங்கைக் குடியரசு” எனும் பதத்தை உபயோகிக்குமாறு வலியுறுத்துகின்றோம்.

இறுதியான இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் பிரச்சினைகள் என்பதன் கீழ் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது யாதெனில் அரசியலமைப்பின் சிங்களப் பிரதியின் ‘ஒற்றையாட்சி உடைய அரசாகும்’ எனும் பதத்தை உட்படுத்தி அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலப் பிரதியில் “ஒற்றையாட்சி” எனவும் தமிழ் பிரதியில் “ஒருமித்த நாடு” எனவும் உட்படுத்தும்படியாகும். முன்மொழியப்பட்டுள்ள ஆங்கில மற்றும் தமிழ்ப் பதங்களை நிராகரிக்கின்றோம். தமிழ் “ஒருமித்த நாடு” என்பதன் பொருளாவது ஒற்றையாட்சி உடைய அரசு எனும் அர்த்தத்துக்கு முழுமையாக முரணான “ஒன்று சேர்வதன் மூலம் உருவாகிய நாடு” என்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது யாதெனில், ஆங்கிலத்தில் இருக்க வேண்டிய Unitary State எனும் பதமல்ல என்பதுடன் ஆங்கிலத்தில் ஒரு அர்த்தமற்ற பதமாகும்.

மறுபக்கத்தில் ஒற்றையாட்சி உடைய அரசு என்பதற்கு முன்மொழியப்பட்டுள்ள பொருள்கோடல் தொடர்பாகவும் எதிர்க்கின்றோம். இதன் மூலம் ஒற்றையாட்சி என்பதற்கு பிளவுபடாத அல்லது பகுதிகளைக் கொண்ட மற்றும் ஒன்றிணைந்த எனும் அடிப்படையின்கீழ் செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட திரிபடைந்த ஒரு கருத்தை வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன் பிரகாரம் அறிக்கையில் 1 மற்றும் 2 ஆம் பக்கங்களில் பிரச்சினைகள் என்பதன் கீழ் உள்ள 04 பந்திகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து பதப்பிரயோகங்களையும் நிராகரிக்கின்றோம்.

7. இந்த இடைக்கால அறிக்கை வரைவு பிரிவினைவாத நிகழ்ச்சிநிரலின்படி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த சான்றாகும். இதன் மூலம் நாட்டின் ஒற்றையாட்சியை சூட்சுமமாக இல்லாமல் செய்வதற்கு உபாயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உயர் நீதிமன்றத்தினால் 13 ஆம் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் பற்றித் தீர்மானிக்கும்போது ஒற்றையாட்சி எனும் பதம் பொருள்கோடல் செய்யப்பட்டுள்ள முறை பற்றி கவனத்தைச் செலுத்துகின்றோம். அதவாது -

(அ) மத்தியில் அதி உயர் பாராளுமன்றத்தைக் கொண்டிருத்தல்.

(ஆ) வேறு இரண்டாந்தர இறைமை/சுயாதீனம் கொண்ட நிறுவனங்கள் இல்லாமை.

மறுபக்கத்தில் சமஷ்டி முறையில் அரசு அதிகாரம் சமஷ்டி மாநிலங்களுக்கு மத்தியில் சமமாக பகிர்ந்து செல்வதுடன் ஒன்று மற்றொன்றுக்கு கீழ்ப்படிவானதல்ல. அவை ஒவ்வொன்றும் சுயாதீனமாக செயற்படுகின்றது.

மேலும் இத்தீர்ப்பில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளவாறு ஒற்றையாட்சியைப் பாதுகாப்பதற்காக பின்வரும் பண்புகளும் அத்தியாவசியமானதென்பதை குறிப்பிடுகின்றோம் அதாவது -

(அ) ஆளுநர் ஊடாக தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தை ஒரு மாகாணத்தில் நேரடியாவே செயற்படுத்துவதற்கு சனாதிபதிக்கு (அரசுக்கு) ஆற்றல்/அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) மாகாணமொன்றின் சட்டமொன்றை மாற்றுவதற்கும் அச்சட்டத்தைத் தாண்டி சட்டமாக்குவதற்கும் பாராளுமன்றத்துக்கு (அரசுக்கு) எதுவித தடையுமின்றி ஆற்றல்/அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும்.

(இ) பாராளுமன்றத்தின் அதி உயர் நிலை பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

(ஈ) அரசு மற்றும் பாராளுமன்றத்துடன் போட்டியிடக்கூடிய சட்டவாக்க (அல்லது நிறைவேற்று) அதிகாரம் கொண்ட வேறொரு நிறுவனமாக மாகாண சபைகள் செயற்படக்கூடாது.

3 ஆம் உறுப்புரை (பக்கம் 2)

8 3 ஆம் உறுப்புரைக்கு வரைவில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள உருவாக்கங்களை நிராகரிக்கின்றோம். அதற்கு பதிலாக தற்போது 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பிலுள்ள 3 ஆம் உறுப்புரை அவ்வாறே இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றோம்.

9 அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையின் மூலம் இறைமை மக்களுக்குரியதெனவும் அதை பாராதீனப்படுத்த முடியாதெனவும் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. நீதிமன்றத்தின் பொருள்கோடலுக்கமைய இறைமை அதிகாரமானது பகிர்ந்தளிக்கவோ அல்லது சிதைக்கவோ முடியாததென்பதாகும்.

4 ஆம் உறுப்புரை (பக்கம் 2)

10 தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 4 ஆம் உறுப்புரைக்கு பதிலாக முன்மொழியப்பட்டுள்ள உருவாக்கங்களை முற்றிலும் நிராகரிக்கின்றோம். முன்மொழியப்பட்டுள்ள உருவாக்கங்களின் மூலம் மிகவும் பலவீனமான உறுதியற்ற மற்றும் தெளிவற்ற இராச்சியமொன்று உருவாகுமென்பதை கூறுகின்றோம். மேற்படி முன்மொழிவின் மூலம் ஒட்டுமொத்த இராச்சியம், ஆள்புலம் மட்டுமன்றி மக்களும் பயங்கரமான விதத்தில் பாதுகாப்பற்ற நிலைக்கு உள்ளாகும்.

11 தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 3 ஆம் உறுப்புரையினால் உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ள மக்கள் இறைமை அதிகாரம், அரசியலமைப்பினூடாக செயற்படுத்தப்படும் விதம் 4ஆம் உறுப்புரையில் உறுதியாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலமாக தெளிவாகவே பிரதானமான அரசாங்க நிறுவனங்கள் அதாவது (அ) சட்டவாக்கத்துறை (ஆ) நிறைவேற்றுத்துறை (இ) நீதித்துறை ஆகியவற்றுக்கிடையில் அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் தற்போதைய (1978) அரசியலமைப்பிலுள்ள 4 ஆம் உறுப்புரை அவ்வாறே இருத்தல் வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றோம்.

5 ஆம் உறுப்புரை (பக்கம் 2)

12 முன்மொழியப்பட்டுள்ள உருவாக்கத்தை முற்றிலும் நிராகரிக்கின்றோம். மேற்படி உருவாக்கத்தின் மூலமாக இலங்கையின் ஆட்புல எல்லை முழுமையாக உறுதியற்ற நிலைக்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றது. மேலும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள (கூறப்பட்டுள்ள) ?? ஆம் அட்டவணை பற்றி வெளியிடப்படவில்லை என்பதோடு அத்தகைய (வெளியிடப்படாத) அட்டவணை பற்றி குறிப்பிடுவதன் மூலமாக புலப்படுவது அத்தகைய அட்டவணையுடனான வரைவொன்று ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் மற்றும் அவ்விடயம் வழிபடுத்தும் குழுவின் அனைத்து அங்கத்தவர்களிடமிருந்தும், பாராளுமன்றத்திடமிருந்தும் மற்றும் மக்களிடமிருந்தும் மறைக்கப்பட்டுள்ளதென்பதுமாகும்.

13 மாகாணங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டும் அடிக்கடி மாற்றமடைகின்ற சர்வதேச சட்டத்தின் அளவுகோல்களை பயன்படுத்தியும் இலங்கையின் ஆள்புல எல்லையை நிர்ணயிப்பதற்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முன்மொழிவினை நிராகரிக்கின்றோம்.

14 ஆகையால் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 5 ஆம் உறுப்புரையின் மூலம் செய்யப்பட்டுள்ள மாவட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள உறுப்புரை உள்ளவாறே இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றோம். அத்தோடு தற்போதைய அரசியலமைப்பின் “மாகாணம்” என்பதற்கு பொருள்கோடல் வழங்கப்படவில்லை.

பாராளுமன்றம்

6, 7, 8 ஆம் உறுப்புரைகள் (பக்கம் 2-3)

15. உத்தேச 6 ஆம் உறுப்புரையில் கருதப்பட்டுள்ள இரண்டாம் அட்டவணை யாதென்பது வழிபடுத்தும் குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பதால் அந்த உருவாக்கங்களை நிராகரிப்பதோடு தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 6 ஆம் உறுப்புரையும் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 2 ஆவது அட்டவணையிலுள்ள சிங்கக் கொடியும் உள்ளவாறே இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றோம்.

16 மேலும் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 7 ஆம் உறுப்புரையும் உள்ளவாறே இருக்க வேண்டுமெனவும் அதிலுள்ள தேசிய கீதம் இலங்கையின் தேசிய கீதமாக இருக்க

வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துவதோடு 8 ஆம் உறுப்புரையும் (சுதந்திர தினமும்) அவ்வாறே இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்துகின்றோம்

9 ஆம் உறுப்புரை (பக்கம் 3)

17 2017.08.08 வரைவில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள இரண்டாவது மாற்று முன்மொழிவையும் அதற்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்டுள்ள இடைக்கால அறிக்கை வரைவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 2, 3, 4, 5, 6 மற்றும் 7 ஆவது மாற்று முன்மொழிவுகளையும் முழுமையாகவும் கடுமையாகவும் நிராகரித்து மேற்படி மாற்று முன்மொழிவுகளுக்கு பலத்த கண்டனமும் தெரிவிப்பதோடு **தற்போதைய அரசியலமைப்பிலுள்ள 9 ஆம் உறுப்புரை அவ்வாறே இருக்க வேண்டுமெனவும்** வலியுறுத்துகின்றோம். அதாவது,

9 இலங்கைக் குடியரசில் பௌத்த மதத்திற்கு முதன்மைத்தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதோடு, அதற்கிணங்க 10 ஆம் மற்றும் 14 (1) (உ) ஆம் உறுப்புரைகளால் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை எல்லா மதங்களுக்கும் காப்புறுதி செய்யும் அதேவேளையில் பௌத்த சாசனத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணிவளர்த்தலும் அரசின் கடமையாக இருத்தலும் வேண்டும்.

இதற்கு முன்னர் பல சந்தர்ப்பங்களில் மேலே குறிப்பிட்ட நிலைப்பாட்டினை நாம் தெரிவித்துள்ள போதிலும் 9 ஆம் உறுப்புரையை நீக்கிவிடும் நோக்கத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் மாற்றுச் சொற்கள் முன்மொழியப்படுவதை நாம் முழுமையாக நிராகரிக்கின்றோம்.

அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடுகள் (பக்கம் 4)

1 துணையாக்கம் பற்றிய கோட்பாட்டை பிரயோகித்தல்.

இந்தக் கோட்பாடானது மத்திய மற்றும் சுற்றயல் பற்றிய உபகுழுவின் அறிக்கைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் வழிபடுத்தும் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கைகளில் மீண்டும் மீண்டும் (கூட்டு எதிர்க்கட்சியின் எதிப்பையும் பொறுப்படுத்தாது) உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி கோட்பாடு எவரால் முன்மொழியப்பட்டது என்பது பரம இரகசியமாகவுள்ளது. அதில் வெளிப்படத்தன்மையில்லை. மேலும் அதிகார பகிர்வுக்கு இக் கோட்பாட்டினையே பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது ஏனென்பதும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

துணையாக்கம் பற்றிய கோட்பாடானது ஐரோப்பாவில் தோன்றியதாகும். அது படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து தற்போது பிரயோகிப்பது சுயாதீன மற்றும் இறையாண்மையுடைய நிருவாக அலகுகளை மிக தளர்வான முறையில் மத்திய நிருவாக மையத்துடன் இணைப்பதற்கே பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக ஐரோப்பிய ஒன்றிய சமவாயத்தின் 5 ஆம் வாசகம். இக் கோட்பாட்டுக்கு சரியானதொரு அர்த்தமோ அல்லது வரையறையோ இல்லை. அது தம் இஷ்டத்தின்படியும் தான்தோன்றித்தனமாகவும் அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அரசியல் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு கோட்பாடாகும். இக் கோட்பாட்டினை பயன்படுத்தி இலங்கையினுள் அதிகாரப் பகிர்வை மேற்கொள்வதாயின் மேற்படி சுற்றயல் அலகுகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து விடுபட்டு தனிப்பட்ட பிரதேசங்களாக இறைமை அதிகாரத்தை பயன்படுத்த முடியும்.

குறிப்பிட்ட அறிக்கையின் 4 ஆம் பக்கத்தில் தொடங்கி குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து முன்மொழிவுகளும் மேற் குறிப்பிட்ட நிச்சயமற்ற விதத்திலும் ஆகக்கூடிய அதிகார பகிர்வை

மேற்கொள்கின்ற அமைப்புக்குள் பிரிக்கப்பட்ட தேசமொன்றை உருவாக்குவதற்குமாகவே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் மேற்படி அனைத்து முன்மொழிவுகளும் ஒற்றையாட்சி கோட்பாடுகளுக்கு முரணானவையாகும். ஆகையால் இடைக்கால அறிக்கை வரைவின் (2017-08-08 ஆம் திகதிய) 4 ஆம் பக்கத்தில் தொடங்கி 28 ஆம் பக்கம் வரையிலுள்ள அனைத்து முன்மொழிவுகளையும் நாம் முழுமையாக எதிர்ப்பதோடு அவற்றை நிராகரிக்கின்றோம்.

2 அதிகாரப் பகிர்வு அலகு (பக்கம் 4)

இங்கு கருதப்படுகின்ற அலகின் பரப்பெல்லை யாதென்பது தெளிவில்லை. அத்தோடு மாகாணமொன்று பிரிதொரு மாகாணத்துடன் இணைந்து தனி அலகொன்றாக செயற்படுவதற்கான முறையொன்றை உருவாக்குவது தொடர்பாகவும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றோம். மத்திய - சுற்றயல் குழு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படையின் பிரகாரம் செய்யப்பட்டுள்ள முன்மொழிவு என்பதால் 4 ஆம் பக்கத்தின் 2 ஆம் பந்தியிலுள்ள அதிகாரப் பகிர்வு அலகு சம்பந்தமாகவுள்ள முன்மொழிவுகளை நிராகரிக்கின்றோம்.

இலங்கையின் ஒவ்வொரு அங்குல நிலமும் நாட்டின் அனைத்து மக்களுக்கும் உரித்தானதென்பதை நாம் திடமாகவே வலியுறுத்துவதோடு இதனால் மாகாணமொன்றில் அமைப்புசார் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாயின் இலங்கையின் அனைத்து மக்களது அனுமதியும் அதற்கு கிடைக்க வேண்டுமென்பதை தெரிவிப்பதோடு இரண்டு மாகாணங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு மாத்திரம் தனிப்பட்ட நிருவாக அலகொன்றை உருவாக்கும் தீர்மானத்தை மேற்கொள்ள முடியாதெனவும் கூறுகின்றோம்.

மேற்படி தலையங்கத்தின் கீழுள்ள மூன்றாவது மாற்றுக் கருத்தாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ஈ.என்.ஏ. அமைப்பினால் (தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு) முன்வைக்கப்பட்டுள்ள வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தனி அலகொன்றாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற முன்மொழிவாகும். மேற்படி முன்மொழிவை ஒருங்கிணைந்த எதிர்க்கட்சி முழுமையாக எதிர்ப்பதோடு முழுமொத்த வழிபடுத்தும் குழுவும் மேற்படி முன்மொழிவை நிராகரித்துள்ளது. அவ்வாறு இருக்கையில் இடைக்கால வரைவு அறிக்கையில் மேற்படி முன்மொழிவை உள்ளடக்க முடியாது. ஆகையால் அந்த முன்மொழிவை நாம் முற்றாக நிராகரிக்கின்றோம்.

முழுமொத்த இடைக்கால வரைவு அறிக்கைகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாடும் அதிகாரப் பகிர்வின் எல்லைகளும் ஈ.என்.ஏ. (கட்சி) அமைப்பு (மற்றும் ஆரம்பத்தில் எல்.ஈ.ஈ.ஈ. இயக்கத்தினால்) அடிக்கடி வெளியிட்டுள்ள கூற்றுகளில் உள்ளடங்கியுள்ள எல்லைகளுக்கும் அபிப்பிராயங்களுக்கும் அமைந்தொழுகும் விதத்திலும் அக்கருத்துகளுக்கு அமுலாக்கல்தன்மையினை வழங்கும் எதிர்பார்ப்புடன் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்பது பார்த்த பார்வையிலேயே தெரிய வருகின்றது.

சமூகப் பேரவை (பக்கம் 5)

இந்த முன்மொழிவானது இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இலங்கை மக்களை இனம் அல்லது வாழ்கின்ற இடத்தின் அடிப்படையில் பிரிக்கின்ற அல்லது பாரபட்சம் காட்டுகின்றதாக முன்மொழியப்படும் சொற் பிரயோகம் என்பதால் நாம் அதை எதிர்கின்றோம்.

2.1 மாகாணங்களுக்கிடையான ஒத்துழைப்பு, 2.2 பிரிவினைவாத ரீதியில் பிரிந்து செல்வதற்கு எதிரான பாதுகாப்பு (பக்கம் 5)

2.2 அனைத்து சுற்றயல் அலகுகளும் (உதா. மாகாணங்கள்) எத்தகைய தொடர்பினையும் அரசாங்கத்தினூடாகவே ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றுக்கு சுயாதீனமாக அத்தகைய தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு செய்யப்படுகின்ற உத்தேச சொற் பிரயோகங்களை எதிர்க்கின்றோம். பிரிவினைவாத ரீதியில் பிரிந்து செல்வதற்கெதிரான காப்பீடு வழங்கப்பட்டிருப்பது இலங்கை இராச்சியம் பிரிக்க முடியாத அலகுகளைக்கொண்டுள்ள அமைப்பு என்ற அடிப்படையிலாகும். இலங்கை இராச்சியத்தை தனி அலகொன்றாகவும் ஒற்றையாட்சியாகவும் கருதுவதாயின் பகுதிகளாக பிரிக்கப்படுவது பற்றி கவனம் செலுத்தும் தேவை எழுவதில்லை.

அதற்கு பதிலாக அரசியலமைப்பின் 6 வது திருத்தத்தின் மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள 157 அ ஆம் இலக்க இலங்கையின் ஆட்புல கட்டுக்கோப்பை மீறுதல் குற்றமாகின்ற மற்றும் தடுக்கின்ற உறுப்புரைகளை மேலும் வலுப்படுத்துமாறும் முன்மொழிகின்றோம்.

3 உள்ளூர்திகார சபைகள் (பக்கம் 5)

3.1, 3.2 சொற் பிரயோகங்கள் தொடர்பாகவும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றோம். தற்போதைய அரசியலமைப்பிலுள்ள உள்ளூர்திகார சபை தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்குள்ள நிருவாக தத்துவங்கள் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும் என்பதோடு அரசு கொள்கைகள் முழு நாட்டுக்கும் ஏதுவான விதத்தில் அரசாங்கத்தினால் மாத்திரமே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

4 மட்டங்களுக்கிடையிலான அதிகாரப் பகிர்வு (பக்கம் 6)

4.1 – 4.4 துணைப் பந்திகளில் குறிப்பிட்டுள்ளதற்கமைய ஒருங்கியை நிரல் நீக்கப்பட வேண்டுமென செய்யப்பட்டுள்ள முன்மொழிவையும் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்மொழிந்துள்ள ஒட்டுமொத்த சொற் பிரயோகங்களையும் நிராகரிக்கின்றோம்.

5. தேசிய கொள்கை, தேசிய நியமங்கள் மற்றும் சட்டக் கட்டமைப்பு (6 – 8 பக்கம்)

மேற்படி பொருள் கொண்ட எந்தவொரு விடயம் சம்பந்தமாகவும் அரசிற்கு புறம்பாக சுயாதீனமாக தற்றுணிபின் அடிப்படையில் தீர்மானம் மேற்கொள்வதற்கும் புறவாரியான அலகுகளுக்கு அல்லது மாகாண சபைகளுக்கு எவ்வித உரிமையோ அல்லது அவகாசமோ இருத்தல் கூடாது. தேசிய மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய அனைத்து தீர்மானங்களும் அரசாங்கத்தினாலும் பாராளுமன்றத்தினாலும் மாத்திரம் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

ஆகவே, 5, 5.1, 5.2, 6 வரையில் காணப்படும் அனைத்து சொற்பிரயோகங்களையும் நிராகரிக்கின்றோம்.

6. உள்ளூராட்சி – தெரிவுசெய்யப்பட்ட மாகாணப் பணிகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் (பக்கம் 6)

இந்த தலைப்பின் கீழுள்ள அனைத்து சொற்பிரயோகங்களையும் அவற்றை முன்வைத்துள்ள விதத்தினையும் நோக்குகையில் திடமற்றதும் தெளிவற்றதுமாக இருக்கின்றது. மேலும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே துணையாக்க எண்ணக்கருவின் கீழ் முன்மொழியப்பட்டுள்ளதால் அச்சொற்பிரயோகங்களையும் நிராகரிக்கின்றோம்.

7. ஆளுநர் (9 ஆம் பக்கம்)

தற்போது அரசியலமைப்பிலுள்ள 13 ஆம் திருத்தத்தின் கீழுள்ள ஆளுநரின் தத்துவங்கள் அவ்விதத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் அரசையும் நிருவாகத் துறையையும் மாகாண மட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் அவர் அதனை செயற்படுத்துதல் வேண்டும். வரைவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உத்தேச சொற்பதம் தொடர்பாக எதிர்ப்பினை வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

8. மாகாண நியதிச்சட்டங்களின் அரசியலமைப்பின்படியிலான செல்லுபடித்தன்மை மற்றும் அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம் (பக்கம் 9)

இந்த சொற்பிரயோகங்களையும் பிரேரணையையும் முழுமையாக எதிர்க்கின்றோம். தற்போதைய அரசியலமைப்பின் 4 ஆவது உறுப்புரையின் கீழுள்ள நீதிமன்ற தத்துவத்தை பயன்படுத்தும் நீதிமன்றங்களுக்கு புறம்பாக எவ்வித நீதிமன்றத்தையும் தாபித்தல் அல்லது நீதிமன்ற தத்துவத்தை பயன்படுத்தத்தக்க நிறுவனமொன்றை தாபித்தல் கூடாதென வலியுறுத்துகின்றோம்.

9. சுயாதீன மாகாண அரச சேவைகள் ஆணைக்குழுக்களை தாபித்தல் மற்றும் அரசியலமைப்பு சபை (10 – 11)

9.1 கீழ் உத்தேச பதங்களை பயன்படுத்துவதற்கும் பந்திகளுக்கும் எதிர்ப்பினை தெரிவிப்பதுடன் தற்போது தொழிற்படும் மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவும் வெற்றியளிக்கவில்லை என்பதை வலியுறுத்துகின்றோம். அவை வெறுமனே அதிக செலவுடையதும் மாகாண மட்டத்தில் நிருவாகத்தை நலிவடையச் செய்கின்றதுமான பொறிமுறையாக இருக்கின்றது.

அரசு காணிகள் (12 முதல் 17 ஆம் பக்கம் வரை)

அரசின் அனைத்து காணிகளும் அரசிற்கு சொந்தமானதாக இருத்தல் வேண்டும்.

மேற்படி பக்கங்களில் (12 – 17 பக்கம் வரை) உள்ள அரசு காணி சம்பந்தப்பட்ட சொற்பிரயோகங்களையும் சகல பிரேரணைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதென்பதால் முழுமையாக மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும்.'

மாகாண நிரலிலுள்ள விடயங்கள் பற்றிய மத்திய அரசின் சட்டவாக்கம் (பக்கம் 18)

மாகாண சபையின் விடயமொன்றை அல்லது மாகாண சபையொன்று சம்பந்தமாக ஏற்படைய எந்தவொரு சட்டத்தையும் இயற்றுவதற்கு அரசிற்கு மட்டுப்படுத்தப்படாத தத்துவம் இருத்தல் வேண்டும். உத்தேச சொற்பிரயோகத்திற்கேற்ப பாராளுமன்றம், மாகாணசபையின் விருப்பத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு உட்படுத்தப்படுவதன் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் சீருயர் தத்துவத்திற்கு

குந்தகம் ஏற்படுகின்றது. இதன் மூலம் நாட்டின் ஒற்றையாட்சி தன்மையும் விழ்ச்சியடைகின்றது. ஆகவே, உத்தேச சொற் பிரயோகம் மற்றும் பிரிவுகளை நிராகரிக்கின்றோம்.

இரண்டாம் சபை (பக்கம் 20)

இரண்டாம் சபை சம்பந்தமான உத்தேச சொற் பிரயோகத்தையும் பிரிவுகளையும் மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும்.

தேர்தல் முறை (21 – 22 பக்கங்கள்), நிறைவேற்றுத்துறையை தெரிவுசெய்தல் (23 – 25)

இவ்விடயம் சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள உத்தேச சொற்பிரயோகங்களை மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும்.

அரசியலமைப்புச் சபை (பக்கம் 26)

19 ஆம் அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சபை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் முறையினை கருத்திற்கொள்ளும்போது இவ்வாறான கட்டமைப்பொன்றின் மூலம் எதிர்ப்பார்க்கப்பட்ட வகையில் சனநாயக ரீதியாகவும் சுயாதீனமாகவும் உயர் மட்டத்திலான அரசு மற்றும் நீதிமன்ற உத்தியோகத்தர்கள் ஆணைக்குழுக்களின் தலைவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதில்லையென காணக்கூடியதாக உள்ளது. இம்முறைமை தற்போது வெறுமனே ஒரு சிலரின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கேற்ப சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்கும் ஒரு செயலாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆகவே, அரசியலமைப்புச் சபை மேலும் தற்போதைய முறையிலேயே காணப்பட வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். உத்தேச முறையும் மேலோட்டமான பார்வையிலேயே சிக்கல்மிருந்ததாக காணப்படுவதுடன் தவறாக பயன்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பும் கொண்டதாகவே முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. இதன்படி அரசியலமைப்புச் சபை பற்றிய உத்தேச சொற் பிரயோகமும் மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு (பக்கம் 27)

துணையாக்க கோட்பாட்டிற்கேற்ப பிரிவினைவாதிகளின் எதிர்பார்ப்பின்படி உருவாக்கப்பட்டுள்ள பொலிஸ் முறைமையொன்றின் வடிவமே முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. உத்தேச சொற்பிரயோகம் முழுமையற்றதும் சிக்கல்மிருந்ததுமாகும். ஆகவே, மேற்படி சொற்பதத்தையும் அனைத்து பிரிவுகளையும் நிராகரிக்கின்றோம்.

நிறைவு

2017.08.08 ஆம் திகதிய வழிப்படுத்தும் குழுவின் அறிக்கையும் அதற்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்ட வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையும் இலங்கையிலுள்ள அனைத்து மக்களினதும் கருத்துக்களையும் பிரதிநிதித்துவத்தையும் நியாயமாகவும் ஒப்பீட்டளவிலும் கருத்திற்கொண்டு ஆக்கப்பட்ட (அறிவியல் ரீதியிலான) அறிக்கையாக அமையாததுடன் அவை வெறுமனே ஒற்றை ஆட்சி அரசினை இல்லாதொழிக்கும் திட்டமொன்றிற்கேற்ப தயாரிக்கப்பட்ட பக்கச்சார்பான அறிக்கையாக மாத்திரமே இருக்கின்றதென்பதையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

அதி சங்கைக்குரிய மகா நாயக்க தேரர்கள் ஒற்றை ஆட்சி, பௌத்த சாசனம், மற்றும் நாட்டின் இருப்பு ஆகியவை இடர்நிலைக்கு உள்ளாகும் அரசியலமைப்பொன்றை தயாரிக்க வேண்டாமென அண்மையில் வெளியிட்ட கூற்றிற்கு நாங்களும் இணக்கம் தெரிவிக்கின்றோம் என்பதை மேலும் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

ஒற்றை ஆட்சியை பாதுகாத்து சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய அனைத்து இனங்களுக்கும் சமாதானமும் சுபீட்சமும் நிறைந்த இலங்கை தேசத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும் என நாங்கள் திடமாக நம்புகின்றோம்.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் பேணிவரப்பட்ட இலங்கையின் ஒற்றை ஆட்சி மற்றும் இருப்பு ஆகியவற்றை இல்லாதொழிக்கும் அரசியலமைப்பினை உருவாக்குவதற்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த வரைவிற்கு ஒருங்கிணைந்த எதிர்கட்சியினால் இணக்கம் தெரிவிக்க இயலாதுள்ளதுடன் அதனை நிராகரிக்கின்றோம் என அறியத்தருகின்றோம்.

1. ஒப்பம் ; தினேஷ் குணவர்தன பா.உ.

2. ஒப்பம்; பிரசன்ன ரணதுங்க பா.உ.

(வழிப்படுத்தும் குழு அங்கத்தவர்கள்)

2017 ஆகஸ்ட் 31 ஆம் திகதி

அட்டவணை 1

அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு 2016 ஒக்டோபர் மாதம் 07 ஆம் திகதி ஒருங்கிணைந்த எதிர்கட்சியினால் முன்வைக்கப்பட்ட மாற்றமடையக்கூடாத அரசியலமைப்புக் கோட்பாடுகள்.

1. ஒற்றை ஆட்சி

இறைமை மக்கள் வசம் இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் அது பாராதினப்படுத்த இயலாதிருத்தல் (1978 அரசியமைப்பின் 2 மற்றும் 3 ஆம் உறுப்புரைக்கு அமைவாக)

2. குடியரசின் ஆள்புலம் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் 5 ஆம் உறுப்புரைக்கு அமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.
3. தேசியக் கொடி மற்றும் தேசிய கீதம் அரசியலமைப்பின் 6 மற்றும் 7 ஆம் உறுப்புரைக்கமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.
4. 1978 அரசியலமைப்பின் II ஆம் அத்தியாயத்தில் பௌத்த மதம் சம்பந்தமான உறுப்புரை எவ்வித மாற்றத்திற்கும் உள்ளாகுதல் கூடாது
5. சனாதிபதி முறை (தற்போதுள்ள) மாற்றப்படுதல் வேண்டும்
6. மாகாணங்கள் ஒன்றிணைக்கப்படுதல் கூடாது. மாகாணங்களுக்கு ஒன்றிணைவதற்கான வாய்ப்பு இருத்தலும் கூடாது.
7. பிரதமர் பாராளுமன்றத்தினால் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
8. எதிர்கட்சி தலைவர் பாராளுமன்றத்தின் எதிர்கட்சி உறுப்பினர்களினால் தெரிவுசெய்யப்படுதல் வேண்டும்.
9. மாகாண சபை முறைமை ஒற்றை ஆட்சிக்கும் அதன் பாதுகாப்புக்கும் அச்சுறுத்தலாக அமைதல் கூடாது. மாகாண சபை தங்களது அதிகாரங்களை மத்திய நிறைவேற்று மற்றும் சட்டவாக்க தத்துவங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவாறு பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.
10. உள்ளூர்திகார சபைகள் கொண்டுள்ள தத்துவங்கள் பற்றிய பட்டியலில் உள்ள தத்துவங்கள் அதிகரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
11. உள்நாட்டு தொழில்முயற்சியாளர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல் வேண்டும்
12. இலங்கையின் காணிகளை வெளிநாட்டவருக்கு வழங்குதல் கூடாது
13. அரசின் நலனோம்புகை நடவடிக்கைகளை குறைவின்றி பேணிவருதல் வேண்டும்.
14. தேர்தல் முறைமை அதிகமான தொகுதி வாரியான உறுப்பினர்களையும் குறைந்த விகிதாசார உறுப்பினர்களையும் கொண்ட கலப்பு முறையாக அமைதல் வேண்டும்.

ஒருங்கிணைந்த எதிர்கட்சியின் சார்பில்

1. கௌரவ தினேஷ் குணவர்தன பா.உ.
 2. கௌரவ பிரசன்ன ரணதுங்க பா.உ.
- (குழு உறுப்பினர்கள்)

1 ஊ

[மொழிபெயர்ப்பு]

தவிசாளர் மற்றும் கௌரவ உறுப்பினர்கள்,
வழிப்படுத்தும் குழு,
அரசியலமைப்புச் சபை செயலகம் -,
இலங்கை பாராளுமன்றம்,
ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர கோட்டே,
இலங்கை .

தவிசாளர் அவர்களுக்கு,

அரசியலமைப்பு சபையின் வழிப்படுத்தும் குழுவின் இற்றைப்படுத்தப்பட்ட இடைக்கால வரைவு அறிக்கை மீதான அவதானம்

2017.07.20 ஆம் திகதி பிரசுரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் இடைக்கால வரைவு மீதான தன்னுடையதும் தன்னுடைய கட்சியினதும் முதன்மை அவதானத்தினை இத்தால் சமர்ப்பிக்கிறேன். இதற்கு முன்னர், அதே முக்கிய விடயம் தொடர்பாக ACMC, EPDP, SLMC மற்றும் TPA ஆகிய கட்சிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பொதுவானதொரு நிலையை உருவாக்கிய கூட்டு முன்மொழிவை வலியுறுத்துவதுடன், தனிப்பட்ட அவதானிப்புகளுடன் முன்னர் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கூட்டுமுன்மொழிவை நான் இங்கே இணைக்கின்றேன்.

(ஒப்பம்)

றிஸாத் பதியுதீன் பா.உ.

கைத்தொழில் மற்றும் வணிக அமைச்சர்

வழிநடத்தும் குழுவின் கௌரவ உறுப்பினர்

தலைவர் -ACMC

2017.07.20ஆம் திகதி குறிப்பிட்ட அரசியலமைப்பு இடைக்கால வரைவு மீதான அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸின் (ACMC) அவதானிப்பு

எமது கட்சி, உயர்ந்தபட்ச அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்படவேண்டுமென்ற உடன்படிக்கைக் குறிப்பு தவிர்ந்த உறுப்புரை “1” மற்றும் “2” ஆகிய ஏற்பாடுகளுக்கு கொள்கையளவில் சம்மதிப்பதுடன் அனைத்துப் பிரஜைகளும் அவர்கள் இலங்கையர்களென உணரக்கூடியதாக ஆக்கக்கூடிய ஐக்கிய அரசு என்பதே ACMC இன் உண்மையான உணர்வுடன் கூடிய நிலைப்பாடாகும்.

உறுப்புரைகள் 3,4,5,6,7,8மற்றும் 9இற்கு ACMC கொள்கையளவில் உடன்படக்கூடியதாகவுள்ளது.

அதிகாரப் பகிர்வு கொள்கை மீதான ACMC இன் நிலைப்பாடு

உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கு அதிகளவான ஆற்றலும் அதிகாரமும் பகிரப்படவேண்டுமெனவும் ஆனால், மாகாணங்களுக்கான அதிகாரப் பகிர்வானது மத்திய அரசின் ஒருமைப்பாட்டுடன் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமெனவும் ACMC பரிந்துரைக்கிறது. அத்துடன், இரண்டு அல்லது அதிகமான மாகாண சபைகளை ஒரு மாகாண சபையாக இணைப்பதற்கான எந்தவோர் அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளுக்கும் ACMC எதிராகவுள்ளது. அத்துடன், அரசியலமைப்பு வடக்கு மற்றும் கிழக்கை தனியொரு மாகாண சபையாக அங்கீகரித்தலாகாது.

மாகாண ஆளுநர்

மாகாண அமைச்சர்களின் சபையின் ஆலோசனையின் பிரகாரம் செயற்பட்டு, சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படுவதுடன் பாராளுமன்றம் மற்றும் மாகாண சபை ஆகிய இரண்டிற்கும் விடைகூறத்தக்கவராகவும் பொறுப்புடையவராகவும் இருப்பார் .

ACMC அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தை வரவேற்பதுடன் தென் ஆபிரிக்காவிலுள்ள அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்தை ஒத்ததானதொரு மாதிரியையும் வரவேற்கிறது .

அரசு காணி

தேசியப் பட்டியலில் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சகல அரசு காணிகளும் இருத்தல் வேண்டும். மாகாணப் பட்டியல் விடயப் பரப்புகளுக்காக பயன்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து விடுவிக்கும் படி மாகாண சபைகள் கோருவதற்கான பொறிமுறையொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த நபர்கள் உள்ளடங்கலாக மாகாணத்திலுள் சிறுபான்மையினது செயற்பாட்டிற்கு, காணிகளின் நியாயமான, சமத்துவமான பயன்பாடு மற்றும் விடுவித்தல், மத்திய அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வை மூலம் உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும் .

உதாரணம்

முல்லைத்தீவுக்கு உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நபர்கள் திரும்பி வருகின்றபொழுது, அவர்களுக்கு மாற்றீட்டுக் காணிகள் அரசினால் வழங்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அத்தகைய திரும்பி வருகின்றவர்களது சமயம் மற்றும் மொழி ஆகியவற்றின் காரணமாக வட மாகாண சபையினால் தற்போது நிர்வாக ரீதியான தடைகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன .

காணியை கையகப்படுத்தல், தேவைக் கோரிக்கை ஆகியவை தேசியப் பட்டியலில் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருத்தல் வேண்டும். மாகாண சபை பட்டியலுக்கான ஒரு விடயமாக இவை இருத்தல் கூடாது.

மாகாணப் பட்டியல் விடயங்கள் தொடர்பான மத்திய சட்டவாக்கம்

மாகாணச் சட்டவாக்கம் துணைச் சட்டவாக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் கொண்டுள்ளது. அவசியமானவிடத்து, நாடு முழுவதும் ஒத்ததன்மையுடையதாக சட்டங்கள் இருக்கவேண்டுமென கருதும் பட்சத்தில் மாகாண சபை வியடங்கள் தொடர்பில் இரண்டாவது சபையின் ஒப்புதலுடனோ அல்லது அதன் ஒப்புதல் இன்றியோ தேவையான பொரும்பான்மையுடன் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கான அதிகாரம் பாராளுமன்றத்துக்கு இருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சபை

பாராளுமன்றத்தில் வேறுவிதமாக தம்மை பிரதிநிதித்துவம் செய்ய முடியாத பட்சத்தில் இரண்டாவது சபையானது அத்தகைய பல்வேறு சமூகங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இரண்டாவது சபைக்கான மாகாணப் பிரதிநிதிகள் தற்போது மாகாண சபை உறுப்பினர்களாக பதவி வகிப்பவர்களிடையே இருந்து தெரிவு செய்யப்படக்கூடாது. ஆனால், சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்தில் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மாகாணத்திலிருந்து வந்த பொது அல்லது தொழில் வாழ்க்கையில் சிறப்புத் தேர்ச்சியுடைய சிறந்த, நேர்மையான நபர்களை கொண்டிருத்தல் வேண்டும் .

தேர்தல் முறை

கலப்பு உறுப்பினர் விகிதாசார முறையானது சிறுபான்மையினரதும் சிறிய கட்சிகளதும் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறைமதிப்பீடு செய்யலாம் என்ற கருத்தை அகில

இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் கொண்டுள்ளது. அத்தோடு தற்போதைய விகிதாசார பிரதிநித்துவ முறை தொடர்ந்தும் இருக்கவேண்டுமென உறுதியாகக் கருதுகிறது. அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸானது அடிப்படையில் தேர்தல் முறை மாற்றத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை. அதேவேளை ஈழமக்கள் சனநாயகக் கட்சி, ஸ்ரீ லங்கா மக்கள் காங்கிரஸ், சனநாயக மக்கள் முன்னணி ஆகியவற்றுடன் அகில இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இணைந்து மாற்றீடாக வழிப்படுத்தும் குழுவிற்கு சமர்ப்பித்த கூட்டுப் பிரேரணையில், தேர்தல் வலய முறையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தமது கருத்தொருண்மைகளை தெரிவித்திருந்தனர்.

- உங்கள் தகவலுக்காக கூட்டுப் பிரேரணையும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி

சனாதிபதித் தேர்தல் மூலம் தற்போது மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுகின்ற நிறைவேற்று அதிகார சனாதிபதி முறை தற்போதைய வடிவத்திலேயே மாற்றங்கள் இன்றி இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் கொண்டுள்ளது. தற்போதைய ஏற்பாடுகளின் படியே பிரதம அமைச்சர் தெரிவும் இருக்கவேண்டும். 2000 அரசியலமைப்பு சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பிரதி சனாதிபதி ஏற்பாடுகளை அகில இலங்கை முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வரவேற்கிறது.

அரசியலமைப்பு சபையானது 19ஆவது திருத்த வடிவத்தில் இருத்தல் வேண்டும்.

ஒப்பம்

றிஸாத் பதியுதீன் பா.உ.

கைத்தொழில் மற்றும் வாணிப அலுவல்கள் அமைச்சர்

வழிப்படுத்தும் குழுவின் கௌரவ உறுப்பினர்

அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்

பிற்சேர்க்கை:

ஏசிஎம்சி, ஈபிடிபி, எஸ்எல்எம்சி மற்றும் டிபிஎ ஆகியவை

சமர்ப்பித்த கூட்டு முன்மொழிவு

வழிகாட்டல் குழுவுக்கான முன்மொழிவுகள்

(கோட்பாடுகள் மாத்திரம்)

அ	அரசின் கோட்பாடுகள்.
01	அரசின் கோட்பாடுகள் பிரயோகிக்கத்தக்கதாக உள்ளபோதிலும் சாத்தியமான போதிலும் அரசியலமைப்பில் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்
02	இலங்கை சமூகத்தின் பல் - இன, பல் - மொழி, பல்- சமய, பல்கலாசாரப் பண்புகளை அங்கீகரிக்கின்ற அதேவேளை இலங்கையர் எனும் தனித்துவத்தைப் போற்றிப் பாதுகாத்தல்.
03	சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர் (இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள்) ஆகிய நான்கு பிரதான இன சமுதாயங்களையும் வேறு பல மொழி சார்ந்த மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த சிறுபான்மையினரையும் இலங்கை கொண்டுள்ளது.
04	எந்தவொரு மாகாண சபையோ அல்லது ஏதாவது அரசியல் கட்சியோ அல்லது ஏதாவது அமைப்போ இலங்கையிலோ இலங்கைக்கு வெளியிலோ நேரடியான அல்லது மறைமுகமான வழிகள் மூலம் இலங்கையின் எப்பகுதியினையும் வேறாக்குவதற்கு அல்லது பிரிப்பதற்கு முயற்சிக்கவோ அல்லது ஆதரித்து வாதாடவோ கூடாது.
05	எந்தவொரு மாகாண சபையோ அல்லது ஏதாவது அரசியல் கட்சியோ அல்லது ஏதாவது அமைப்போ இலங்கையிலோ அல்லது இலங்கைக்கு வெளியிலோ நேரடியான அல்லது மறைமுகமான வழிகள் மூலம் இலங்கையில் ஏதாவது அரசியல் அல்லது ஏனைய இலக்குகளை அடைவதற்கு ஆயுதச் செயற்பாட்டினை நோக்கிய முன்னெடுப்பினை முயற்சிக்கவோ அல்லது ஆதரித்து வாதாடவோ கூடாது.
06	அதிகாரம் மாகாணங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படல் வேண்டும்.

ஆ	பிராந்திய ஒருமைப்பாடு
01	இலங்கை “யுனைடெட் ரிபப்ளிக் ஒப் சிறிலங்கா” என அறியப்படும் “சிறிலங்கா எக்சத் ஜனரஜய” எனச் சிங்கள மொழியிலும் “ஐக்கிய இலங்கைக் குடியரசு” என தமிழ் மொழியிலும் அது அறியப்படும்.
02	பிராந்திய அட்டவணை 1இற்கு அமைய இலங்கை ஒன்பது மாகாணங்களைக் கொண்டிருக்கும்.
03	பிராந்திய அட்டவணை -2 இற்கு அமைய இலங்கை 25 நிர்வாக மாவட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும்.
	மாவட்டங்களின் உப பிரிவுகளும் உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களின் தொடர்ந்து வரும் பிராந்தியங்களும் சம்பந்தப்பட்ட பிராந்தியம் அமைந்துள்ள மாகாண சபை நிர்வாகத்துடன் ஒத்திசைந்து சனாதிபதியினால் பிரகடனப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

இ	சனாதிபதிப் பதவி
01	சனாதிபதியே அரசினதும் அரசாங்கத்தினதும் தலைவராக இருத்தல் வேண்டும்.
02	சனாதிபதித் தேர்தலில் மக்களால் நேரடியாக சனாதிபதி தேர்வு செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
03	சனாதிபதி பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக்கூற வேண்டியவராக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன் சனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தின் மூலம் முன்மொழிவுகளுக்கு அமைவாகக் காணப்படுதலும் வேண்டும்.
04	சனாதிபதியின் பதவிக்காலம் 05 வருடங்களாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதுடன், சனாதிபதித் தேர்தலுக்கான குறிக்கப்பட்ட திகதி இருத்தல் வேண்டும்.
05	பாதுகாப்புத் துறை தவிர்ந்த வேறு எந்த அமைச்சரவைப் பதவிகளையும் சனாதிபதி வகித்தலாகாது.
06	மூன்று (3) உப - சனாதிபதிகள் இருத்தல் வேண்டும்.
07	மூன்று உப சனாதிபதிகளும் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், முஸ்லிம்கள் மற்றும் மலையகத் தமிழர் ஆகிய சமுதாயங்களைச் சார்ந்தவராக இருப்பர். இவ்வாறான ஒவ்வொரு சமுதாயமும் சனாதிபதி உறுப்பினராக இருக்கும் சமுதாயத்தினைச் சாராததாக இருக்கும்.

ஈ	பாராளுமன்றம்
01	பாராளுமன்றம் இரு சபைகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
02	பாராளுமன்றத்தின் முதலாவது சபை 245 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் தேர்தல் ஆணைக்குழுவினால் நடத்தப்படும் நேரடித் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவர். (தேர்தல் முறைமை கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளது)
03	பாராளுமன்றத்தின் முதலாவது சபையினால் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்களை மீளாய்வு செய்வதற்கு பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது சபை நிறுவப்படுதல் வேண்டும்.
04	இரண்டாவது சபையின் உறுப்பினர்மை *இனத்துவ அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும். இதன்படி, 18 சிங்களவர்களும், 06 இலங்கைத் தமிழர்களும், 06 முஸ்லிம்களும், 06 மலையகத் தமிழர்களும் என மொத்தமாக 36 உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும்..
05	உப - சனாதிபதி பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாம் சபையின் தலைவராக இருப்பார். உப சனாதிபதி தலைவர் பதவியினை சுழற்சி முறையில் ஒரு வருடத்திற்கு வகித்தல் வேண்டும்.

உ	மொழி
01	மொழி எனும் விடயம் தொடர்பாக 13ஆவது மற்றும் 16ஆவது திருத்தங்களினால் திருத்தப்பட்ட சகல அரசியலமைப்பு வாசகங்களும் தொடர்ந்தும் இருத்தல் வேண்டும்.
02	உறுப்புரை 18(1) இன் தற்போதைய வடிவம் "சிங்களமும் தமிழும் இலங்கையின் அரச கரும மொழிகளாக இருக்கும்" எனத் திருத்தப்படுதல் வேண்டும்.
03	பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளின் சனத்தொகையின் எட்டில் ஒன்றினை சிங்கள அல்லது தமிழ் மொழிச் சிறுபான்மை மக்கள் தொகை மிகைக்கும்போது, அரச கரும மொழிகள் திணைக்களத்தின் பரிந்துரைகளைக் கருத்திற்கொண்டு அவற்றினை இரு மொழிப் பிரிவுகளாக வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் சனாதிபதி பிரகடனப்படுத்தல் வேண்டும்.
04	இவ்வாறான சகல இருமொழிப் பிரிவுகளிலும் இலங்கைச் சமூகத்தின் பன்மொழி, பல்லின, பல் சமய பல்கலாசாரப் பண்புகளை அங்கீகரித்து சகல அரச மற்றும் கடியியல்

நோக்கங்கக்காக இரண்டு அரச கரும மொழிகளும் இணைப்பு மொழியும் கட்டாயமாகப் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.

ஊ	மதம்
01	“இலங்கைக் குடியரசில் பௌத்த கோட்பாட்டுக்கு முதன்மைத் தானம் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதோடு, அதற்கிணங்க 10ஆம், 14(1)(உ)ஆம் உறுப்புரைகளால் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை எல்லா மதங்களுக்கும் காப்புறுதி செய்யும் அதேவேளையில் பௌத்த சாசனத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணிவளர்த்தலும் அரசின் கடமையாக இருத்தலும் வேண்டும்” என்பதாக மத விடயத்துடன் தொடர்பான வாசகம் வாசிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

எ	தேசிய கீதம்
01	ஏற்புடைய அட்டவணைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்களுக்கும் இசையமைப்புக்கும் ஏற்ப “இலங்கைக் குடியரசின் தேசிய கீதம் சிங்கள மொழியில் “ஸ்ரீ லங்கா மாதா” எனவும் தமிழ் மொழியில் “ஸ்ரீ லங்கா தாயே” எனவும் இருத்தல் வேண்டும் எனத் தேசிய கீத விடயத்துடன் தொடர்பான வாசகம் வாசிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

ஏ	துணைக் கோட்பாடு
01	பிரதேச செயலகங்களின் எல்லைகள் முடிந்தளவு, விடயத்துக்கேற்ப இன, மத அல்லது அத்தகைய ஏனைய அதைப்போன்ற அக்கறையோ அல்லது ஒரு அல்லது பல விடயத்திலோ “பெரும்பான்மையான பிரதேசங்களிடமிருந்து” வித்தியாசப்படும் மற்றும் அந்த மாவட்டத்தில் மற்றும்/ அல்லது மாகாணத்தில் சிறுபான்மையாக இருக்கும் அக்கறையைக் கொண்டுள்ள சமூகங்களுக்காக நிர்ணயிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
02	பிரதேச செயலகமொன்றின் சனத்தொகை 25,000ஐ விஞ்சக் கூடாது என்பதுடன் நகர்ப்புறமல்லாத பிரதேசங்களில் பிரதேச செயலகங்களைத் தாபிப்பதற்கான ஒரு மூலப்பிரமாணமாக ஆள்புலத்தின் பரப்பெல்லை கவனத்தில் கொள்ளப்படுதலும் வேண்டும்.
03	நகர்ப்புறமல்லாத பிரதேசங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்கும் ஒரு பிரதேச சபை தாபிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
04	நகர சபைகள் மற்றும் மாநகர சபைகள் ஆகியவற்றுக்கான ஆகக்குறைந்த மற்றும் ஆகக்கூடிய சனத்தொகை எண்ணிக்கைகளும் நகரமயமாக்கலின் அடிப்படைக் கூறுகளும் தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
05	அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உள்ளூரதிகார சபைகளான மாநகர சபைகள், நகர சபைகள் மற்றும் பிரதேச சபைகள் ஆகியன உச்ச அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும்.
06	அத்தகைய அதிகாரங்கள் தெளிவாகப் பட்டியலிடப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் “உள்ளூராட்சிப் பட்டியல்” என்றும் குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும்.
07	அனைத்து உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் நிறைவேற்றுக் குழு முறைமையூடாக ஆளப்படுதல் வேண்டும். (ஆட்சியில் அல்லது எதிர்க்கட்சியில் உள்ள தரப்பினர்கள் இல்லாத குழு முறைமையாக இருத்தல் வேண்டும். குழுக்களில் அமர்ந்து ஏற்புடைய மன்றங்களால் வழங்கப்படும் வித்தியாசமான சேவைகளைப் பற்றி முடிவெடுக்கும் அனைத்துக் கட்சிகளினதும் மன்ற உறுப்பினர்களைக் குறித்த குழு முறைமை உள்ளடக்குகின்றது.)

ஒ	அதிகாரப் பகிர்வு
01	தேசிய மற்றும் மாகாணத்துக்கிடையிலான ஒருங்கியை நிரல்களிலுள்ள அதிகாரம் நீக்கப்படல் வேண்டும்.
02	தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்ற உருவகங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் தனியானதும் தெளிவானதுமான மூன்று நிரல்கள் இருத்தல் வேண்டும்.
03	13ஆம் திருத்தத்தின் கீழ் மாகாண சபைகளுக்குப் பகிரப்பட்ட அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்ட அதிகாரங்களாகவே தொடர்ந்தும் இருக்க வேண்டுமென்பதுடன் மாகாண சபை நிரலின் அதிகாரங்களில் இருந்து அதிகாரமெதனையும் தள்ளிவைப்பதற்கு அரசியலமைப்பு ரீதியில் எந்த முயற்சியும் இருத்தல் கூடாது.
04	மாகாண சபைகளின் அமைச்சரவை ஆறு (6) உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.
05	அனைத்து மாகாண சபைகளினதும் ஆறு உறுப்பினர் அமைச்சரவைகளில் ஒவ்வொரு அக்கறையுள்ள சமூகத்துக்கும், அத்தகைய சமூகங்களில் இருந்து உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், குறைந்தது ஓர் ஒதுக்கம்.
06	“சிதறியுள்ள சிறுபான்மைக்கான சமூகப் பேரவை” பற்றிய அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் குழுவின் முன்மொழிவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளல்.

ஒ	தேர்தல் மறுசீரமைப்பு
01	ஆரம்பவுரை: தற்போதைய முறைமையின் ஏதேனும் பாரிய மாற்றம் ஏதேனும் சமூக குழப்பங்களுக்கு வழி வகுத்தலாகாது. அவணைக்கும் உணர்வுடன் இன, சமூக மற்றும் அரசியல் சிறுபான்மையினர் மீது நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டும்.
02	முன்மொழிவானது 14ஆம் திருத்தத்தில் உருவாக்கிய கருத்துக்கு ஒத்ததாக “வலய தேர்தல் முறைமை” என்று அறியப்பட வேண்டும்.
03	தேர்தல் விகிதாசார அடிப்படையில் அமைய வேண்டும்.
04	பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 245 ஆக இருத்தல் வேண்டும். 215 உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டும். தேசிய பட்டியலின் நோக்கத்துக்காக 30 ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும்.
05	முழு நாடும் 40 – 50 வரையிலான தேர்தல் வலயங்களாகப் பிரிக்கப்படுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு வலயத்துக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முடியுமான உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் ஒதுக்கீடு சனத்தொகை அடிப்படையில் ஆரம்பமாதல் வேண்டும் என்பதுடன் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர் சனத்தொகைக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு வருடமும் தேர்தல் ஆணைக்குழுவால் இற்றைப்படுத்தப்படுதலும் வேண்டும்.
06	ஒரு தேர்தல் வலயத்துக்கு 400,000 தொடக்கம் 500,000 வரையிலான சனத்தொகையை உள்ளடக்கித் தற்போதைய மாகாணங்களிலுள்ள ஆள்புலங்கள் தேர்தல் வலயங்களாக எல்லை நிர்ணயிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
07	தேர்தல் வலயங்களில் எல்லை நிர்ணயம் மாகாணங்களின் எல்லைகளை மீறுதல் கூடாது என்பதுடன் அது மாகாணமொன்றினுள்ளோ தற்போதைய தேர்தல் மற்றும் நிர்வாக மாவட்டங்களின் எல்லைகளைப் புறக்கணிக்கலாம்.
08	மாகாணங்களைத் தேர்தல் வலயங்களாகப் பிரிக்கும் நோக்கத்துக்காக சனாதிபதி, அரசியலில் முனைப்பான ஈடுபாடில்லாதவர்கள் என்று அவர் திருப்தியடையும், தன்னால் நியமிக்கப்பட்ட ஏழு (7) ஆட்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஓர் எல்லை

	நிர்ணய ஆணைக்குழுவைத் தாபித்தல் வேண்டும் என்பதோடு அத்தகைய ஓர் ஆள் (1) தேர்தல் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளராதலும் வேண்டும். அத்தகைய இரண்டு (2) உறுப்பினர்களை எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவின் கூட்டுத் தவிசாளர்களாக சனாதிபதி நியமிக்க வேண்டும் என்பதோடு அத்தகைய ஓர் ஆள் (1) தேர்தல் ஆணைக்குழுவின் தவிசாளராகவும் இருத்தல் வேண்டும். (அ) இலங்கைத் தமிழர்கள் (ஆ) முஸ்லிம்கள் (இ) மலையகத் தமிழர்கள் (IOT) (ஈ) வடக்கிலும் கிழக்கிலும் வாழும் சிங்கள சமூகம் ஆகிய சிறுபான்மைச் சமூகத்தின் அபிலாசைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இன்னும் நான்கு (4) மேலதிக உறுப்பினர்களை சனாதிபதி நியமிக்கவும் வேண்டும்.
09	மாகாணமொன்றை வலயங்களாகப் பிரிக்கும்போது எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு வாக்கெடுப்புப் பிரிவுகள், தற்போதைய வாக்காளர் தொகுதிகள் ஆகியவற்றைச் சாத்தியப்படுமிடத்து கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
10	இன, மதம் சார்ந்த அல்லது கரிசனை போன்ற ஏனையவை எதுவாயினும் விசேட கரிசனையுடைய சனசமூகமொன்றினால் (CSI) இனங்காணப்பட்ட போதியளவு ஆட்செறிவு ஏதேனும் மாகாணம் மற்றும்/ அல்லது நிருவாக மாவட்டத்தில் உள்ளது என எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவிற்குத் தோன்றுமிடத்து அந்த மாகாணத்தில் உள்ள “பெரும்பான்மை வாக்காளர்கள்” மற்றும் சிறுபான்மை மக்களாயிருத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விடயங்களில் வேறுபடினும், அத்தகைய கரிசனையின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு அந்த மாகாணத்தை வலயங்களாகப் பிரிக்கலாம். அதன்மூலம் சிறுபான்மை மக்களின் அக்கறைகளைத் தெளிவுபடுத்த முடியும்.
11	எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுத் தலைவர் ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களை சனாதிபதிக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும். சனாதிபதி எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்களின் பிரகாரம் வலயங்களின் பெயர்களையும் எல்லைகளையும் பிரகடனமொன்றினால் வெளியிடுதல் வேண்டும். பிரகடனத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்ட வலயங்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் நடைமுறைக்கு வருதல் வேண்டுமென்பதுடன் அரசியலமைப்பு மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தேர்வு தொடர்பாகத் தற்காலிகமாக நடைமுறையில் உள்ள ஏதேனும் சட்டத் தேவைகளுக்கான தேர்தல் வலயங்களாயிருத்தல் வேண்டும்.
12	இன, மதம் சார்ந்த அல்லது கரிசனை போன்ற ஏனையவை எதுவாயினும் விசேட கரிசனையுடைய சனசமூகமொன்றினால் (CSI) இனங்காணப்பட்ட போதியளவு ஆட்செறிவு ஏதேனும் மாகாணம் மற்றும்/ அல்லது நிருவாக மாவட்டத்தில் உள்ளது என எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவிற்குத் தோற்றமளிக்குமிடத்து, அந்த மாகாணத்தில் உள்ள “பெரும்பான்மை வாக்காளர்கள்” மற்றும் சிறுபான்மை மக்களாயிருத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட விடயங்களில் வேறுபாடு காணப்படினும், அத்தகைய கரிசனையின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு அந்த மாகாணத்தை வலயங்களாகப் பிரிக்கலாம். அதன்மூலம் சிறுபான்மை மக்களின் அக்கறைகளைத் தெளிவுபடுத்த முடியும்.
13	அதே முறைமையின் கோட்பாடுகள் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைத் தேர்தல்களுக்கும் பிரயோகிக்கப்படக் கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும்.
14	அதே தேர்தல் வலயங்கள் மாகாண சபைகளுக்கும் பிரயோகிக்கக் கூடியதாயிருக்கும் அதேவேளையில் சம்பந்தப்பட்ட வலயத்தின் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்களின் பிரகாரம் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை தேர்தல் ஆணையாளரினால் (EC) வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

15	<p>உள்ளூராட்சி சபைகளின் தற்போதைய ஆள்புலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட சபையின் தேர்தல் வலயங்களாகப் பிரிக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் சம்பந்தப்பட்ட வலயத்தின் பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்காளர்களின் பிரகாரம் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய உறுப்பினர்கள் தேர்தல் ஆணையாளரால் வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.</p> <p>(அ-து:கொழும்பு மாநகர சபையின் தேர்தல் வலயங்கள் தற்போதைய ஐந்து வாக்கெடுப்புப் பிரிவுகளான தேர்தல் தொகுதிகளாயிருத்தல் வேண்டும்)</p>
16	<p>பாராளுமன்றத் தேர்தல் செயன்முறையில் தொடக்கநிலையின் (வெட்டுப்புள்ளியின்) 5 சதவீதம் 2 சதவீதமாகக் குறைக்கப்படுதல் வேண்டுமென்பதுடன் மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சித் தேர்தல் செயன்முறைக்கான தொடக்கநிலை (வெட்டுப்புள்ளி) இருத்தல் கூடாது.</p>
17	<p>பதிவு செய்யப்பட்ட அரசியற்கட்சிகள் இரு தரப்பு அல்லது பல் தரப்புத் தேர்தல் உடன்படிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். அத்தகைய உடன்படிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் அதன்பின் வேட்பு மனுத்தாக்கல் வேளையின்போது தேர்தல் ஆணையாளரினால் அதிகாரமளிக்கப்படல் வேண்டும்.</p>
18	<p>சம்பந்தப்பட்ட கட்சிகள் கூட்டமைப்பு ஒன்றாகப் பணியாற்றுவதற்குத் தமது எதிர்பார்ப்புக்களை வெளிப்படுத்தி, வெவ்வேறான சின்னங்கள்/ கட்சிகள் ஆகியவற்றின் கீழ் பெறப்பட்ட வாக்குகள் தேசிய விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ (PR) கணிப்பீடுகளுக்கென ஒன்றாகச் சேர்க்கப்படுதல் வேண்டும். அத்தகைய வெளிப்படுத்துகைகள் மற்றும் இருபக்க அல்லது பல்பக்க உடன்படிக்கைகள் ஆகியன வேட்புமனுத்தாக்கல் செய்யும் வேளையில் தேர்தல் ஆணையாளருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்.</p>
19	<p>நவீன தன்னியக்க வாக்காளர் பதிவுசெய்தல் பொறிமுறை ஒன்றிற்கு மேம்படுத்தப்பட்ட வாக்காளர் பதிவு செய்தல் செயன்முறையின் திருத்தங்களையும் தேர்தல் மறுசீரமைப்புச் செயன்முறை கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பதுடன் வாக்காளர் எவரேனும் தமது தேர்வுத் தகுதியைப் பெற்றுக்கொண்டவுடன் வருடத்தின் எவ்வேளையிலும் தன்னைப் பதிவு செய்து கொள்வதற்கும் வசதியளிக்கிறது.</p>
20	<p>தற்போதைய முறைமை மற்றும் உத்தேச முறைமை ஆகியவற்றுக்கிடையிலான ஒப்பீடுகள்</p> <p>(1அ) தற்போதைய குறைபாடு: விருப்பவாக்கு முறை கட்சிகளுக்குள்ளேயும் கட்சிகளுக்கிடையிலும் வன்முறை மற்றும் குழப்பங்கள் ஏற்பட இடமளிக்கிறது.</p> <p>(1ஆ) சாத்தியமான பரிகாரம்: தற்போதைய பெரிய மாவட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில், குடிப்பரம்பல் மற்றும் புவியியல் ரீதியில் சிறிதாக உள்ள வலயம், கட்சிகளுக்குள்ளேயும் கட்சிகளுக்கிடையிலும் வன்முறை மற்றும் குழப்பங்களுக்கான (அமைதியின்மை) சாத்தியக்கூற்றைக் குறைக்கிறது.</p> <p>(2அ) தற்போதைய குறைபாடு: குடிப்பரம்பல் மற்றும் புவியியல் ரீதியில் பெரிதாக உள்ள மாவட்டம் பாரியளவிலான செலவின நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிறது.</p> <p>(2ஆ) சாத்தியமாகும் பரிகாரம்: தற்போதைய பெரிய மாவட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில், குடிப்பரம்பல் மற்றும் புவியியல் ரீதியில் சிறிதாகவுள்ள வலயம், செலவின மட்டத்தைக் குறைக்கிறது.</p>

	<p>(3அ) தற்போதைய குறைபாடு: வாக்காளர் தொகுதி தொடர்பான தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் வகைப்பொறுப்புக்கூறுதல் இன்மையானது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினரை வாக்காளர்களிடமிருந்து விலகியிருக்கச் செய்கிறது.</p> <p>(3ஆ) சாத்தியமான பரிகாரம்: தற்போதைய பெரிய மாவட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில், குடிப்பரம்பல் மற்றும் புவியியல் ரீதியில் சிறிதாகவுள்ள வலயம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை வாக்காளர்களுடனும் வகைப்பொறுப்புக்கூறும் நிலைமையுடனும் அண்மிக்கச் செய்கிறது.</p> <p>(4அ) சாத்தியமாகும் அனுகூலம்: இந்தச் செயன்முறைக்கு அவசியப்படுத்தப்பட்ட குறுகிய காலவேளை ஏனைய முன்மொழிவுகளை விட இந்த முன்மொழிவுக்கு அனுகூலமாகவுள்ளது.</p>
ஒ	* அடிக்குறிப்புகள்
01	<p><u>ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (SLMC)</u></p> <p>*தேர்தல் மறுசீரமைப்பு: வழிப்படுத்தும் குழுவிற்கு ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள தேர்தல் மறுசீரமைப்பு முன்மொழிவுகளை ஆதரித்தல்.</p>
02	<p><u>ஈழமக்கள் சனநாயகக் கட்சி (EPDP)</u></p> <p>*மதம்: மதம் தொடர்பான விடயம் பற்றிய உறுப்புரையானது, “உறுப்புரைகள் 10 மற்றும் 14(1)(ஏ) ஆகியவற்றால் உத்தரவாதமளிக்கப்பட்ட அனைத்து மதங்களுக்குமான உரிமைகளை உறுதிசெய்யும் அதேவேளையில் இலங்கைக் குடியரசு மதசார்பற்ற நாடாக இருத்தல் வேண்டுமென” வாசிக்கப்படுதல் வேண்டும்.</p> <p>*தேர்தல் மறுசீரமைப்பு: மாகாண மட்டத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேசியப்பட்டியலின் தேவைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட முப்பது (30) ஆசனங்கள்.</p>
03	<p><u>அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் (ACMC):</u></p> <p>*அதிகாரப் பகிர்வு: மாகாண சபைகளின் அமைச்சரவை ஏழு(07) உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.</p> <p>*ஆள்புல ஒருமைப்பாடு: இலங்கை 26 நிருவாக மாவட்டங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். (தென்கிழக்குக் கரையை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒலுவில் மாவட்டம் 26வது நிருவாக மாவட்டமாயிருத்தல்.)</p> <p>** பாராளுமன்றம்: இரண்டாவது சபையின் உறுப்பாண்மை இனவிகிதாசார அடிப்படையில் இருத்தல் வேண்டும்.</p>

வழிப்படுத்தும் குழுவின் உறுப்பினர்களாகிய நாம், பரவலடைந்திருக்கும் சிறுபான்மையின மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதுடன், “பிரசைகளின் பெரும்பான்மை”யிலிருந்து ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அம்சங்களில் வேறுபடினும், இன, மதம் சார்ந்த அல்லது கரிசனை போன்ற ஏனையவை எதுவாயினும் கரிசனையுடைய சனசமூகங்கள் (COI)என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுமான மற்றும் மாவட்டம் மற்றும்/ அல்லது மாகாணத்தில் சிறுபான்மையினர்களாயிருத்தல், விடயத்துக்கேற்றவாறு அரசியலமைப்புச் செயன்முறையினுள் கலந்துரையாடப்படவிருக்கும் மேற்சொன்ன முன்மொழிவுகளை வழிப்படுத்தும் குழுவிற்கு இத்தால் சமர்ப்பிக்கிறோம்:

<p>றவுப் ஹகீம் தலைவர் - ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (SLMC)</p>	<p>மனோ கணேசன் தலைவர் - தமிழ் முன்னேற்றக் கூட்டமைப்பு(TAP)</p>
<p>றிஸாட் பதியுதீன் தலைவர் - அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் (ACMC)</p>	<p>டக்ளஸ் தேவானந்தா தலைவர் - ஈழமக்கள் சனநாயகக் கட்சி (EPDP)</p>

1௭

[மொழிபெயர்ப்பு]

வழிப்படுத்தும் குழுவின் வரைவு இடைக்கால அறிக்கை (2017, ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதி) பற்றிய கருத்துக்கள்

டக்ளஸ் தேவானந்தா பா.உ. வின் சமர்ப்பித்தல்

1. சிறுபான்மையினர் உரிமைகள், மத சுதந்திரம் மற்றும் மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பு போன்ற அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களில் சில மக்கள் தீர்ப்பொன்றினாலோ அல்லது இரண்டினதும் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையினாலோ நீக்கப்படவோ அல்லது திருத்தப்படவோ முடியாத வலிமையான ஏற்பாடுகளாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக “அடிப்படைக் கட்டமைப்புக் கோட்பாடு” என்னும் எண்ணக்கரு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்படுகின்றது.
2. கொஸ்மோபொலிட்டனிசம் (Cosmopolitanism) போன்ற ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஏனைய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ள மக்கள் மதிக்கப்படுவதையும் பாதுகாக்கப்படுவதையும் இது உள்ளடக்குவதால் அத்தியாயம் II, உறுப்புரை 9 இன் கீழுள்ள இரண்டாம் உருவாக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகத் தோன்றுகின்றது.
3. அதிகாரப் பரவலாக்கக் கோட்பாடுகள், பந்தி 2 இன் கீழ், பங்காளர்களின் கலந்தாலோசனையுடன் தற்போதுள்ள மாகாணங்களை மீள எல்லை நிர்ணயம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் பாராளுமன்றத்தினால் ஆக்கப்படுதல் வேண்டும்.
4. பந்தி 3, உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் 3.1 இன் கீழ், உள்ளூர் குழுக்களை மூன்றாம் மட்டமாக அங்கீகரித்தல் என்னும் விடயம் பரவலாக்கத்தின் பிரதான அலகு மாகாணம் என்னும் கோட்பாட்டிற்கு முரணாக உள்ளது. இது உள்ளூர் அதிகாரசபைகளுக்கும் மாகாணத்திற்குமிடையேயான மோதல்களுக்கு வழிவகுக்கலாம். உள்ளூர் குழுக்களுக்கு தத்துவங்களையும் பணிகளையும் ஒப்படைப்பதற்கு மத்தி விரும்பினால் மாகாண சபைகளினூடாகவோ அல்லது ஆகக்குறைந்தது மாகாண சபைகளின் கலந்தாலோசனையுடனோ அதனை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.
5. மேலும், அனைத்து நகர மற்றும் உப பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கிய மாநகர சபைகள் மற்றும் கிராமியப் பிரதேசங்களையும் தோட்டப்புறப் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கிய பிரதேச சபைகள் ஆகிய இரண்டு வகை உள்ளூர் குழுக்கள் மாத்திரமே இருத்தல் வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. தோட்டப்புறப் பிரதேசங்கள் உள்ளூர் நிருவாகப் பரப்பினுள் கொண்டுவரப்படுதல் வேண்டும்.

6. ஆளுநரின் தத்துவங்களின் கீழ், ஆளுநர் பதவியை ஒழிப்பதற்கான ஆலோசனை நடைமுறையில் சாத்தியமானதல்ல. மத்தியின் பிரதிநிதியாக இருப்பதற்காக அவர் சனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுடன் அதே நேரத்தில் மத்திக்கும் மாகாணத்திற்குமிடையேயான இணைப்பொன்றாக செயற்படுதலும் வேண்டும். அவர் வெறுமனே வைபவரீதியான நபரொருவராக அல்லாது குறுக்கிடு கட்டுப்பாடுகள் கோட்பாட்டிற்கு (principle of checks and balances) இசைவான வகிபங்கொன்றினையும் வகித்தல் வேண்டும்.
7. பந்தி 9 மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவின் கீழ், பந்தி 9.1 (ஆ) இல் மாகாண பகிரங்க சேவை ஆணைக்குழுவிற்கு கூட்டாக உறுப்பினர்களைப் பெயர்குறித்து நியமித்தல் வேண்டுமென முதலமைச்சரையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரையும் கேட்டல் சாத்தியமானதல்ல. இரு தரப்பினராலும் அவர்கள் வெவ்வேறாக அனுப்பப்படுதல் வேண்டும். தரப்பட்டுள்ள மாகாணத்தின் பல்லினத் தன்மைக்கான அதியுச்சு பரிசீலனை வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது முதன்மை அளவுகோலாக இருத்தல் வேண்டும்.
8. பந்தி 9.1 (ஐ) இன் கீழ் ஆளுநரின் செயலாளர் ஆளுநரின் தற்றுணிபின் பேரில் நியமிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
9. அரசு காணி - பின்னிணைப்பு: அரசு காணிப் பிணக்குகள் தீர்மான விடயம் 15 இன் கீழ் மத்தியஸ்தர் குழாமின் மொத்த எண்ணிக்கை தெளிவற்றதாக உள்ளது.
10. மாகாண நிரல் விடயங்கள் பற்றிய மத்திய சட்டவாக்கம் பந்தி 1 இன் கீழ், பரவலாக்கப்படும் விடயங்கள் தொடர்பில் மாகாணம் நியதிச்சட்டமொன்றைப் பிரகடனப்படுத்தாவிடினும் கூட, மாகாண அமைச்சரும் அவரது அதிகாரிகளும் மாத்திரமே தத்துவத்தைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும் என்பது மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். இல்லாவிடின், மாகாணத்தின் ஆள்புலத்தினுள் மத்திய அமைச்சரொருவர் அனுமதியின்றி நுழையக்கூடும்.
11. இரண்டாம் சபை பற்றிய அத்தியாயத்தின் விடயம் 2 இன் கீழ், இரண்டாம் சபைக்கான உறுப்பினர்கள் தேர்வுக்கான அளவுகோல்கள் கீர்த்தி வாய்ந்த நேர்மையுடைய ஆட்கள் போன்றவையென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாண சபையினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் தொடர்பிலும் இதே அளவுகோல்கள் பிரயோகிக்கப்படுதல் வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. மேலும், இரண்டாம் சபைக்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மாகாணமொன்றின் இனரீதியான ஆக்க அமைவிற்கு உரிய பரிசீலனை வழங்கப்பட வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. முதலாம் சபையில் அவர்கள் எப்போதும் சிறுபான்மையொன்றாகவே இருப்பர் என்பதனால் சிறுபான்மையினரது பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதற்கும் திருப்திப்படுத்துவதற்குமான தேவையை இரண்டாம் சபையொன்றிற்கான முன்மொழிவு பிரதான அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இரண்டாம் சபையின் உறுப்பினர்களின் ஐம்பது சதவீதம் அனைத்து சிறுபான்மைச் சமூகங்களையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களால் நிரப்பப்படுதல் வேண்டுமென பலமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது.
12. சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு விடயத்தின் கீழான அறிக்கை வெகுவாக சுருக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், சட்டமும் ஒழுங்கும் தொடர்பில் இனரீதியான

சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள குரல் மிகவும் பிரதானமான கரிசனைக்குரிய விடயமாகும். தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு ஆகியவற்றின் ஆக்க அமைப்பில் அவதானத்தின் மையம் இலங்கைச் சமூகத்தின் பன்மைத்தன்மை பற்றியதாக அமைதல் வேண்டுமென ஆலோசிக்கப்படுகின்றது. மேலும், சமூகங்களுக்கிடையேயான வேறுபாடுகளை இணைப்பவை சட்டத்தை அமுலாக்கும் முகவராண்மைகள் என்பதுடன் இது அங்கீகரிக்கப்படுதலும் வேண்டும். பொலிஸ் மற்றும் ஆயுதப் படைகளுக்கு ஆளணியினரை ஆட்சேர்ப்புச் செய்யும்போது பிரதேசமொன்றில் வாழும் சமூகங்களின் விகிதத்தைப் பேணுதல் அனைவரினதும் நலன் சார்ந்ததாகும். குறிப்பிட்ட இடமொன்றில் குறிப்பிட்ட நேரமொன்றில் காணப்படும் பாதுகாப்புத் தேவைகளுக்கு உட்பட்டவாறு, சனத்தொகையின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட பிரதேசமொன்றில் அத்தகைய சேவைகளை ஏற்படுத்துதலும் அவசியமாகும்.

13. உள்நாட்டு யுத்தத்தின் காரணமாக, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் போதிய எண்ணிக்கையிலான பொருத்தமான வேட்பாளர்கள் காணப்படவில்லையென்பதால், ஆகக்குறைந்தது சில காலத்திற்கேனும் மறுதலையான பாரபட்சக் கோட்பாடு பிரயோசிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

1ஏ

[மொழிபெயர்ப்பு]

இடைக்கால வரைவறிக் கைக்கான அனுபந்தம்

(டாக்டர் ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன)

வழிப்படுத்தும் குழுவின் இடைக்கால அறிக்கையின் உள்ளடக்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையிலான ஒரு பரந்துபட்ட இணக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதினாலும், இலங்கை மக்களில் பெரும்பான்மையினராலும் பல்வேறுபட்ட இனக் குழுக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதினாலும், அதனுடன் அடிப்படையில் இணக்கமுடையவனாக நான் இருக்கிறேன்.

இடைக்கால அறிக்கைகளில் உள்ளடக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக எனது சொந்தக் கருத்துகளை நான் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இங்கே வெளிப்படுத்தப்படும் கருத்துகள் ஐக்கிய இடதுசாரி முன்னணி மற்றும் லங்கா சமசமாச கட்சி (பெரும்பான்மைக் குழு) என்பவற்றின் கருத்துகளுமாகும்.

அரசியலமைப்பு

- அரசியலமைப்பானது இலங்கையின் உச்ச சட்டமாகும். அரசியலமைப்புடன் ஒவ்வாத எந்த செயல் அல்லது நடவடிக்கை செல்லுபடியற்றதாகும்.
- அரசியலமைப்பின் ஏதேனும் திருத்தம் அல்லது நீக்கம் மற்றும் பதிலீடு பாராளுமன்றத்தாலும் இரண்டாம் சபையாலும் மற்றும் மக்களாலும் அரசியல் அமைப்பில் வழங்கப்பட்ட வழியில் மாத்திரமே மேற்கொள்ளப்படும்.
- அரசியலமைப்பானது நிறுவப்பட வேண்டிய அதன் அடிப்படைக் கட்டமைப்பின் கூறுகளைத் தெளிவாக முன்வைக்க வேண்டும்.

அதிகாரப் பரவலாக்கல் கோட்பாடுகள்

பல்வேறு மாகாணங்களின் முதலமைச்சர்களும் அவற்றின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் வழிப்படுத்தும் குழுவின் முன்னாலும் பல்வேறுபட்ட உபகுழுக்களின் முன்னாலும் சில முக்கிய ஆலோசனைகளைச் செய்துள்ளனர். இலங்கையில் கிட்டத்தட்ட 30 வருட கால பரவலாக்கல்களின் அடிப்படையில், ஏழு தெற்கு மாகாணங்களின் முதலமைச்சர்கள் முன்மொழிவுகளைச் செய்துள்ளனர். இதையொத்த முன்மொழிவுகள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முதலமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலும் முன்மொழியப்பட்டன. மாகாணங்களின் சாத்தியமான இணைப்பு தொடர்பாக அரசியலமைப்பின் (உறுப்புரை 154A(3)) இன் தற்போதுள்ள ஏற்பாடுகளுடனும், சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் மக்களினதும் இணக்கம்

தேவைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுடனும் நான் இணங்கிப் போகிறேன். சிறிது வேறுபட்ட உருவாக்கம் ஒன்றை நான் வைத்துள்ளேன்.

இரண்டு அல்லது மூன்று அணித்தேயுள்ள மாகாணங்கள் ஒரு தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாணசபை, ஓர் ஆளுநர், ஒரு முதலமைச்சர் மற்றும் ஓர் அமைச்சர்களின் சபை என்பவற்றுடன் ஒரு நிர்வாக அலகை உருவாக்குவதற்கும் அந்த மாகாணங்கள் ஒரு நிர்வாக அலகாக நிர்வகிக்கப்படுவதானது தொடர்பட வேண்டுமென்றோ அல்லது ஒவ்வொரு அவ்வாறான மாகாணமும் தனது சொந்தமான மாகாணசபை மற்றும் ஒரு தனியான ஆளுநர், முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்கள் சபையுடன் ஒரு தனியான நிர்வாக அலகை உருவாக்க வேண்டும் என்பதனையோ, சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு மாகாணத்தினதும் வாக்காளர்களின் அங்கீகாரமானது ஒரு தேர்தலால் உறுதிப்படுத்தப்படுவதற்கு உட்பட்டு அவைகள் சட்டத்தின் பிரகாரம் பாராளுமன்றம் வழங்கிக்கொள்ள முடியும்.

இதன் பிரகாரம் சாத்தியமான இணைப்புகள் மீதான ஒரு சட்டத்தை ஆக்குவது என்பது பாராளுமன்றத்தை பொறுத்ததாக இருக்கும். ஆனாலும் அந்தச் சட்டமானது அவசியமாக சம்பந்தப்பட்ட மாகாண மக்களின் அங்கீகாரத்திற்கான ஏற்பாடுகளை உள்ளடக்க வேண்டும்.

சனசமூகச் சபைகள்

வழிப்படுத்தும் குழுவுக்கு எஸ்.எல்.எம்.சி. / ரி.பி.ஏ. / ஏ.சி.எம்.சி. / ஈ.பி.டி.பி. என்பவற்றினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்களானவை பரந்து வாழும் சிறுபான்மையினருக்காக ஒரு சனசமூகச் சபையினை நிறுவுவது தொடர்பான எல்லாக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் குழுவின் முன்மொழிவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்மொழிகின்றேன். இந்தப் பரிசீலிப்பு தகுதியானது. ஏ.பி.ஆர்.சி. யின் அறிக்கையானது இது தொடர்பான விபரமான சிபாரிசுகளை உள்ளடக்குகிறது.

அரசு காணிகள்

ஒரு குறித்த அரசு காணியானது மத்திய அரசாங்கத்தின் அல்லது மாகாண சபையின் பயன்பாட்டிற்கு கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் ஒரு இணக்கமின்மை நிலவும்பொழுது இவ்விடயமானது தேசிய காணி ஆணைக்குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படக்கூடும். எல்லா முதலமைச்சர்களும் தேசிய காணி ஆணைக்குழுவின் பதவிநிலை சார்பான உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது சபை

ஓர் இரண்டாவது சபையை நிறுவுவதற்கான முன்மொழிவுடன் நான் இணங்குகிறேன்.

எவ்வாறாயினும் மாகாணசபை உறுப்பினர்களை மாத்திரம் நியமிப்பதற்கு மாகாணசபைகள் கேட்கப்படுவது பற்றி எனக்குத் தயக்கமுண்டு. ஒரு மாகாணசபையானது பிரபலமான ஆட்கள் பொதுவாழ்வில் அல்லது தொழில் வாழ்வில் தம்மைத்தாமே வேறுபடுத்தி நிலைநாட்டிக்கொண்ட நேர்மையுடைய மாகாணசபை உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென நான் ஆலோசனை வழங்குகின்றேன்.

எல்லா முதலமைச்சர்களும் இரண்டாம் சபையின் பதவிவழி உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும். அதன்மூலம் மத்திக்கும் மாகாணங்களுக்குமிடையிலான இணைப்பு மிகவும் தெளிவானதாக இருக்கும்.

தேர்தல் முறைமை

பின்வருவனவற்றுக்கு உட்பட்டு முன்வைக்கப்பட்ட தேர்தல் முறைமையுடன் அடிப்படையில் நான் இணக்கமுடையவனாக இருக்கின்றேன்:

1. தேசிய ரீதியில் மிக பெரிய ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்ட கட்சிக்கு ஒதுக்கப்படும் போனஸ் ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை 06 இணைவிட விஞ்சக்கூடாது.
2. இரட்டை உறுப்பினர் தேர்தல் தொகுதிகள் அனுமதிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். டி.எம்.சி. க்களின் எண்ணிக்கையானது எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழுவிடம் விடப்பட வேண்டும்.
3. 1972ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் 78(4)ஆம் பிரிவு மற்றும் சோல்பரி அரசியலமைப்பு பிரிவின் 41(4) என்பவற்றின் கீழ் இருந்ததுபோல விருப்புடைய ஒரு சனசமூகத்தின் சாத்தியமான பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவதற்காக புதிய தேர்தல் தொகுதிகளின் உருவாக்கமானது அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.
4. தேசிய மட்ட அடிப்படையில் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவமானது கணிக்கப்பட வேண்டும்.
5. தற்போதைய தேசிய பட்டியலின் கீழ் ஆசனங்களைத் தீர்மானிக்கும் விடயத்தில் எந்தவித வெட்டுப்புள்ளியோ அல்லது இயற்கை வெட்டுப்புள்ளியோ பிரயோகிக்கப்படக்கூடாது. ஒரு கட்சிக்கு உரித்தாக உள்ள விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ ஈடுசெய்யும் ஆசனங்கள் கட்சி பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளின் விகித சமத்தின் மாகாண மட்டத்தில் தேசிய மட்டத்தில் விநியோகிக்கப்பட்ட 20% உடன் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். ஈடுசெய்யும் நிரல்கள் மூடப்பட வேண்டுமென்பதுடன் முன்னுரிமை அடிப்படையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒரு கட்சி ஒருவரை ஒரு தேர்தல் தொகுதியில் வேட்பாளராகவும் ஈடுசெய்யும் நிரலுக்காகவும் நியமிக்க முடியும். கட்சிக்கு உரித்தாக உள்ள ஆசனங்கள் மிகவும் தோற்றவர்களால் நிரப்பப்படுவது பற்றி எந்த ஆட்சேபனையும் எனக்கு இல்லை.

நிறைவேற்று பதவி

அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை இல்லாதொழிப்பதற்கு நான் சார்பாக இருக்கிறேன். ஜனாதிபதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட தேர்தல் கல்லூரியினாலும் இரண்டாவது சபையினாலும் தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

ஜனாதிபதி பிரதம அமைச்சரின் மதியுரையின் கீழ் சாதாரணமாக செயற்படும் அதேவேளையில் பிரதம அமைச்சருடன் கலந்துரையாடிய பின்னர் ஜனாதிபதி சில அதிகாரங்களை செயற்படுத்துவதையிட்டு எனக்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லை.

(டாக்டர்) ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன, பா.உ.